

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
DEL CARRER DE LA DAGUERIA, 13 (DISTRICTE DE
CIUTAT VELLA, BARCELONA)

(Codi Servei d'Arqueologia de Barcelona: 079/10)

Dates de la intervenció / Núm Expedient DGPC:

11- 20 d'agost de 2010 / 5935

27 de setembre – 1 d'octubre de 2010 / 6108

13 – 24 de desembre de 2010 / 6474

31 de desembre de 2010 - 14 de gener de 2011/ 6588

Esther Medina Guerrero

Jordi Plans Canal

Mataró, abril del 2012

Arqueòlegs Directors de la
intervenció:

ESTHER MEDINA GUERRERO

JORDI PLANS CANAL

Gestió de la intervenció:

ATICS SL

Mataró, abril del 2012

ÍNDEX

1. FITXA TÈCNICA

2. INTRODUCCIÓ

3. ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

4. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

5. METODOLOGIA

FASE 1

1.1. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS

1.2. CONCLUSIONS

1.3. BIBLIOGRAFIA

ANNEXES

REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

INVENTARI MATERIAL ARQUEOLÒGIC

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Documentació fotogràfica

Documentació planimètrica

FASE 2

2.1. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES

2.2. CONCLUSIONS

2.3. BIBLIOGRAFIA

ANNEXES

REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

MATERIALS MOBLES

Inventari

Dibuix

Estudi

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Documentació fotogràfica

Documentació planimètrica

1. FITXA TÈCNICA

NOM DE LA INTERVENCIÓ	079/10. Carrer Dagueria, 13
UBICACIÓ	Districte de Ciutat Vella Barcelona
COORDENADES UTM	X: 431522,50 Y: 4581920,00 Z: 5 m.s.n.m.
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control i excavació
DATA D'INTERVENCIÓ	11– 20 d'agost de 2010 27 de setembre – 1 octubre de 2010 13 – 24 de desembre de 2010 31 de desembre de 2010 – 14 de gener de 2011
PROMOTOR	Comunitat de Béns Caralt Moxó Dagueria
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Esther Medina Guerrero Jordi Plans Canal Tractament gràfic: José Blasco Benito, José Ignacio Jiménez Gordón

2. INTRODUCCIÓ

La present memòria recull els resultats de l'excavació arqueològica efectuada a l'immoble del carrer de la Dagueria, 13 (Districte de Ciutat Vella de Barcelona), entre els mesos d'agost del 2010 a gener del 2011 a través de l'empresa ATICS, S.L. Gestió i Difusió del Patrimoni Arqueològic i Històric, i sota la direcció tècnica i científica de l'arqueòloga Esther Medina i Guerrero i de l'arqueòleg Jordi Pans Canal, amb la supervisió del Museu d'Història de Barcelona de l'Institut de Cultura de Barcelona.

Els treballs d'intervenció arqueològica van estar motivats per la rehabilitació de l'edifici. El promotor del Projecte d'Intervenció Arqueològica fou la Comunitat de Béns Caralt Moxó Dagueria. La intervenció arqueològica però va tenir dues fases clarament diferenciades:

-d'una banda, entre els mesos d'agost i octubre de 2010 l'arqueòleg Jordi Plans Canal va dur a terme la direcció arqueològica de l'obertura d'una cala per a la construcció d'un ascensor.

- d'altra banda, durant el mes de desembre de 2010 i el mes de gener de 2011, l'arqueòloga Esther Medina Guerero, va dirigir la intervenció arqueològica per a la fase d'instal·lació del col·lector general de la finca i de la remodelació del paviment actual a la zona del vestíbul.

La memòria que presentem és la suma de les dues intervencions, les quals es presenten de manera independent a continuació, tret dels apartats més genèrics que fan referència a les dues intervencions i que són: Fitxa Tècnica, Introducció, Entorn geològic i geogràfic, i, Notícies Històriques i intervencions anteriors.

La zona afectada per l'actuació s'inclou en una Zona d'Interès Arqueològic, motiu pel qual va ser necessària una inspecció dels treballs realitzats. Simultàniament es va portar a terme l'excavació del subsòl amb l'objectiu de documentar les restes patrimonials afectades per l'obra.

Els motius d'aquesta intervenció, tal com s'expliquen en el Projecte d'Intervenció Arqueològica del Museu d'Història de la Ciutat, venen donats per la rellevància

potencial de l'estudi del subsòl en aquest indret, vinculat amb un sector històric destacable de la ciutat de Barcelona.

A grans trets, cal assenyalar que es troba dins el nucli de la ciutat romana, molt a prop de la muralla romana del carrer del Sotstinent Navarro. El sector és urbanitzat des d'època romana i es troba sota la influència d'una de les principals vies d'accés a la ciutat. Pel que fa a l'estructuració urbanística en època medieval, cal fer esment de la seva proximitat amb l'església dels Sants Just i Pastor. A tot això cal afegir que l'immoble està inclòs al Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg. Districte I. Ciutat Vella (Sector Central) dins el Conjunt Especial del Sector de les Muralles Romanes, amb el núm. d'element 134-C. A més edifici que limita amb la finca objecte d'aquesta intervenció per la banda est i situat a la Pl. Sant Just, núm. 4, es tracta del Palau Moxó, construït a la segona meitat del segle XVIII i està inclòs també en el mateix Pla. Per últim, assenyalar que la finca afronta al nord amb l'edifici número 14 del carrer Jaume I, obert en el context de les obres de millora de les comunicacions a la ciutat del segle XIX. Es conserven un bon nombre de les edificacions que s'aixecaren contemporàniament a la seva obertura, en la seva majoria edificis d'habitatges per a la burgesia, com és el cas de l'edifici esmentat. Destaca l'immoble 14 per la seva monumentalitat, projectat per l'arquitecte Francisco Daniel Molina Casamajó.

Hi ha una sèrie de limitacions que han afectat el procés de documentació. L'excavació fou de caràcter parcial tant pel que fa a la fondària final assolida com per les escasses dimensions dels espais excavats.

Aquesta circumstància ha condicionat el volum de dades obtingut. La variabilitat en la fondària final assolida ha impedit exhaurir l'estratigrafia arqueològica i en cap cas s'ha arribat al substrat geològic.

3. ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

Pel que fa a l'àrea concreta de la present intervenció, el carrer de la Dagueria (sembla que deu el seu nom als tallers de dagues existents durant el segle XV, molt valorades per la seva qualitat a França) s'ubica dintre del recinte de l'antiga ciutat romana, entre el carrer de la Llibreteria i la plaça de Sant Just, en el barri de Sant Just, que és una part històrica del barri Gòtic situada al voltant de l'església de Sant Just i Pastor, delimitada pels carrers de Jaume I, Ciutat, Regomir, Correu Vell i Sotstinent Navarro.

La comarca del Barcelonès, comprèn el territori existent entre la Mediterrània i la Serralada Litoral, en el tram conegut com a Collserola i delimitat pels rius Llobregat i Besòs. Des del punt de vista morfològic s'aprecien dues grans unitats, la Serralada de Collserola i el Pla de Barcelona.

A la Serra de Collserola hi trobem una formació de *horst*¹ compostat per materials granítics i esquistosos, limitat al Nord pel Vallès (Sector central de la Depressió Prelitoral), a Llevant amb el Turó de Roquetes (Besòs), al Sud el Turó de Valldaura i a l'Oest pel Llobregat.

El Pla es troba obert a mar i limitat per la Serralada Litoral i a migjorn per la falla que segueix ran de mar des del Garraf i el turó de Montjuïc fins al Turó de Montgat, més enllà del Besòs. La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalano-balear, va dibuixar el que a grans trets, havia de ser la costa catalana.

En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic, sedimentaren dipòsits marins del qual son testimonis una sèrie de petits i suaus turons (dels Ollers, del Tàber, de les Falzies, de la Bota). La falla es fa visible al Pla ja que si des de Collserola els dipòsits baixen d'una manera continuada, suau i regular, al punt de contacte entre Ciutat Vella i l'Eixample es produeix una ruptura amb la presència d'un salt d'uns 20 metres, clarament visible en la morfologia urbana (les baixades de Jonqueres, de la Via Laietana, els carrers d'Estruc, de les

¹ Bloc de l'escorça terrestre elevat entre fosses tectòniques i delimitat per falles.

Moles o de Jovellanos). Aquest salt fou aprofitat per la defensa de la ciutat situant-hi les muralles o a nivell econòmic, explotat amb la ubicació de diversos molins a la zona coneguda com de les moles (actual carrer de les Moles).

Damunt d'aquest substrat s'assenta el material quaternari del qual es diferencien dues unitats²: la plataforma superior: s'inicia des del peu de la Serralada del Tibidabo i baixa fins al mar. Aquesta, que està molt afectada per l'acció dels torrents, és on s'assenta la ciutat, sobre tot el sector antic. El substrat presenta argiles i sorres grogues pliocèniques damunt de les quals trobem els derrubis quaternaris molt potents, graves anguloses dins d'una matriu d'argiles vermelles que provenen de la zona del Tibidabo per aportacions torrencials.

La plataforma baixa va del graó o talús erosiu de 20/30m de desnivell fins a la línia de costa. Està constituït per la formació de les terrasses i deltes dels rius Llobregat i Besòs.

L'acció sedimentària de la plataforma presenta una sèrie de característiques que ha permès definir-la com un procés cíclic. Sembla que allà on l'efecte dels torrents no ha estat tan violent, es poden diferenciar tres nivells que es superposen quasi sempre en el mateix ordre i que es repeteix cíclicament unes tres vegades, és per aquest motiu que se'l coneix com "tricycle". Aquests nivells son de baix a dalt³:

Argiles vermelles de procedència col·luvial i que seria la conseqüència d'un sòl format en condicions de clima semblant al de les regions tropicals humides, es a dir, una fase humida i una altra de seca.

Llims groguencs d'origen eòlic, loess, i que sembla que es formarien amb un clima sec i fred.

Per últim, trobem el torturà, amb crostes calcàries que s'haurien format en períodes de transició entre els dos climes anteriors, és a dir, més humit que

² Veure: Solé, L. 1963.

³ Veure: Solé, L. 1963, p.29-31.

durant el loess perquè hi hagués circulació de carbonat càlcic, però més càlid que el primer nivell, per tal que s'evaporés l'aigua.

En aquest nivells anirien incidint els diferents torrents i rieres, encaixant-se i produint formacions al·luvials i col·luvials de llims i argiles poc consolidades, la qual cosa explicaria l'aparició esporàdica de llengües de còdols i graves que trenca aquest cicle. De l'esglaió cap a mar, doncs, hi ha un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral. En aquest sector del pla es formaren maresmes i estanyols que ja no existeixen a l'actualitat per la reculada del mar i com a conseqüència d'una intensa urbanització. Malgrat això, molts d'ells han continuat vius en els topònims de la ciutat: Banyols a la marina de Provençals, la Llavineria al Portal Nou, la Llacuna i la Llanera al Llobregat o l'estany del Cagalell a la zona del Port.

El terme municipal de Barcelona arriba a una extensió de 1.754.900 h i s'estén a la costa mediterrània en una plana de 5 Km d'amplada limitada al NW per la Serra de Collserola (que culmina a 512 metres amb el Tibidabo), entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besòs.

Topogràficament, la ciutat de Barcelona s'estén a la costa de la mar Mediterrània en una plana d'uns 5 km d'amplària, limitada al NW per la serra de Collserola, entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besòs. La seva funció de capital ha estat afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord - Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besòs - Congost -Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon.

4. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS

Des del punt de vista urbanístic, podem diferenciar tres zones dins la ciutat. Prop del mar i dominat al sud pel gran promontori de Montjuïc hi ha el nucli antic, que resta emmurallat fins la desaparició de les muralles, a mitjans del segle XIX. Aquest espai inclou d'una banda, un nucli central conegut com a barri gòtic que correspon a la primitiva ciutat romana. Al seu voltant hi trobem tot un seguit de petites viles que es van formar en època medieval, dins el perímetre de les muralles aixecades al segle XIII. Aquestes viles noves són els actuals barris coneguts amb els noms de les esglésies que els centralitzen: del Pi, de Santa Anna, de Sant Pere, de Santa Maria del Mar i de la Mercè. Els darrers sectors del nucli antic de la ciutat, és a dir, la Rambla i el Raval, començaren a ser urbanitzats quan quedaren inclosos dins el tercer recinte fortificat de la ciutat que es bastí al llarg de la segona meitat del segle XIV.

En segon lloc tenim tot un seguit de pobles que neixen entorn de la ciutat, i que n'acabaran formant part a finals del segle XIX. Per últim hi trobem l'Eixample, una àmplia zona quadrículada, de carrers amples, planificada a la segona meitat del segle XIX, seguint el Pla d'Ildefons Cerdà, quan ja s'havien enderrocat les muralles que impedièn el creixement urbanístic de Barcelona.

Pel que fa a l'àrea de la present intervenció, l'actual barri Gòtic constitueix una fossilització de l'evolució urbanística que ha experimentat aquest sector de la ciutat, des de la tardoantiguitat fins a l'actualitat. Hom ha establert, i la recerca arqueològica ho confirma, que la *Colonia Iulia Augusta Faventia Paterna Barcino* fou fundada en època d'August entre els anys 15 i 13 aC, aprofitant un petit turó situat una desena de metres per sobre de la plana quaternària: el Mont Tàber esmentat en època medieval. El seu punt més alt fou ocupat pel temple i les construccions del fòrum cívic.

Els límits físics de la ciutat, és a dir, el *vallum* que delimitava i donava coherència urbana al nucli, es va haver d'adaptar a la forma més o menys ovalada del turó i de les rieres que el vorejaven. Malgrat això, no podem parlar d'una forma irregular, sinó d'un octàgon allargat, derivat de la planta rectangular dels campaments militars romans (*praesidium*), però amb els

angles retallats. Aquest polígon pràcticament regular es veu modificat en el seu costat de mar per la presència d'un cos quadrangular o *castellum* d'ús indeterminat que hom data al voltant del segle IV.

La muralla i els límits del solar que ocupà la ciutat són àmpliament coneguts. Per contra, hi ha importants buits explicatius en relació amb l'estructura interna de la ciutat. Tan sols la situació de les portes permet suggerir el recorregut del cardo i el decumanus, perfectament conservats a través de la trama medieval.

El decumanus maximus aniria des de la Plaça Nova pels carrers del Bisbe, de la Ciutat i part del de Regomir; el cardo maximus, des de la porta del Call, pels carrers del Call, Llibreteria i baixada de la Presó, fins a la Plaça de l'Àngel. A tall d'exemple, com a decumani minore hi hauria el carrer de Sant Domènec del Call i Gegants, i possiblement també el carrer de la Dagueria, juntament amb el carrer Lledó. Un cardine minore seria la baixada de Santa Clara i el carrer de la Pietat.

Sembla que existeix una jerarquització en quant a les dimensions de certs carrers de la ciutat. Els que enllaçaven les portes, els dos eixos centrals de la ciutat, sens dubte havien de ser més amples en relació a l'amplada de les portes, és a dir, d'uns 9 o 10 metres aproximadament. No obstant, un cardo minor podia mesurar 9,5 metres d'amplada, com és el cas del documentat sota la baixada de Santa Clara i la Plaça del Rei, que tindria una amplària semblant a la dels eixos principals. En aquest cas, l'esmentat cardo minor i el cardo maximo delimitaven un espai en el qual quedava inclòs el temple.

El fòrum ocupà l'espai de dues illes de 50 x 50 metres a les quals afegiríem l'amplada dels vials corresponents, entre els 9 i els 10 metres cada un. Sembla que el fòrum, en el cas de Barcelona, no estava situat al centre de la superfície emmurallada, sinó que estava desplaçat al nord. No obstant, actualment la forma i la situació del fòrum i de les seves construccions no es coneix. El solar del fòrum, d'uns 120 x 70 metres, tingué, en un costat, un temple de grans dimensions, d'uns 25 x 17 metres, que dataríem dels últims anys del s. I aC, és a dir, del moment de planificació de la ciutat. Probablement era dedicat a August. És situat al cim del Mont Tàber i actualment conserva 3 columnes, part

de l'arquitravat i del pòdium, raó per la qual s'ha deduït que seria un temple hexàstil i perípter, de 35 metres de llarg i 17 metres d'amplada.

La xarxa viària formada per carrers perpendiculars i paral·lels, respectivament, al cardo i al decumanus, defineix una estructura ortogonal d'insulae quasi quadrades d'uns 50 metres de costat. Dins aquests amplis solars d'uns 2000 m² de superfície s'alçaven els diferents edificis de caràcter públic i privat, deixant al mig un espai lliure reservat a la gran plaça pública, el fòrum, la superfície del qual equivaldria a la de dues insulae.

La finca que ens ocupa, doncs, ofereix, per la seva situació, possibilitats de preservar al seu subsòl restes d'aquest traçat d'època romana, concretament de documentar vestigis relacionats amb un decumanus menor de la ciutat.

Tenint en compte que la ciutat des d'època romana i fins a l'època altmedieval es va mantenir closa dins el recinte emmurallat bastit als segles III- IV dC, és de preveure obtenir també vestigis pertanyents a aquest període.

Aquesta forquilla cronològica ha estat caracteritzada amb una sèrie de canvis urbans: pèrdua de funció dels edificis públics, abandonament de la xarxa de sanejament, recreixement dels nivells de circulació, una certa desestructuració urbana, ocupació i estretament dels antics vials i aparició de noves formes d'habitatge; a més de l'espoli i la reutilització de materials antics en les noves construccions i la compartimentació fins a la seva desaparició de les originals domus romanes⁴ (Beltrán, 2009, p. 1). La ciutat tardoantiga era fonamentalment un centre administratiu i de culte, raó per la qual el grup episcopal va prendre força a l'angle nord de la ciutat, al costat de la muralla.

Cal suposar també l'existència d'altres edificis destinats al culte cristià intra murs al marge del Grup Episcopal. La cristianització de les termes públiques de San Miquel s'ha pogut inferir a partir de la utilització d'un mosaic del segle II

⁴ Aquesta dinàmica concorda amb les restes arqueològiques evidenciades a la present intervenció. En la majoria dels casos, com el que ens ocupa, es mantenen o s'aprofiten les parets mestres i apareixen nous envans de compartimentació de l'espai; de manera que les antigues vivendes de les elits s'anaren transformant en cases de veïns. Un altre aspecte a tenir en compte és l'important desenvolupament vertical del nivell de circulació. Sembla que hi ha 2,5 metres de diferència entre els estrats d'època romana i els d'època tardoantiga (només entre els segles V i VI s'acumulà 1 metre).

dC a l'edifici religiós medieval, el material associat aparegut en les excavacions i la presència d'algun enterrament en caixa de tegulae. Una dada important per la seva proximitat amb la intervenció arqueològica que ens ocupa és que segurament l'actual església dels Sants Just i Pastor té un precedent anterior, com sembla indicar la seva advocació, com a mínim des d'època visigoda, i els elements arquitectònics d'aquest mateix període aprofitats a l'edifici.

Als voltants del segle X és difícil oferir una descripció coherent de l'àrea d'intramurs. Els escassos documents suggereixen un paisatge urbà de cases distribuïdes al llarg dels carrers principals, però també considerables espais lliures. La concentració principal sembla situar-se al NE de l'àrea emmurallada. Probablement les cases tenien un o dos pisos amb horts a l'interior, malgrat que l'horticultura és limitada.

El seu urbanisme es defineix a partir del segle XII, amb l'adaptació de l'antiga muralla d'època romana a les noves necessitats de la ciutat medieval. A partir d'aquest moment assistim a la incorporació de les torres de defenses del baix imperi en residències privades. L'àrea que ens ocupa, sembla disposar de vivendes amb tallers, malgrat que la majoria és exclusivament de caràcter residencial. Es constitueix com a àrea principal que contenia obradors i altres manifestacions d'activitat productiva.

Durant els segles XII – XIV es reactiva l'activitat comercial i artesanal (es documenta un cert dinamisme a l'àrea del voltant del Castell Vell, amb l'aparició de més tallers) amb el consegüent creixement urbà, que tingué el punt àlgid entre els segles XV i XVI. Aquest procés es dedueix també a partir de la reconstrucció i construcció de nova planta de nombrosos edificis religiosos i polítics.

Durant el segle XIII el nucli central de Barcelona mantenia la seva lògica sòcioespacial. La construcció de la nova catedral gòtica i les reformes dels terrenys adjacents van remarcar el caràcter de centre polític i religiós. A partir del segle XIV el Palau Comtal fou reformat, amb la construcció de la capella de Santa Àgata, i s'hi edificà la sala del Tinell. Aquesta empenta reflecteix un desig de recuperació del centre, com ho prova la nova divisió de la ciutat el segle XV

en quarters, els eixos dels quals coincideixen amb el cardo i el *decumano* de la ciutat romana.

En aquest context de dinamisme urbà cal destacar el paper que va jugar l'església de Sant Just i Pastor en el procés d'articulació de la trama urbana en època medieval.

Tot i que la tradició la fa remuntar al segle IV, està documentada des del 801 quan el rei franc Lluís el Piadós n'impulsà la reconstrucció. L'advocació actual està testimoniada des del segle X als Sants Just i Pastor, que fou cedida pels almoniers de Mir el 985 a la catedral, amb tots els béns, delmes, primícies i drets parroquials. A la seva demarcació parroquial s'hi situaven el Palau Reial i nombroses residències nobles de la ciutat, que col·laboraren a la construcció de l'església.

Entre els anys 1342-43 es construeix, substituint el temple anterior (sobre l'antiga església romànica i el solar de l'antiga capella de Sant Celoni), el gruix de l'obra de l'església gòtica, de nau única, amb capelles entre contraforts i capçalera poligonal. En la segona meitat del XV es construeix el tram dels peus de l'església, diferenciable de la resta, i es comença la façana. En el període 1559-72 es va construir el campanar semioctogonal.

L'àrea concreta de la present intervenció destaca per la seva proximitat amb la plaça de Sant Just, un dels espais que millor conserva el caràcter de la Barcelona tradicional, ja que manté les característiques del moment en què fou urbanitzat quan, a principi del segle XIX, se suprimí el fossar Sant Just. Està presidida per la façana principal de l'església de Sant Just i Pastor i l'alt campanar, encarats a la façana setcentista del Palau Moxó i amb la font gòtica completant el conjunt de vestigis medievals, als quals cal afegir el palau de la Comtessa de Palamós, al fons sense sortida del carrer Bisbe Caçador.

El palau Moxó és un exemple de la construcció adotzenada del segle XVIII. Té portals amb llinda de fusta i balcons de ferro amb rajoles, renovats al 2on pis. El tercer i quart pis només tenen finestres. Són de pedra vista una porteta a la banda de la plaça i la part baixa de la cantonera. La resta de l'obra, de carreus

petits, és tota arrebossada amb vestigis de pintures geomètriques del segle XIX.

Pel que fa a l'immoble que ens ocupa, cal assenyalar que es tracta d'un edifici situat entre mitgeres, amb dues obertures per planta (fet que es podria atribuir a l'existència de dues cases senzilles en època medieval). El punt que ha sofert una intervenció arqueològica més important és l'accés a l'edifici, que sembla pertànyer a la casa oest primigènia.

Antecedents arqueològics

Els potencials vestigis que ofereix aquest sector de la ciutat s'han posat de manifest en diverses actuacions realitzades des dels anys 30. Es farà menció especial a les intervencions arqueològiques de l'àrea més propera de l'indret que ens ocupa.

Carrer Palma de Sant Just, 10-14 (1928) (Agustí Duran i Sanpere)

Durant les obres d'una canalització subterrània al carrer de la Palma de Sant Just, els operaris estaven afectant part d'un mosaic romà. El mosaic ocupava una situació esbiaixada en relació amb les línies del carrer. També es va poder documentar una canalització romana que es dirigida a mar. Sembla que tenia relació amb una mina que travessava l'església de l'Esperança i anava sota el mateix altar major. Un sondatge realitzat al llarg del carrer descobrí l'existència de cinc murs paral·lels a l'emmarcament del mosaic, que segons Agustí Duran i Sanpere provaria d'haver format part d'un mateix edifici. A partir de l'atribució cronològica del mosaic es va estipular la datació del conjunt a finals del segle II dC i la primera meitat del segle III dC.

Tram de muralla romana entre les torres 24 i 25. Carrer Sotstinent Navarro, 8-10 (1959-61-62). (J. de C. Serra i Ràfols)

Segons en J. de C. Serra i Ràfols, la torre 25 senyalava un canvi en la direcció de la muralla. Es conservava mes o menys la major part del cub massís revestit de grans carreus, en canvi del cos superior, fet d'aparell petit, no es conservava res. A l'interior de la torre es va documentar una cisterna de 4 metres de

fondària que afectava al massís en la seva part alta. En el seu parament es van localitzar inscripcions en un carreu reutilitzat en la qual es parlava d'un Flamen.

A banda també es documentà el tram de muralla entre les torres 24 i 25. Presentava una longitud de 8,20 m i un alçat de 20 fileres de grans carreus, per damunt dels quals es va construir en època medieval una volta formada per tres arcs paral·lels, entre els quals s'estenen lloses de pedra per cobrir els espais entremitjos.

Torre romana número 24. Carrer Sotstinent Navarro, 8-10 (1960-61) (J. de C. Serra i Ràfols)

Sembla que abans del segle XIX aquesta torre fou buidada en la seva part alta per tal d'ampliar les cases que se li anaven adherint. Es varen excavar les capes inferiors de la zona est, així com de la zona frontal de la torre. Del parament romà, tan sols quedaven tres fileres de carreus. Al nivell en que havia quedat la base de la torre es van localitzar successius paviments. Per sota va aparèixer el formigó intern de la torre, així com materials arquitectònics dins d'aquesta capa. Es van localitzar també diversos capitells coríntics, cilíndrics i cúbics, fust de columna, cornises, fornícules, així com 8 fragments d'escultures, dels que en destaca part del cos del bust de la testa de Faustina Menor, que es va localitzar a la torre 11.

Torre romana número 23. Carrer Sotstinent Navarro, 6-4 (1960-61) (J. de C. Serra i Ràfols)

Aquesta torre conservava tot el cub d'obra romana raó per la qual es va procedir al buidatge vertical fins la base. A uns 1-1,20 m. de fondària van aparèixer restes arquitectòniques en forma d'un llit de pedres semicilíndriques disposades horitzontalment, com les que s'utilitzaven per delimitar els mausoleus de les necròpolis. Per damunt d'aquest llit de pedres es localitzava l'opus caementicium que farcia tota la torre. La torre va proporcionar una ara anepígrafa i un mil·liari. La inscripció del mil·liari va permetre datar-lo al voltant de l'any 23 – 6 aC. Es va relacionar amb el camí que sortia de Barcelona i es

dirigia cap el nord-est, via que amb la construcció de la muralla, passava per la Porta Major segons la bibliografia medieval.

Torre romana número 25. Carrer Sotstinent Navarro, 8-10 (1964, 1965, 1966, 1967) (J. de C. Serra i Ràfols)

Foren un seguit de campanyes orientades a la recuperació de material arquitectònic i escultòric reaprofitat. L'any 1964 es va procedir al buidatge de l'opus caementicium que l'omplia, fet que va permetre observar com carreus exteriorment llisos eren escultrats pel costat intern. Entre ells, va aparèixer un atlant tallat en un dels carreus amb unes mesures aproximades de 2 m. També es va documentar una bust humà i uns peus d'una figura tallada en pedra de Montjuïc. No obstant, cal destacar la recuperació d'una inscripció sobre marbre en la qual es podia llegir IMP. TRAIAN.

El 1965, a uns 7 metres de fondària es van poder recuperar tres capitells, un en marbre i dos en pedra de Montjuïc, dos caps de marbre (un femení i un masculí). Cal afegir que també es van recuperar un nombre indeterminat de fragments de cornisa, la part inferior de la figura d'un togat, i innumerables elements arquitectònics decoratius.

El 1966 es van poder recuperar capitells, fusts de columna, cornises; també escultures dues testes masculines en marbre i pedra de Montjuïc. Tres fragments d'un bust d'Antoninus Pius, del qual en una campanya més antiga s'havia localitzat el cap i part del bust (1959).

L'any 1967 es va comprovar que s'havia practicat una cambra en el gruix de la muralla, de tal manera que l'interior d'aquesta havia desaparegut en la seva major part.

Torre romana número 26. Carrer Sotstinent Navarro, 8-10 Baixada Caçador, Carrer. 3-3 bis (1970) (Joaquima Sol i Vallès)

Es va practicar un accés en forma de porta al mur de maons que recobria el parament del costat del carrer Baixada de Caçador. Per darrera d'aquesta paret de maons es va localitzar un mur de formigó armat i pedres amb una amplada

de 1,20-1,30 m. Posteriorment es va procedir a excavar el nivell de farciment de l'interior de la torre. Això va permetre recuperar diversos elements arquitectònics i escultòrics, entre els que destaquen alguns fragments de columna i motlures i també fragments de mosaics confeccionats amb tesselles de tres colors (blanc, negre i blau).

**Plaça de l'Àngel, Carrer Tapineria, Carrer Sotstinent Navarro. (1985)
(Josep Oriol Granados i Garcia)**

Fou una intervenció motivada per la necessitat de realitzar diverses rases per la instal·lació de la xarxa de comunicacions. L'excavació va proporcionar diverses restes de fonamentacions i murs d'època romana, així com estrats amb restes materials també romans. A la zona de la plaça de l'Àngel es van localitzar les restes d'un pou de cronologia no determinada.

Arxiu Administratiu Municipal. Baixada Bisbe Caçador, 3-3 bis, Carrer Bisbe Caçador, 4 (1990) (Beatriu Miró i Juàrez, Antoni Rigo i Jovells)

Intervenció motivada per la construcció de l'edifici de l'Arxiu Administratiu de l'Ajuntament de Barcelona. Es realitzaren diverses cales en els dos solars per tal d'establir les dimensions de les restes arqueològiques. Posteriorment, es va realitzar una excavació en extensió al solar de la Baixada del Bisbe Caçador. Es van poder documentar diverses fases cronològiques: La primera, es situava al segle I dC i es trobava representada per restes de fonamentacions de murs i material ceràmic. En una segona fase hi havia les restes d'una domus amb dos moments de construcció. La primera entre els segles II -III dC, representada per diversos murs, paviments i pintures murals. En un segon moment, a inicis del segle IV dC, es va documentar l'arrasament de les anteriors estructures i un clar canvi d'orientació dels murs, situant-se paral·lels a la línia de muralla entre les torres 12 i 24. D'aquesta remodelació es van recuperar paviments *d'opus signinum* i de *tessellatum* en els diversos àmbits de la domus. D'època tardoromana i altmedieval es van documentar diversos murs molt afectats per estructures més modernes, pous o fosses sèptiques. Per últim, d'època moderna i contemporània es van posar al descobert diverses restes d'estructures (murs, pous, fosses) relacionades amb alguna casa gran o

indústria dels segles XVIII - inicis del segle XIX. Aquest solar es coneixia com Pati dels Safarejos, dels quals tan sols es van documentar les conduccions dels desguassos. Totes elles es van veure afectades i inutilitzades posteriorment, ja en època contemporània, amb la construcció del bloc de pisos.

Arxiu Administratiu Municipal. Carrer Bisbe Caçador, 4, Baixada Caçador, 3-3 bis, Carrer Sotstinent Navarro, (1992) (Joan Eusebi Garcia i Biosca)

En primer lloc, es va dur un seguiment del buidatge i adequació de l'interior de les tres torres de la muralla romana (torres 24, 25 i 26 de la numeració de Serra Ràfols) sobre les quals es sustenta l'arxiu. Al fons de la torre 25 es va poder apreciar l'existència d'un mur anterior a la construcció de la muralla baix imperial, que transcorria en direcció nord-oest/ sud-est. Aquest mur presentava revestiment amb decoració pictòrica per una de les seves cares. Posteriorment a aquesta tasca es va dur a terme un cala que va proporcionar vestigis corresponents al moment fundacional de la colònia de Barcino, representat pel parament intern de la muralla alt imperial que ocupava tot el sector SE. Al peu d'aquesta estructura es va poder documentar un espai anivellat que podria estar relacionat amb el *intervallum* primigeni. No obstant, aquest anivellament es trobava tallat per un gran retall farcit amb material del període juli- claudi. Per damunt l'espai excavat es dividia en quatre àmbits rectangulars delimitats per un mur corregut paral·lel a la muralla i altres tres perpendiculars a la mateixa, amb una duplicació del mur perpendicular més proper a la Baixada del Bisbe Caçador. En el mur que separava dos àmbits es van localitzar sengles arquetes quadrangulars i es comunicaven mitjançant una perforació practicada a la part baixa. També es trobaven comunicats per un conducte existent al centre del mur mitger dins del qual es va localitzar restes d'una canonada de plom. Això va portar a interpretar aquest espai com una zona dedicada al procés d'elaboració de matèries líquides. Pel que fa als altres dos àmbits, es van interpretar com a zones d'emmagatzematge, de treball o residència. La darrera fase documentada, en època baix imperial, va suposar un canvi radical en quant a l'orientació urbanística. En primer lloc no s'aprofita cap de les estructures preexistents. Els murs transcorren en direcció nord- sud, travessant de forma transversal l'àrea del sondeig.

Al passadís existent entre l'àrea d'aquesta intervenció i l'espai excavat a la campanya anterior es va posar al descobert un mosaic policrom amb sanefa soguejada i motius cruciformes i esvàstics, que cobria el terra d'un corredor intern de la domus tardana. En segon lloc, en un celobert situat entre el cos nou de l'edifici i les dependències antigues de l'arxiu es van localitzar les restes d'un paviment d'opus sectile i en una part d'un mosaic de les mateixes característiques anteriorment descrites.

Arxiu Administratiu Municipal. Baixada Caçador, 3-3 bis, Carrer Bisbe Caçador, 4 (1993) (Luis Manuel González Ortega)

Aquesta intervenció a l'Arxiu Administratiu va venir motivada, per un costat, per la demolició de la part encara existent de l'edifici vell i, per altre, per la conservació de la façana que donava al carrer del Bisbe Caçador i al pati de l'Acadèmia de les Bones Lletres. Es van plantejar un total de 10 cales amb que van proporcionar vestigis des de l'època alt imperial romana fins l'edat moderna anterior a la construcció de l'edifici al segle XVIII. Així, amb una datació de finals del segle II dC. i posterior correspondrien les restes d'un mur de la línia de façana d'un edifici i les restes del carrer, del qual es van documentar un mínim de dos paviments i una claveguera de grans proporcions amb el desguàs fora de muralla. En una fase posterior, però dins de l'època romana, es va localitzar una claveguera subsidiària de l'anterior i un mur associat a un paviment d'opus signinum coberts per un estrat de terra que contenia material arqueològic del segle III dC. Un altre moment cronològic estava definit per uns nivells de paviments datables en època medieval o començaments de l'edat moderna. Per últim, amb datació del segle XVIII i posterior, es van documentar les fonamentacions de l'edifici que contenia l'Arxiu Administratiu i diversos serveis (canalitzacions d'aigua, pou....)

Arxiu Administratiu Municipal. Carrer Bisbe Caçador, 4, Baixada Caçador, 3-3 bis (1994-95) (Julia Beltran de Heredia)

Una vegada enderrocat l'edifici existent es va portar a terme l'excavació en extensió i l'obertura de 14 cales. Pel que fa a les restes exhumades es va poder definir una seqüència cronològica que anava des de l'època romana,

concretament des del baix imperi fins l'època contemporània. Pel que fa a les restes d'època romana es va poder establir que formaven part d'una domus baix imperial dels segles IV -V dC i del traçat d'un cardo minor de la ciutat de la mateixa època. Les habitacions presentaven paviments diversos fets amb diverses tècniques (*opus signinum*, *opus sectile*), però de tots ells destacava el cas de l'àmbit 3, una de les més luxoses. Presentava un paviment d'*opus sectile* de tipus geomètrics alternant plaques quadrangulars de pissarra negra amb altres de marbre blanc, totes emmarcades amb tires d'esquistos i marbres de diferents colors i procedències. Les parets d'aquesta habitació estaven decorades amb pintures murals representant marbrejats. Per les característiques de l'habitació es va considerar que es tractava d'un oecus. El segon grup d'àmbits estava definit per les zones de circulació, compost per diversos corredors. Així, l'àmbit 1 es tractava d'un corredor de 2,80 m. d'ample i 11 m. de llarg en direcció sud-oest/nord-est. Aquest corresponia al tram superior del peristil que articulava la distribució de la domus i donava accés a altres àmbits. Presentava un paviment d'*opus tessellatum* policrom i es van documentar restes de pintures murals in situ que representaven un cavaller dalt del cavall. Un altre corredor estava definit per l'àmbit 7, el qual presentava una amplada de 2,80 m. i es van poder documentar uns 10 m. de longitud. Per la seva construcció s'havia utilitzat també un *opus tessellatum* policrom. Al costat d'aquest passadís, a l'interior del peristil, es va poder observar una estructura que es va interpretar com a una possible font. Entre els segles IV –VI, la meitat sud de carrer queda ocupada pels banys, amb l'*Apodyterium* (àmbit 8); el *Frigidarium* (àmbits 9 – 10); el *Tepidarium* (àmbit 11); el *Caldarium* (àmbit 12). L'àmbit 16 es va interpretar com una latrina.

El segon moment cronològic documentat es va emmarcar dins del l'època tardorromana i alt medieval. Durant aquest moment es va detectar a diversos sectors de la domus un recreixement dels murs, que en alguns casos seguien les antigues alineacions i en altres es desviaven. La tècnica constructiva d'aquests paraments era molt diferent a l'emprada fins llavors pels diversos murs de la domus. Un dels murs funcionaria com a línia de façana però un 1 m més al sud, la qual cosa indicava que l'estructura, divisions i la funcionalitat dels espais de la domus romana havien deixat d'existir. Això, es va produir més

enllà del segle VII dC. Molts d'aquests murs i restes es van veure afectats posteriorment per la construcció de diverses sitges i fosses sèptiques que pel material que contenien (ceràmica andalusí, concretament d'època califal) es va determinar una cronologia d'amortització entre els segles X i XI.

El tercer moment cronològic estava definit per diverses estructures d'època baix medieval i moderna. Amb una cronologia al voltant del segle XVI – XVII, es van localitzar diversos paviments de maons i de llosses irregulars de pedra sorrenca; les restes d'un pou i murs. A la zona nord – est es va documentar les restes d'un trull i dues sitges construïdes amb carreus que tindrien una cronologia anterior al segle XVI. A la zona sud, es va localitzar uns potents murs de carreus en els quals se'ls hi associava un paviment de llosses de pedra i una claveguera. A la zona est, es va localitzar fonaments de murs que pel seu gruix es van relacionar amb algun notable edifici. Posteriorment, en un moment indeterminat, aquest murs van ser enderrocats per tal de construir-hi uns altres murs i un pilar estructural de grans dimensions. Totes ells es situarien cronològicament entre els segles XVI i XVII.

El darrer moment cronològic estava representat per les restes muràries, canalitzacions, clavegueram i pavimentacions de l'antic edifici de l'Arxiu Administratiu del segle XIX- XX.

Arxiu Administratiu Municipal. Carrer Bisbe Caçador, 4, Baixada Caçador, 3-3 bis (1995) (Emili Revilla i Cubero)

En aquesta intervenció es va practicar un sondeig al soterrani de l'antic edifici que va permetre posar al descobert una part de la piscina dels banys i part de l'accés amb una graonada. Les seves parets es conservaven fins més enllà del metre i estaven construïdes amb un opus caementicium. A la vegada, tota l'estructura de la piscina estava revestida per una capa de morter de calç, després per una de cendres i per últim una capa barrejada de calç, sorra i fragments de ceràmica de mida petita. Aquesta estructura es trobava amortitzada als voltants dels segles V–VI dC, moment en que es va documentar un enderroc, passant el sector a ser una zona de circulació que es va datar entre els segles VII i VIII dC. Un tercer moment cronològic estava

definit per un recreixement ràpid i potent del terreny en el qual es va produir l'obertura d'una sitja de planta circular i secció ovoide (segles VIII – XI). En una quarta fase, la sitja va ser tallada per la fonamentació de l'edifici corresponent als segles XVI i XVII. Per últim, la construcció de l'edifici del segle XVIII suposà l'afectació dels murs moderns.

Arxiu Administratiu Municipal. Carrer Bisbe Caçador, 4, Baixada Caçador, 3-3 bis (1995) (Montserrat Coberó i Farrés)

Intervenció motivada per la construcció d'una estructura de fonamentació relacionada amb la segona fase de construcció de l'edifici. Els treballs van consistir en l'extracció de forma controlada de les restes documentades a l'anterior fase. Fou possible documentar les restes d'una estructura de combustió del segle I -II dC i amortitzada en període tardorromà. També es van documentar i excavar diverses sitges tardorromanes (segle V), així com paviments de la domus d'opus signinum i sectile, restes de parets ja documentades anteriorment i nivells estratigràfics.

Carrer Freneria, 14, Baixada Santa Clara, 2 (1996) (Núria Miró i Alaix)

Aquesta intervenció va consistir en l'obertura de dos cales de sondeig per tal de comprovar els fonaments de dos pilars de l'edifici. Les restes documentades van proporcionar una seqüència cronològica que anava des de l'època tardoantiga fins l'època contemporània. De la primera fase, època tardoantiga - altmedieval, es van localitzar tres murs relacionats amb una habitació d'una casa anterior a l'existent. En la segona fase, en època medieval es van colmar les estructures inferiors i se'n basteixen de noves, tal i com ho va documentar el mur localitzat d'aquest període i els estrats d'enderroc. En un moment posterior, en època baixmedieval, es va construir la casa actual. D'època moderna es van documentar diverses reformes de la casa com va ser l'ampliació d'aquesta cap la paret que confronta amb el núm. 12 del carrer Freneria, el tancament del porxo i la pavimentació amb rajoles de tova i morter. Per últim, en època contemporània, es va tornar a pavimentar la casa i es va construir una claveguera.

**Carrer Sotstinent Navarro, 30-32, Carrer Pom d'Or, Carrer Jupí, (1996)
(Josefa Huertas Arroyo)**

La intervenció va consistir en el control i excavació del rebaix del subsòl necessari per a la construcció de les rases de fonamentació i la caixa de l'ascensor d'un edifici d'apartaments. Finalment, per mesures de seguretat, es va procedir a realitzar un rebaix general del solar de 50 cm i dues cales.

Es va poder documentar un estrat de sorres i un altre format per argiles amb restes de ceràmiques romanes. Per damunt es va localitzar un mur associat amb materials del segle XVII i diversos paviments ceràmics associats amb dos grans contenidors amortitzats amb materials d'enderroc del segle XVIII. Per últim, també es van documentar els paviments i estructures molt arrasades de l'última fase de l'edifici.

Arxiu Administratiu Municipal. Carrer Bisbe Caçador, 4, Baixada Caçador, 3-3 bis. (1998) (Emili Revilla Cubero ; Núria Miró Alaix)

Aquesta intervenció al subsòl de l'Arxiu Administratiu Municipal es va centrar en una zona de 70 m² que va quedar pendent d'excavar durant la intervenció de 1995. Aquesta superfície corresponia a la part de la domus on es trobaven situades les petites termes privades de l'edifici. Es van poder establir les fases cronostratigràfiques ja plantejades en altres intervencions. Així, la primera fase, d'època fundacional, es va documentar a partir de les rases de fonamentació de la muralla i de la recuperació de materials i estructures reaprofitades en la construcció de la domus baix imperial. La segona fase, dins de l'època baix imperial (segles IV- V), es trobava representada per totes les estructures i habitacions que defineixen la nova domus. Es tractava d'un edifici de planta quadrangular, que s'articulava al voltant d'un peristil. A la zona més propera a la muralla es va localitzar el conjunt termal de la domus. Les habitacions calentes presentaven una planta absidal simètrica, estaven proveïdes d'*hipocaustum* i la banyera de la sala calenta estava ubicada en l'absis. A la zona sud del conjunt termal, es van documentar dos àmbits nous relacionats amb les termes. Un era de grans dimensions i presentava una pavimentació de mosaic bicrom, per la qual cosa es va interpretar com una habitació de gran

entitat relacionada amb el *tepidarium* i el *caldarium*. A l'extrem est, es va documentar un espai de planta irregular definit per la inflexió de la muralla, el qual presentava un paviment amb opus signinum i una canal amb el mateix revestiment hidràulic que el trespol. Aquest espai es va interpretar com una latrina. La tercera fase (segles VI –VII) va suposar canvis importants en l'estructura de l'habitatge. Es va enderrocar el mur que separava les latrines de la gran sala situada als peus del conjunt termal; es va amortitzar la piscina d'aigua freda i es va construir un mur adossat a l'antiga façana de la domus altimperial, el qual travessava i inutilitzava la sala del *frigidarium*. En altres casos, com els del *caldarium* i del *tepidarium*, els murs van continuar en ús amb algunes modificacions, però els àmbits que configuraven van tenir una altra funcionalitat. Aquesta reorganització de l'espai va comportar la presència de zones de circulació i d'una àrea on es trobava ubicat el forn de les termes que es va dedicar a activitats industrials. A més a més, estratigràficament a aquesta distribució es van associar diversos nivells amb material arqueològic i un enterrament infantil dipositat en una àmfora tipus Keay 62. Una quarta fase es va situar al segle VIII, dins d'un context paleoandalusí. En aquest moment, es construeix un mur paral·lel a les línies de façana, el qual anava des de la muralla fins a la paret de tanca oest de l'antic conjunt termal. Amb la seva construcció es va arrasar gran part de les parets del *caldarium* i del *tepidarium*. El sector es va reomplir d'aportacions externes de runes i de residus orgànics per tal d'assolir la cota de paviment desitjada. Es va anar definint un espai de planta rectangular que tenia com a límits al sud i l'oest els antics banys i a l'est el límit el marcava la muralla. L'excavació d'aquests estrats van proporcionar restes materials d'origen islàmic corresponent al segle VIII que destacaven del conjunt de material de tradició hispanovisigòtica. La següent fase, segles VIII – IX, va implicar certa continuïtat amb l'anterior. Estava representada per nivells estratigràfics que sumaven una potència de 70 cm que deixaven entreveure una compartimentació de l'espai, fins i tot amb una paret que dividia l'espai, paviments i una llar de foc. La darrera fase excavada es situava als segles IX – X. Durant aquest període es va detectar una ampliació de l'espai anterior mitjançant el recreixement de parets i l'obliteració del mur que constituïa el límit meridional de les termes. Els estrats que es relacionen amb aquesta ampliació van aportar restes materials corresponents a un moment posterior a la

conquesta carolíngia de la ciutat de Barcelona, donat que es va localitzar un òbol d'argent atribuïble tant a Lluís el Pietós (814 – 840) com a el seu fill Pipí I (817-838). També d'aquest moment es va localitzar les restes d'un possible forn de vidre que no es va poder excavar en aquesta intervenció.

Carrer Dagueria, 18 (1999) (Vicent Verdegall i Cerezo)

La intervenció arqueològica va consistir en el control de l'extracció de terres durant les tasques de cimentació i rehabilitació de l'edifici. Per a la ubicació del clavegueram es van obrir dues rases. Es van poder documentar uns carreus que podrien correspondre a elements originals d'època romana, la disposició dels quals podia obeir a l'inicial trama urbanística de la Barcino romana. Per altra banda, es va documentar un nivell estratigràfic d'anivellament del terreny amb material ceràmic de principis del segle V d. C.

Carrer Dagueria, 20 (2007) (Bertha Durà López)

La intervenció arqueològica va consistir en l'obertura d'un petit sondeig per tal d'instal·lar una escala de cargol. Els resultats van ser negatius. Les característiques de la intervenció, l'escassa profunditat a què s'instal·là la base de l'escala i les reduïdes dimensions de la cala dificultaren l'obtenció de resultats.

5. METODOLOGIA

Inicialment es va procedir al control visual de l'extracció del paviment actual de la finca. La retirada de l'actual pavimentació fou duta a terme per peons i arqueòlegs. Una vegada es localitzaren les restes arqueològiques es va procedir a la seva documentació acurada a través de l'excavació amb metodologia arqueològica.

L'excavació dels estrats arqueològics associats a estructures es va dur a terme de forma manual fins arribar a la cota d'afectació màxima. La fondària només es va assolir en aquells punts on quedaven ubicades les arquetes de la rasa de sanejament. Aquest fet ha impedit exhaurir totalment la seqüència antròpica.

Paral·lelament al procés d'excavació es va realitzar el desmuntatge d'aquelles estructures que amb la seva presència impedièren l'observació de les construccions i estrats més antics. Dita tasca d'eliminació s'efectuà utilitzant mitjans manuals amb l'objectiu d'entendre i documentar de manera precisa les relacions físiques de les estructures i nivells arqueològics associats. Les restes que no quedaven afectades es van protegir amb geotèxtil i posteriorment es varen cobrir amb picadís de pedra a fi de protegir-les durant les tasques de rehabilitació de l'edifici.

La metodologia arqueològica aplicada ha estat la basada en el mètode de registre utilitzat per E. C. Harris (1979) i per A. Carandini (1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen, realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d'Unitat Estratigràfica (UE) que individualitza els uns del altres. Cada UE es registra en una fitxa on s'indica la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, i la posició física respecte a les altres unitats estratigràfiques amb les que es relaciona.

La identificació estratigràfica s'ha realitzat segons l'ordre d'aparició durant el procés d'excavació, utilitzant una clau, en aquest cas, de quatre dígitos (UE 1000 en endavant, per a la intervenció del fossar per a l'ascensor ; i 2000 en endavant, per a la fase d'instal·lació del col·lector general de la finca i de la

remodelació del paviment actual a la zona del vestíbul), que ha anat augmentat a mesura que avançaven els treballs. Cal assenyalar que amb l'objectiu de diferenciar les diferents fases d'intervenció arqueològica, s'han identificat les unitats estratigràfiques a partir del número 1000 de la primera fase i amb el número 2000 aquelles relacionades amb la segona fase.

La documentació es completa amb un registre gràfic detallat, que inclou la fotografia convencional i la planimetria de tot el procés d'excavació. A la memòria s'incorpora una selecció fotogràfica d'aquelles evidències que són més representatives i que millor reflecteixen el desenvolupament de l'excavació. En l'apartat planimètric s'han registrat en planta les UUEE més significatives i s'han confeccionat diverses seccions.

El material extret en la present intervenció ha estat codificat amb el número 079, junt amb l'any en què s'ha dut a terme l'actuació arqueològica, 10, i finalment la UE a la qual pertany, **079- 10 -1000**.

FASE 1:

DIRECCIÓ: JORDI PLANS CANAL

OBJECTIU: Obertura d'una cala per a la construcció d'un ascensor.

1.1. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS

Els treballs que han motivat la present memòria arqueològica s'han efectuat entre l'11 i el 20 d'agost, i entre el 27 de setembre i 1 d'octubre de 2010. La intervenció ha consistit en la realització d'una cala, la qual mesura 1,30 x 1,50 metres. En un principi s'havia de rebaixar 1.40 metres de profunditat, però l'aparició de restes arqueològiques singulars, ha fet que només en algunes parts de la intervenció s'arribés a una profunditat d'1.22 metres.

En primer lloc es va extreure el paviment actual de l'edifici, el qual estava format per rajoles de 30 x 30 cm, les quals estaven lligades amb ciment (UE 1000). L'extracció d'aquest paviment es va haver de fer amb un martell elèctric, degut a la seva consistència. La potència d'aquest paviment era de 0.02 metres, essent 12.96 metres s.n.m. la seva cota superior, i 12.94 metres s.n.m. la seva cota inferior.

Per sota d'aquest paviment, hi trobem la seva preparació, la qual està formada per una capa de formigó armat (UE 1001). La seva extracció també es va haver de fer a través d'un martell elèctric degut a la seva rigidesa. Aquesta preparació té una potència d'uns 0.15 metres. A més, la preparació, estava anivellada, per una capa de graves barrejades amb sorres d'uns 4 cm. de gruix (UE 1003).

Cobert per la preparació UE 1003, hi trobem un estrat argil-losorrenc, de color marró clar, en el qual s'hi troben restes de morter de calç barrejat amb sorres, que pren una tonalitat ataronjada (UE 1004). La cota superior d'aquest estrat és de 12.76 metres s.n.m., i la cota inferior és de 12.60 metres s.n.m., tenint una potència d'uns 0.15 metres. El material ceràmic documentat en aquest estrat són sigil·lades, restes de *tegulae*, i restes de ceràmica comuna de cuina. Cobreix parcialment a l'estructura UE 1005, i als estrats UE 1006 i UE 1009.

Per sota mateix de la preparació UE 1003, i cobert, parcialment, per l'estrat UE 1004, hi trobem l'estructura UE 1005. Aquesta estructura està formada per pedres irregulars, algunes reaprofitades d'altres estructures, i restes de material ceràmic constructiu, els quals estan lligats amb argiles de color vermell.

Presenta una amplada d'uns 0.60 metres, i una potència d'uns 0.72 metres, essent la cota superior conservada de 12.77 metres s.n.m. i la cota inferior de 12.05 metres s.n.m. Malauradament, no sabem l'extensió exacta d'aquest mur, car aquest continua més enllà de les dimensions de la cala. Per la forma presentada, sembla que és una banqueta de fonamentació, ja que a la cara est d'aquest mur, es pot observar com aquesta estructura es va estenent cap a l'exterior. El desmuntatge d'aquest mur ens ha permès situar-lo cronològicament entre els segles IX – X dC, car en el seu interior s'hi ha trobat un fragment de ceràmica espatulada.

A la part est del mur, hi trobem un estrat argilós de color marró fosc, en el qual hi ha còdols d'argila vermella. (UE 1006). Aquest estrat està cobert per l'estrat UE 1004, i cobreix a l'estructura UE 1007 i a l'estrat UE 1010. En l'excavació d'aquest estrat s'hi ha trobat restes de fauna, així com diferents fragments de *tegulae*, d'àmfores, i de sigil·lades africanes. Aquest estrat té una potència d'uns 0.42 metres, essent 12.60 metres s.n.m. la seva cota superior, i 12.18 metres s.n.m. la seva cota inferior.

L'estrat UE 1006 cobreix a l'estructura UE 1007. Aquesta estructura sembla la possible banqueta d'un mur. Està formada per pedres irregulars i restes de material constructiu lligats amb argila vermella. Aquesta estructura té una potència d'uns 0.32 metres, essent 12.50 metres s.n.m. la cota superior conservada, i 12.18 metres s.n.m. la seva cota inferior. Malauradament, la localització d'aquest element, que es troba just al perfil est de la cala, fa que no puguem observar, amb claredat, la seva amplada, la seva longitud, ni la seva forma real, la qual cosa ens dificulta encara més la seva interpretació

Per sota de l'estrat UE 1006 hi trobem l'estrat UE 1010. Aquest, té una textura argil·losorrenca, i pren una tonalitat marró – grisosa. En la seva extracció s'hi ha trobat ceràmica de coccio reduïda, preferentment fragments informes. Per l'aspecte macroscòpic de la pasta podrien situar-se a la tardoantiguitat o en època altmedieval. Aquest estrat està retallat, parcialment per les estructures UE 1005 i UE 1007, així com també per l'estrat UE 1011. La potència d'aquest estrat és d'uns 0.30 metres, essent 12.18 metres s.n.m. la seva cota superior i

11.88 metres s.n.m. la seva cota interior. Aquest estrat cobreix a l'estructura UE 1013, i a l'estrat UE 1015.

Just per sota de la UE 1010 hi trobem l'estrat UE 1015, el qual pren una consistència argil-losorrenca, amb una tonalitat marró clar. Aquest estrat té una potència d'uns 0.18 metres, essent 11.88 metres s.n.m. la seva cota inicial. Val a dir, però, que no en sabem la potència exacta, car aquest estrat continua més enllà de la cota assolida en la intervenció arqueològica.

A la part oest de l'estructura UE 1005 hi trobem l'estrat UE 1009. Aquest estrat, pren una textura argil-losorrenca, tenint un color marró – negrós, i conté una important quantitat de carbons. La potència d'aquest estrat és d'uns 0.50 metres, essent 12.60 metres s.n.m. la seva cota superior, i 12.10 metres s.n.m. la seva cota inferior. Aquest estrat està cobert per UE 1004 i cobreix a l'estrat UE 1011 i a l'estructura UE 1012. En la seva extracció s'hi ha trobat restes de *tegulae*, restes amfòriques, i petits fragments de sigil·lades africanes, una en concret és una sigil·lada africana de tipus D amb forma 58B, i restes de ceràmica comuna de cuina.

Cobert per l'estrat UE 1009, hi trobem l'estructura UE 1012, que correspon a un mur. Aquest, està format per petites pedres irregulars lligades amb morter de calç blanca i té una amplada d'uns 0.40 metres i una cota superior conservada a 12.35 metres s.n.m.. És perpendicular a l'estructura UE 1005, i se li adossa l'estructura UE 1013. No en sabem la potència ni l'extensió exacta, ja que aquest mur va més enllà dels límits compresos per la intervenció.

Per sota de la UE 1009, hi trobem l'estrat UE 1011, el qual té una consistència argil-losorrenca, i una tonalitat marró clar. Aquest estrat cobreix l'estrat UE 1014. En aquest estrat s'hi ha trobat restes de sigil·lades, així com restes de fauna. Té una potència d'uns 0.22 metres, essent 12.10 metres s.n.m. la seva cota superior.

Per sota de la UE 1011, hi trobem l'estrat UE 1014. Aquest estrat, que és argil-losorrenc, pren una tonalitat negrosa, i conté una important quantitat de carbons. Com en el cas de la UE 1015, no en sabem la potència exacta, ja que

aquest continua per sota de la cota necessària per l'obra. En canvi, la seva cota inicial és d' 11.88 metres s.n.m.

Entre els estrats UE 1014 i UE 1015, i per sota de l'estrat UE 1010, hi trobem l'estructura UE 1013. Aquesta estructura està formada per pedres lligades amb morter. Pensem que la majoria d'aquestes pedres han estat reaprofitades d'una antiga construcció, car la majoria conserven restes de morter de calç blanca, el qual està adherit a les pedres. Aquest mur s'adossa a l'estructura UE 1012. La cota superior conservada d'aquesta estructura és de 12.16 metres s.n.m. No en sabem la seva extensió, ni la seva potència, ja que aquest mur continua més enllà dels límits de la intervenció realitzada.

Un cop obtinguda l'autorització des de la Direcció General del Patrimoni Cultural, previ lliurament d'un informe d'afectació⁵, es va procedir al desmuntatge de les estructures afectades (UE 1005 i UE 1007), les quals es veien afectades directament per la construcció de l'ascensor de la nova finca. El desmuntatge es va realitzar a mà, tot i que en les pedres que es clavaven al perfil es va haver d'utilitzar el martell elèctric, ja que la seva extracció hauria pogut debilitar una part de l'actual edificació. Gràcies a aquest desmuntatge, es va poder datar, de forma més clara, l'estructura UE 1005, ja que es va trobar un fragment de ceràmica espatulada en el seu interior. A més a més, es va poder comprovar com aquesta estructura també reutilitzava pedres d'antigues estructures constructives. El desmuntatge també ens ha permès observar la potència exacta d'aquestes dues estructures, així com el descobriment de l'estructura UE 1013, la qual va per sota del mur UE 1005.

⁵ PLANS CANAL, J. (2010): *Informe d'afectació de la intervenció arqueològica al C/ Dagueria, 13, de Barcelona. Codi MUHBA: 079/10*. Document inèdit lliurat al Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

1.2. CONCLUSIONS

Els treballs arqueològics realitzats per a la construcció d'un ascensor a la finca número 13 del Carrer Dagueria de Barcelona, amb codi MUHBA 079/10 ens ha aportat algunes dades arqueològiques.

Malgrat les dificultats per a la interpretació de les restes trobades, degut a les petites dimensions de la cala realitzada, hem pogut documentar algunes estructures de cronologia prou interessant.

En primer lloc, i referent a l'estructura UE 1005 pensem que es tractaria de la fonamentació d'un mur d'època altomedieval, el moment constructiu del qual el podem situar entre els segles IX-X, ja que en el seu interior hi hem trobat un fragment de ceràmica espatulada. Malauradament, però, només hem pogut observar una petita part d'aquest mur, ja que aquest continua més enllà de la zona afectada per la intervenció arqueològica.

Pel què fa a l'estructura UE 1007, pensem que es tractaria d'una altra banqueteta de fonamentació. No obstant això, no podem afirmar aquesta hipòtesis, ja que aquesta estructura es troba just al perfil est de la cala, i només una petita part es veu afectada pel rebaix de l'ascensor. No obstant això, pensem que per similituds constructives, la cronologia d'aquesta estructura podria ser semblant a la del mur UE 1005.

Pel què fa al mur UE 1012, el qual està format per petites pedres irregulars lligades amb morter de calç blanca, hauria estat tallat, segurament, per la possible banqueteta de fonamentació UE 1007. No en sabem la potència exacta, ja que aquest mur continua més enllà dels límits afectats per la intervenció arqueològica. Únicament tenim dades del seu moment d'amortització que, pel material documentat a l'estrat que el cobreix (UE 1009), el podem situar al segle IV dC.

Pel què fa al mur UE 1013, està cobert per l'estrat UE 1010, i s'adossa al mur UE 1012. Aquest mur està format per pedres irregulars, i per restes d'antics elements constructius. Tot i no tenir prou elements que ens ajudin a datar-ho, creiem que la seva cronologia podria ser dels segles IV – V dC, ja que aquest mur s'adossa al mur UE 1012 i seria del mateix moment d'amortització d'aquest..

Les poques dimensions de la cala intervinguda fa que, a més a més, no es pugui relacionar els murs trobats amb els de la domus excavada a l'arxiu administratiu de la ciutat.

1.3. BIBLIOGRAFIA

- AA.VV. (1991): *Història de Barcelona. Vol.1 : La ciutat Antiga*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
-
- AA.VV. (1997): *Els barris de Barcelona. Vol.1: Ciutat Vella i Eixample*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona
- AJUNTAMENT DE BARCELONA. *Urbanisme de Barcelona*. <http://www.bcn.es/urbanisme/>. Data de consulta: 16 d'agost de 2010.
- CARANDINI, Andrea (1997): *Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica*. Crítica. Barcelona.
- CIRICI, A. (1985): *Barcelona Pam a Pam*, Ed. Teide, Barcelona.
- HARRIS, E.C. (1979): *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona.
- FABRÉ, J. i HUERTAS CLAVERIA, J. M. (1996): *Tots els barris de Barcelona. Eixample i ciutat Vella. Vol V*. Edicions 62, Barcelona.
-
- MARTÍN, A.; MIRÓ, N.; REVILLA, E. (2000): "El complejo termal privado de la domus de la calle Bisbe Caçador de Barcelona", a *Termas Romanas en el Occidente del Imperio: II Coloquio Internacional de Arqueología en Gijón*, VTP Editorial, Gijón, pp. 283-287
- PALOL, Pere de. "Un cavaller romà del segle IV a Barcino: a propòsit de la pintura mural descoberta l'any 1994" a *Barcelona Quaderns d'Història*, 2/3. Barcelona, 1996. Pàgines 163 – 175.

ANNEXES

REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1000
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Altres	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Altres			
Composició Orgànica: Altres			
Composició Artificial: Material de construcció			
Color: Gris clar	Cota Superior: 12,96 (en metres)	Cota Inferior: 12,94 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 1001			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Paviment actual de l'edifici, format per rajoles de 30x30 cm lligades amb ciment.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1001
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Altres	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Altres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Metall, Plàstics			
Color: Gris clar	Cota Superior: 12,94 (en metres)	Cota Inferior: 12,79 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 1003 És cobert per: 1000			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Anivellament del paviment actual. Es tracta d'una capa de formigó armat.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1003
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Gravosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Graves			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Gris	Cota Superior: 12,79 (en metres)	Cota Inferior: 12,55 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 1004-1005 És cobert per: 1001			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Anivellament de la capa de formigó armat.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1004
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-lsorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Carbonatació càlcica, Sorres			
Composició Orgànica: Fauna			
Composició Artificial: Ceràmica, Material de construcció			
Color: Marró fosc	Cota Superior: 12,55 (en metres)	Cota Inferior: 12,50 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 1005-1006-1009 És cobert per: 1003			
Fase Cronològica: Alt medieval (VIII-XII)		Datació:	
Interpretació: En aquest estrat s'hi troben varis fragments ceràmics, entre els quals hi ha TSAfricana tipus A, junt amb tguiae, i ceràmica basta segurament de l'Antiguitat Tardana. No obstant això, creiem que la seva cronologia és posterior al segle IV dC.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1005
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Fonamentació		
Composició Geològica: Argiles, Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció			
Color: Vermell	Cota Superior: 12,77 (en metres)	Cota Inferior: 12,05 (en metres)	
Amplada: 0,60 (en metres)	Longitud: 1,50 (en metres)		
Relacions Físiques: Cobreix a: 1007-1012 És cobert per: 1003-1004 Se li lliura: 1011			
Fase Cronològica: Alt medieval (VIII-XII)		Datació: IX - X	
Interpretació: Mur/Banqueta de fonamentació. Lligat amb argiles de color vermell. Aquest mur pot correspondre als segles IX - X dC, ja que s'hi ha trobat un fragment d'espatalada en el seu interior.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1006
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica: Carbons, Fauna			
Composició Artificial: Ceràmica, Material de construcció, Vidre			
Color: Marró clar	Cota Superior: 12,60 (en metres)	Cota Inferior: 12,18 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 1007-1010 És cobert per: 1004			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Estrat en el qual hi ha restes ceràmiques de tegulae, Africana de Cuina, restes amfòriques, i vidre, així com fauna.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1007	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició:		
Composició Geològica: Argiles, Pedres				
Composició Orgànica:				
Composició Artificial: Material de construcció				
Color: Vermell	Cota Superior:	12,50 (en metres)	Cota Inferior:	12,05 (en metres)
Amplada: 0,00 (en metres)		Longitud: 1,50 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 1005-1006				
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:		
Interpretació: Possible banqueta de fonamentació de mur. Format per pedres irregulars lligades amb argiles vermelles. Per similitud constructiva, és posterior a segle IV dC, com UE 1005				

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1009	
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell		Definició: Farciment		
Textura: Argil-losorrenca		Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres				
Composició Orgànica: Carbons, Fauna				
Composició Artificial: Ceràmica, Material de construcció				
Color: Marró fosc	Cota Superior:	12,60 (en metres)	Cota Inferior:	12,10 (en metres)
Relacions Físiques: Cobreix a: 1011 És cobert per: 1004				
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:		
Interpretació: S'hi ha trobat ceràmica africana de cuina, terra sigilata africana D forma 58 B, i restes d'àmfores, mostrant una cronologia del segle IV.				

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1010
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial:			
Color: Gris fosc	Cota Superior: 12,18 (en metres)	Cota Inferior: 11,88 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 1013-1015 És cobert per: 1006			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: estrat no rebaixat.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1011
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons, Fauna			
Composició Artificial: Ceràmica			
Color: Marró clar	Cota Superior: 12,10 (en metres)	Cota Inferior: 11,88 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 1014 És cobert per: 1009 És lliura a: 1005-1012			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: estrat en el qual hi ha restes ceràmiques d'àmfora africana.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 1012	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica: Altres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Blanc	Cota Superior: 12,35 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,40 (en metres)	Longitud: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 1005 Se li lliura: 1011-1013			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: anterior al mur UE 1005. Aquest mur està format per un fragment tallat de morter de calç blanca.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 1013	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició:	
Composició Geològica: Llims, Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Gris	Cota Superior: 12,16 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,60 (en metres)	Longitud: 1,50 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 1010 És lliura a: 1012			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: IV - V	
Interpretació: Mur que s'adosa a UE 1012. Format amb pedres irregulars.			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1014
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons, Fauna			
Composició Artificial: Ceràmica, Material de construcció			
Color: Negre	Cota Superior: 11,88 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 1011			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: C/ DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 1015
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Fauna			
Composició Artificial: Ceràmica, Material de construcció			
Color: Marró clar	Cota Superior: 11,88 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 1010			
Fase Cronològica:		Datació:	
Interpretació:			

INVENTARI MATERIAL ARQUEOLÒGIC

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUEIRA, 13, BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079/10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def. Tipo	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
				Tècnica	Pasta	Int.	Ext.		
1004	11	60051							
1004	2	13251	SF	FIN	TO	GR			
1004	2	13250	SF	FIN	TO	AO			
1004	13	13312	SF	AMF	TO	AO			EN
1004	1	13258	SF	FIN	TO	AO			
1004	1	13111	SF	FIN	TO	AO			VE VE
1004	1	13150	SF	FIN	TO	AO			
1004	1	50015							
1004	1	60054							
1005	1	40004							Pedra retocada amb escates

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUEIRA, 13, BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079/10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def. Tipo	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions	
				Pasta	Int.	Ext.	Int.			Ext.
1005	4	50005								
1005	2	50015								
1005	7	13312	SF	AMF	TO	AO			EN	
1005	1	13309	SF	AMF	TO	AO				
1005	1	13251	SF	FIN	TO	GR				
1005	1	13251	FO	FIN	TO	GR				
1005	1	13250	SF	FIN	TO	AO		AC		
1005	1	13500	SF	FIN	TO	AO			ES	
1006	24	60051								
1006	12	13250	SF	FIN	TO	AO				

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUEIRA, 13, BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079/10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
							Pasta	Int.	Ext.	Int.		
1006		2	13250	SF	FIN	TO	AO				AC	
1006		1	13250	SF	FIN	TO	GM					
1006		1	13250	SF	FIN	TO	AO					Pasta clara
1006		1	13251	VO	CSS	TO	GR					
1006		1	13251	VO	OLL	TO	GR					
1006		8	13312	SF	AMF	TO	AO				EN	
1006		1	13258	PE	FIN	TO	AO					
1006		1	13258	SF	FIN	TO	AO					
1006		1	13258	VO	OST. III-332	TO	AO					
1006		1	13258	VO	H. 182	TO	AO					

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUEIRA, 13, BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079/10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
							Pasta	Int.	Ext.	Int.		
1006		1	30000	SF	VIN							
1007		1	40005									Pedra treballada
1007		3	50029									
1007		2	50015									
1007		1	50019									
1009		6	60051									
1009		1	13312	VO	KEAY 25G	TO	AO			EN	SS. IV - 1/2 V	
1009		1	13250	NA	GER	TO	AO					Pasta clara
1009		11	13312	SF	AM	TO	AO			EN		
1009		5	13250	SF	FIN	TO	AO					

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUEIRA, 13, BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079/10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def. Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
						Int.	Ext.	Int.	Ext.		
1009	2	13250	SF	FIN	TO	GO					
1009	1	13250	FO	FIN	TO	GO					
1009	3	13251	SF	FIN	TO	GR					
1009	1	13111	SF	PAT	TO	AO			VE	VE	
1009	1	13114	SF	FIN	TO	AO			VE	VE	
1009	1	13115	VO	H. 58 B	TO	AO			VE	VE	290-375
1009	1	13111	VO	H. 61	TO	AO					S. IV- V
1009	1	13258	VO	OST. I- 261	TO	AO					
1009	1	13500	SF	FIN	TO	AO				ES	
1009	1	13501	VO	FIN	TO	GR		IN			Amb nansa

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUEIRA, 13, BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079/10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def. Tipo	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
				Int.	Ext.	Int.	Ext.		
1009	2	50015							
1010	5	60051							
1010	2	20001		ATI					
1010	3	20002		ATI					
1010	1	13250	SF	FIN	TO	AO			
1010	2	13501	SF	FIN	TO	GR			
1010	2	13501	FO	FIN	TO	GR			
1010	1	13501	VO	FIN	TO	GR			
1010	2	20001	SF	ATI					
1010	3	20002	SF	ATI					

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUEIRA, 13, BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079/10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def. Tipo	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
				Tècnica	Pasta	Int.	Ext.		
1011	13	60051							
1011	9	13312	SF	AMF	TO	AO			EN
1011	1	13250	SF	FIN	TO	AO			Pasta clara
1011	2	13250	SF	FIN	TO	AO			
1011	2	13251	SF	FIN	TO	GM			
1011	1	60054							
1011	2	13251	SF	FIN	TO	GR			
1011	1	13258	VO	H. 197	TO	AO			
1011	1	13111	VO	H. 61	TO	AO			S. IV- V
1014	6	60051							

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUEIRA, 13, BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079/10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def.	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions			
				Tipo	Tècnica	Pasta	Int.			Ext.	Int.	Ext.
1014	2	13121	SF	AMF	TO	AO				EN		
1014	1	13309	SF	AMF	TO	AO						
1014	1	13251	SF	FIN	TO	GR						
1014	1	13250	SF	FIN	TO	AM				ES		
1014	1	50015										
1015	1	60051										
1015	1	13501	SF	FIN	TO	GR						
1015	1	13501	SF	FIN	TO	GR				ES		

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Fotografia 1 Estrat UE 1000. Cala a efectuar

Fotografia 2 Preparació paviment actual UE 1001

Fotografia 3 Anivellament de la preparació del paviment actual. UE 1003

Fotografia 4 Mur UE 1005

Fotografia 5 Alçat del mur UE 1005.

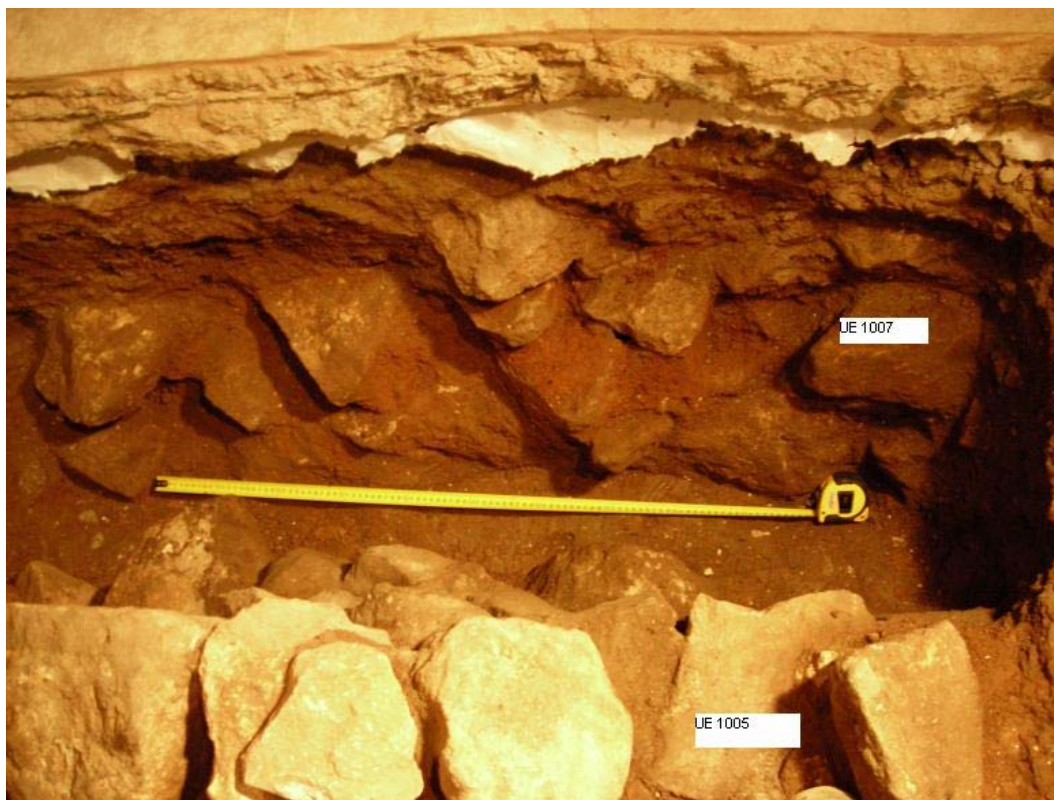
Fotografia 6 Observació del mur UE 1005, i de la possible banqueta de fonamentació UE 1007

Fotografia 7 Observació del mur UE 1012, el qual està parcialment cobert pel mur UE 1005

Fotografia 8 Observació de la disposició de les estructures UE 1005, UE 1007 i UE 1012 en la cala realitzada

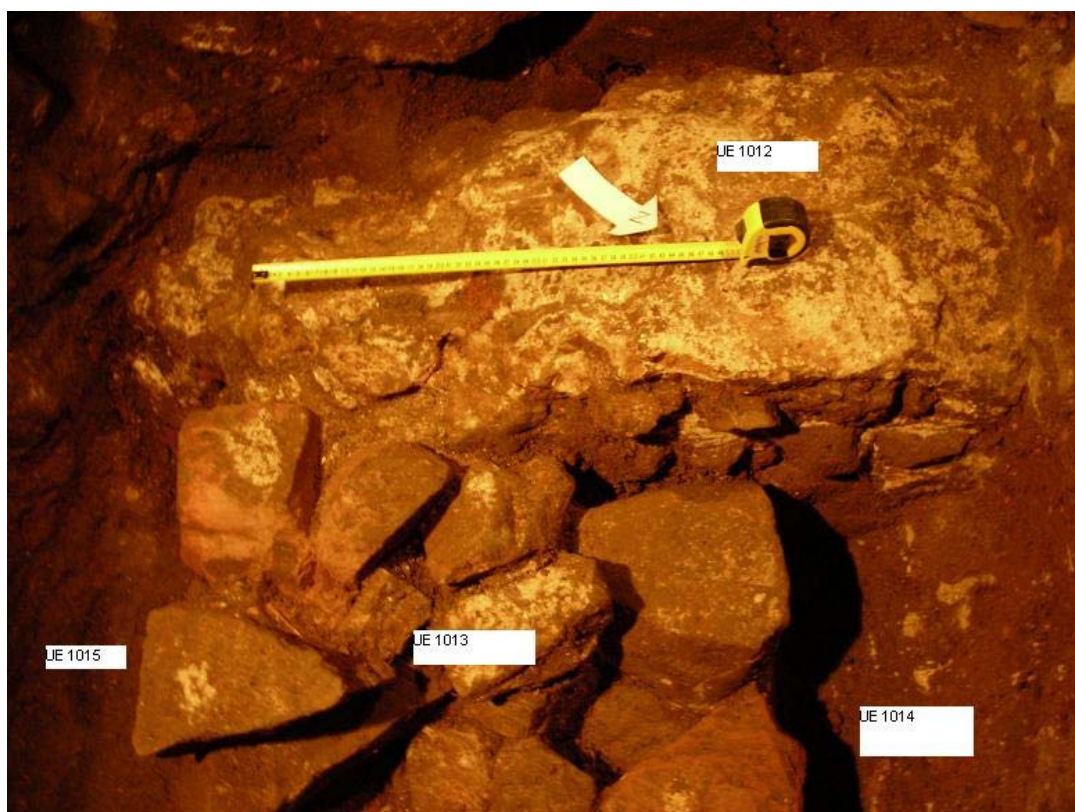
Fotografia 9. Observació de l'estructura UE 1007 i del mur UE 1005

Fotografia 10 Observació de com el mur UE 1013 s'adosa al mur UE 1012

Fotografia 11 Detall de l'alçat del mur UE 1012

Fotografia 12 Detall de com el mur 1013 s'adosa al mur UE 1012

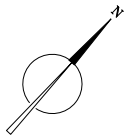
Fotografia 13 Detall de les restes tapades amb geotèxtil per a la seva protecció en el seu cubriment en el decurs de l'obra

DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

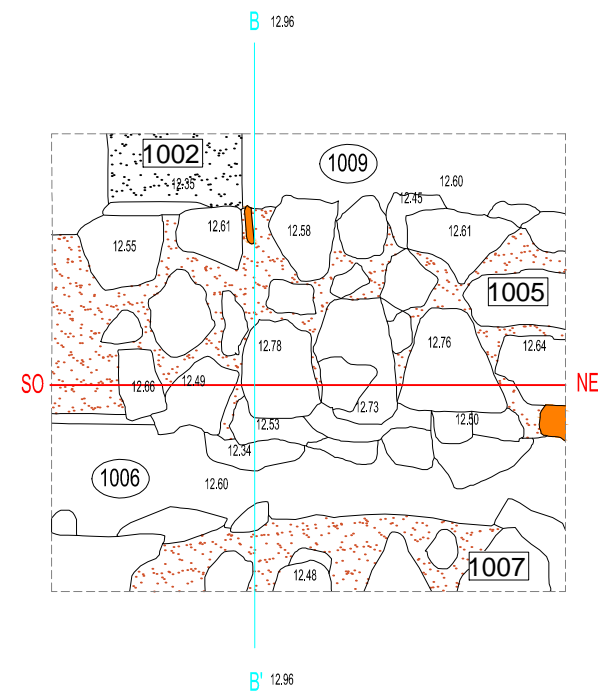

Carrer Dagueria n° 13

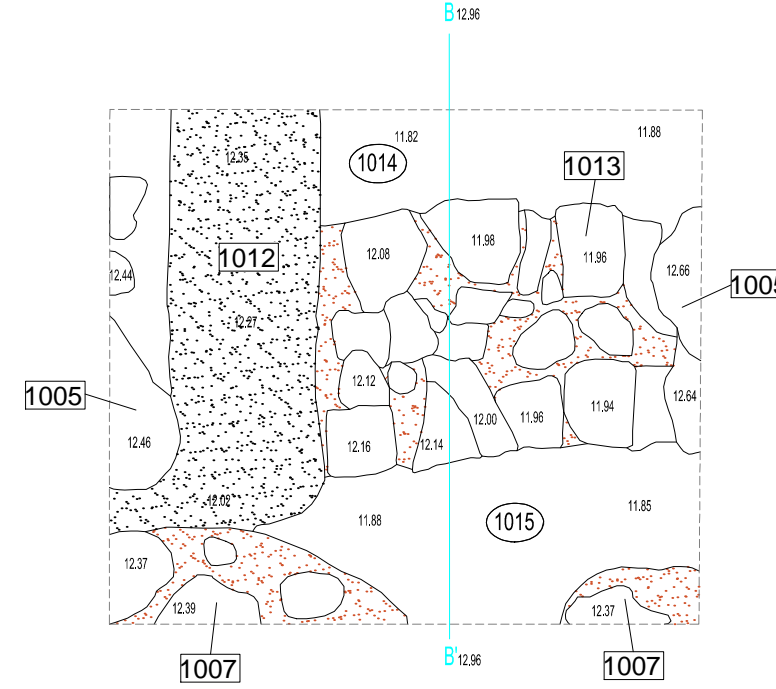
Barri Gòtic

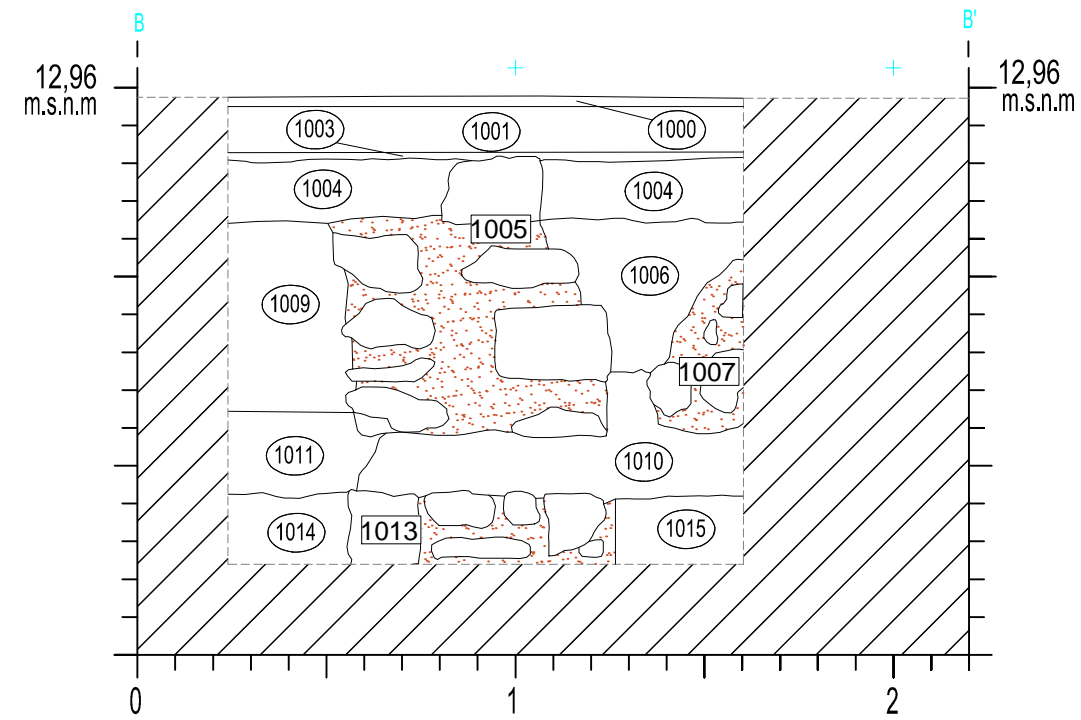
PLANTA 1

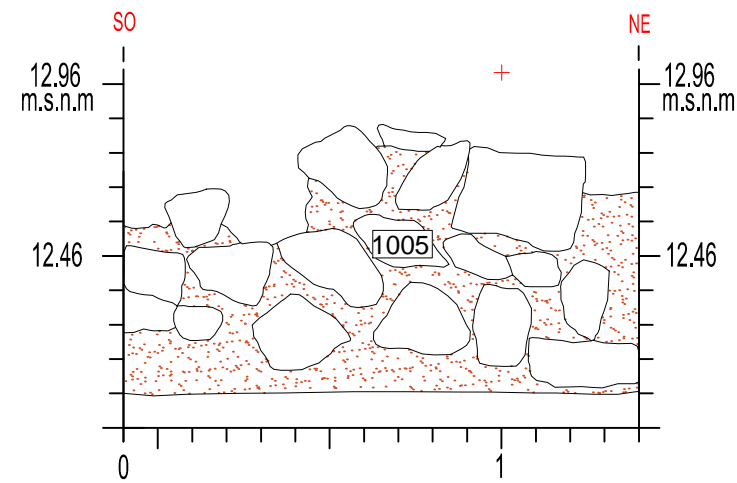
PLANTA 2

Secció NO-SE

Alçat SO - NE

	Limit actuació
	Fragment ceràmic constructiu
	Sense excavar
	Morter de Calç
	Argila vermella

FASE 2:

DIRECCIÓ: ESTHER MEDINA GUERRERO

OBJECTIU: Instal·lació del col·lector general de la finca i de la remodelació del paviment actual a la zona del vestíbul.

2.1. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES

Els rebaixos dels subsòl realitzats a la finca núm. 13 del carrer Dagueria han permès documentar diverses estructures i estrats arqueològics que queden afectats per la canalització projectada. Tanmateix hi ha una afectació menor pel que fa a fondària assolida, referent al rebaix general necessari del vestíbul i passadís d'accés a la finca amb la finalitat de col·locar el paviment definitiu (40 cm a tota la superfície).

En una anterior fase⁶ s'hi va excavar un fossat d'ascensor de 1,20 x 1,50 metres i 1,20 metres de fondària. Aquesta obertura es realitzà a l'espai on abans hi havia el celobert de la finca. En la segona fase, les tasques d'excavació arqueològica s'iniciaren al vestíbul, situat a la part central de la finca, que culmina en direcció est en aquest petit celobert i una caixa d'escala. Era necessari efectuar un rebaix general al passadís d'uns 40 cm i calia excavar una rasa de sanejament d'1 metre de fondària aproximadament amb un recorregut que començava a l'interior de la finca fins a enllaçar amb el vestíbul i la façana de l'edifici.

Estructures d'època tardoantiga

Malgrat l'escadussera presència de material arqueològic que dificulta una atribució cronològica absoluta dels vestigis evidenciats, es proposa aquesta

forquilla per a les següents estructures arqueològiques tot tenint en compte la seva tècnica constructiva, l'orientació respecte a la muralla romana (sembla que la disposició i organització espacial en gran mesura es fossilitza en època altmedieval) i la seva relació amb materials corresponents al mateix moment.

Durant la primera fase d'intervenció arqueològica l'estructura de major entitat constructiva documentada fou un mur identificat com a UE 1005. En la segona fase

⁶ PLANS, J. (2010), *Informe d'afectació d'estructures arqueològiques de la intervenció arqueològica al carrer de la Dagueria, 13, Districte de Ciutat Vella, Barcelona*. Inèdit.

d'excavació aquesta estructura es denominà UE 2016. Presenta una amplada de 60 cm, no obstant aquesta mesura no era observable durant la segona fase d'excavació, atès que es trobava afectat per la fonamentació d'un pilar de cronologia contemporània (UE 2013) i el mur d'un dipòsit (UE 2007). S'han evidenciat 2, 7 metres de longitud i tan sols conserva una filada relacionada amb el seu ús. És bastit amb pedres de mesura diversa, irregulars, de material calcari i gres, lligades amb argila compacta de color marró. Presenta la particularitat de contenir material arquitectònic reaprofitat, concretament un capitell tallat en gres de color taronja de grans dimensions que ha perdut la part ornamental.

En relació amb l'amortització d'aquesta fase del mur a la cara est, hi ha l'estrat UE 2037, de composició argilosa, color marró vermellós, abundant material constructiu i materials ceràmics de cronologia tardoantiga. Podríem situar la seva formació durant el segle VI, amb la presència d'una vora d'olla identificada com la forma OC 26 de Macias, 1999.

Aquesta capa cobreix el primer nivell d'ús relacionat amb aquest mur, la UE 2045, constituït per argiles molt depurades de color vermell intens disposades horitzontalment i que es lliuren al mur, formant una mitja canya. El paviment 2045 tan sols ha proporcionat un fragment

informe de ceràmica romana de cocció reduïda.

A la cara oest del mur 2016 tan sols ha aparegut un estrat heterogeni d'amortització (UE 2043) format per argiles i sorres de color negre, amb abundants carbons, restes de morter, material constructiu i malacològic.

La fase més antiga d'aquest mur fou probablement espoliada a la part sud (UE 2047). En aquest punt han desaparegut dues filades de pedres, i tan sols s'ha

evidenciat una estrat heterogeni d'argiles amb matriu sorrenca de color gris fosc, que conté abundants pedres sense disposició (UE 2046).

Aquest estrat cobreix una fase romana més antiga de la línia murària formada per 2016, UE 2041, d'entre 60 i 90 cm d'amplada i 1, 80 metres de longitud, construïda amb abundants pedres calcàries i sorrenques de diversa mesura, preferentment de mida mitjana, amb presència ocasional de material constructiu reaprofitat (fragments de signinum, de tègula i ímbrex). Els elements esmentats es lliguen amb argiles compactes de color marró fosc. Relacionat amb l'amortització definitiva d'aquesta fase del mur s'ha excavat un estrat heterogeni (UE 2049), de color gris fosc, amb abundant matèria orgànica en descomposició i pedres de mesura mitjana sense disposició. La capa ha proporcionat material ceràmic atribuïble a finals del segle V i segle VI, dues vores de cassola CB 9 i CB 25, una vora d'olla OLL 48 (Macias, 1999), i una vora de morter amb pasta africana (morter de la regió de Nabeul, comuna tipus 13, variants C-D, possible forma 9 de Nabeul, Bonifay, 2004).

Més a prop de l'actual façana de l'edifici s'han localitzat dos murs que semblen bastits amb una tècnica constructiva similar a les estructures abans descrites, a base de pedres irregulars de diversa mesura i composició lligades amb argiles de color marró fosc. El mur UE 2029 conserva 1, 80 metres de longitud i s'aprecien 35 cm d'amplada, malgrat que no es pot observar la totalitat d'aquesta mesura perquè l'estructura queda fora de l'actuació, per sota del mur oest del vestíbul. És solidari formant angle recte amb el mur UE 2054, que, de la mateixa manera que la UE 2016, presenta material arquitectònic reaprofitat. En aquest cas es tractaria del fragment d'un arquitrau o d'una base de columna també de gres, que no s'ha individualitzat perquè des de l'inici fou possible concloure que pertanyia a la mateixa unitat estructural del mur. Té 60

cm d'amplada i continua per sota del mur est del vestíbul. S'han evidenciat dues filades de pedres.

Per sota de la llosa de gres abans descrita va aparèixer una capa homogènia d'argiles de color marró vermellós (UE 2062). El material recuperat, àmfora africana i clara D, permet situar la seva formació entre els segles IV i VII. És possible que es tracti d'un arranjament del mur similar al documentat

en relació amb la UE 2016. Això es recolza en el fet que per sota d'aquesta capa continuen apareixent pedres, possiblement una fase més antiga d'aquest mateix mur.

Ens referim al mur UE 2061, que es troba situat paral·lel al mur 2029, a 30 cm de distància. És cobert, com s'ha esmentat abans, pel mur 2054 i fou bastit amb la mateixa tècnica constructiva, a base de pedres irregulars de diversa composició lligades amb argiles de color marró fosc.

No hem pogut documentar l'amplada total, ja que sembla que continua per sota del mur est del vestíbul, a més que aparegué a una cota per sota de l'afectació màxima de l'obra.

A més de ser cobert pel mur 2054, al mur 2061 se li recolza l'estructura UE 2053, tot formant angle recte. Presenta una planta força irregular, d'una amplada màxima de 62 cm. Tan sols té una filada de pedres i petits fragments de material constructiu lligats amb argila. Possiblement es tracti d'algun element de reforç relacionat amb el mur 2029.

Tant la UE 2029, com la UE 2054 es troben afectades per la presència de la xarxa de serveis de l'edifici (UE 2001 i UE 2005) i altres estructures de cronologia baixmedieval (UE 2022 i UE 2023) i moderna (dipòsit UE 2021). Aquest fet, unit a les petites dimensions de l'àrea excavada que impedeix obtenir una visió de conjunt, limita la interpretació de les relacions estratigràfiques.

Cal afegir dins aquest període la possibilitat d'haver localitzat la línia original de la façana. La fase més antiga del mur 2022 (UE 2028) és construïda amb pedres irregulars lligades amb morter de calç i sorra de color groguenc. Tan sols s'han observat dues filades. No podem relacionar aquest mur amb cap seqüència estratigràfica tenint en compte l'important estat de destrucció d'aquest espai com a conseqüència de la col·locació de serveis. El que sembla clar és que se li recolzen construccions de cronologia baixmedieval (com veurem més endavant, es tracta dels murs 2022 i 2023).

Pel que fa a la seqüència estratigràfica relacionada amb aquests elements, esmentar que tots ells es trobaven coberts per un potent estrat d'anivellament (UE 2012), que sembla el resultat de la destrucció i condicionament de l'espai en un probable context edificatori. El material ceràmic recuperat, permet situar la seva formació entre els segles VII i IX (olla amb fons carenat, olla impresa).

Probablement relacionat amb l'ús i amortització del mur 2029 hi ha els estrats UE 2055 (amb material poc concloent, tan sols alguns fragments d'àmfora africana) i UE 2058 (atribuïble als segles VI- VII, amb presència d'àmfora KEAY XLII D, i olla reduïda de pasta grollera).

En relació amb l'ús i amortitzacions del mur 2061 hi ha els estrats UE 2059 (que ha proporcionat dues vores d'olla de tradició visigòtica⁷), 2060, 2064 (aquest dos últims no han estat excavats per quedar fora de l'actuació. S'han

⁷ Paral·lels als jaciments de Lombren (Languedoc), Figura 2, núm. 17, i a Arles, figura 17, núm 10. (CATHMA, 1993), en contextos a partir del segle V.

observat en secció), a més de l'abocament d'una àmfora africana (UE 2063) quasi sencera. Es tracta d'una KEAY LV A produïda entre finals del segle V i finals del VI. Cal remarcar que per efecte de l'excavació parcial, semblava que tota aquesta seqüència es trobava també en relació física amb el mur 2029. A més, cap d'aquestes capes es pot identificar amb un nivell de circulació, fet que facilitaria la seva interpretació.

Com a hipòtesi es proposa en relació amb el funcionament del mur 2054 i l'amortització del mur 2061, les UE 2033 (malauradament tan sols ha proporcionat alguns fragments informes d'àmfora africana) i UE 2057, aquesta darrera no ha pogut ser excavada per quedar fora de l'afectació de l'obra. Amb tots aquests elements i sempre sota la formulació hipotètica, caldria tenir en consideració que el mur 2061 es tracti d'una fase anterior del mur 2029, la disposició del qual és la mateixa, sols que a uns 30 cm de distància a l'est.

Hi ha una altra estructura de cronologia no gaire posterior a la que ens referim en aquest apartat, que sembla correspondre's amb la fonamentació d'algun element sustentador ja desaparegut. La UE 2024 té 60 cm per 48 cm i és formada per dues filades irregulars de pedres de mesura petita i mitjana. Tot i el seu precari estat de conservació, fet que impedeix observar les seves dimensions, és possible que per orientació es disposi perpendicularment al mur 2029. Es troba cobrint part d'una seqüència estratigràfica amb una marcada horitzontalitat (estrats 2030, 2031, 2032 i 2033). Tan sols s'han recuperat escadussers fragments informes d'àmfora africana a l'estrat 2033, raó per la qual no es pot precisar de forma concloent la cronologia de l'estructura 2024. A tot això cal afegir que no es troba vinculat físicament a altres construccions.

Malgrat l'absència de materials, tenint en compte la cota d'aparició d'aquests nivells, podrien relacionar-se amb els estrats de funcionament del mur 2016 i la seva fase anterior 2041. Ens referim sobretot per similituds estratigràfiques als nivells d'ús 2032 i 2045 (aquest darrer vinculat amb 2016).

En el sector nord a l'interior de la finca, la rasa de sanejament també va permetre documentar altres estructures que podrien pertànyer a la mateixa forquilla cronològica. Es tracta del mur UE 2111, format per abundants pedres i material constructiu lligat amb argiles de color marró vermellós de textura compacta. Presenta la particularitat de contenir material arquitectònic reaprofitat, com es va evidenciar en altres sectors de l'immoble. En aquest cas es tracta del tambor d'una columna que no ha estat individualitzat atès que s'havia observat des del principi el caràcter reaprofitat d'aquest element. Ha proporcionat escassos fragments informes d'àmfora africana, i un d'àmfora tarraconense, raó per la que no podem precisar la seva cronologia.

A la cara oest d'aquest mur es pot relacionar un estrat que sembla d'enderroc (UE 2109), de color negre, amb presència de carbons i abundant material constructiu. Cal tenir en compte que només es van poder rebaixar uns 10 cm. A la banda est s'han pogut documentar tres capes, UE 2114 (de finals del segle IV- i mitjans del V, amb presència d'un exemplar d'àmfora africana KEAY XIV A), UE 2115 (que seria posterior al 475 dC, amb la presència d'una vora d'olla de la forma OC. GRE. 27, Macias 1999) i UE 2120 (àmfora africana). El material ceràmic permet situar la formació d'estructures i estrats a partir del segle V.

No gaire posterior a aquest moment, malgrat que talla aquesta seqüència, es va evidenciar un retall semicircular (UE 2116) farcit per un estrat de color negre, amb carbons i diversa matèria orgànica en descomposició (UE 2117), amb materials ceràmics que es poden atribuir al món romà baiximperial (àmfora africana).

Estructures d'època baixmedieval

Cal fer esment d'un grau similar de destrucció per a les estructures atribuïdes al període, tant com a conseqüència de la xarxa de serveis de l'edifici, com per la presència de dos dipòsits de cronologia moderna.

Malgrat aquests impediments podem assenyalar que la finca en època medieval tenia la línia de façana més endarrerida respecte a l'actual. A aquesta línia es correspon el mur UE 2022, també malmès per serveis, constituït per pedres de mesura petita i mitjana, irregulars, lligades amb morter de calç i sorra de color taronja. S'han pogut documentar 1, 20 metres de longitud i una amplada màxima de 90 cm. El mur de façana és solidari amb l'estructura UE 2023, que conserva 3 metres de longitud i 44 cm d'amplada. Val a dir que continua per sota del mur est del vestíbul, fet que impedeix definir l'amplada total. Es troba bastit amb els mateixos materials que l'estructura 2022, amb pedres irregulars de mesura petita i mitjana lligades amb morter de sorra i calç de color taronja.

En el sector SO del celobert també ha aparegut la línia murària pertanyent possiblement a la fase baixmedieval, tenint en compte la seva tècnica constructiva, a base de pedres irregulars lligades amb morter de calç i sorra de color taronja. Es tracta del mur UE 2039, del qual s'han documentat 24 cm d'ample i 64 cm de longitud. Es troba malmès pel fossat de l'ascensor i per l'anterior xarxa de clavegueram.

Hi ha una altra estructura que es podria atribuir al mateix període tot i trobar-se aïllada. La UE 2036 és formada per petites pedres i abundant morter sorrenc de color taronja, amb 50 cm de longitud i 16 d'amplada. Es tracta de la

fonamentació d'algun element de sustentació segurament arrasat pel mur est del vestíbul (es tractaria de la fonamentació d'un pilar pertanyent a una arcada). L'estructura farceix un retall allargat (UE 2034), reomplert també per una capa argil·losorrenca de color marró, amb petites pedres i taques de morter blanc, groc i taronja (UE 2035), sense material ceràmic associat. Té 1, 20 metres de longitud i 16 cm d'amplada. Desconeixem si és conseqüència de l'espoli d'una part d'aquesta

estructura o bé és l'empremta d'un encofrat perdut.

En el sector nord a l'interior de la finca, es documentà un mur menor, possiblement pertanyi a una claveguera o un dipòsit, bastida amb dos carreus lligats amb morter argilosorrenc de color taronja intens (UE 2107). No podem concretar la seva cronologia, perquè la cota requerida per a la instal·lació del sanejament tan sols serví per a delimitar alguna anomalia estratigràfica. Malgrat això, és possible que es trobi en relació amb aquest mur menor un retall de planta amb tendència circular (UE 2110) farcit amb una capa (UE 2108) d'argiles de color taronja i textura molt compacta que no fou excavat per quedar fora de l'actuació.

També fou possible localitzar la fonamentació d'una de les mitgeres de l'edificació baixmedieval. El mur UE 2118 fa 50 cm d'amplada (la longitud observada va ser tan sols la de l'amplada de la rasa, de 70 cm), i fou construït amb pedres irregulars lligades amb morter de calç i sorra de color taronja.

Estructures d'època moderna

L'ocupació contemporània ha impedit la preservació d'evidències arqueològiques datables en època moderna, a excepció d'aquelles estructures

amb desenvolupament vertical negatiu. A la zona central del vestíbul varen aparèixer les restes d'un dipòsit malmès pel costat nord com a resultat de la seva substitució (i ampliació) amb un altre estructura de similars característiques. La UE 2021 (UE 2025 la seva interfície) és un dipòsit de planta rectangular, construït amb petites pedres irregulars i maons lligats amb morter sorrenc de color groc verdós. Té 60 cm d'amplada, i la seva longitud no ha pogut ser observada per quedar fora dels límits de la present intervenció. L'estrat que l'amortitza (UE 2020) ha proporcionat material ceràmic que permet situar el seu abandonament a finals del segle XVII (ceràmica blava catalana de Poblet).

Aquesta estructura fou substituïda per un nou dipòsit de majors dimensions. És format per dos murs (UE 2006, situat al sud i UE 2007 situat al nord, a més de la UE 2038 que és la seva interfície) d'entre 30 i 40 cm d'ample, i 1, 20 metres de longitud

documentada. En aquest cas, ambdós murs es troben bastits amb pedres irregulars, maons i material constructiu reaprofitat d'època romana (hi ha un bloc de signinum) lligats amb morter sorrenc de color taronja. El dipòsit té 70 cm d'amplada. No disposem de material ceràmic concloent procedent de

l'estrat d'amortització, tot i que per relacions estratigràfiques és possible situar el seu funcionament entre els segles XVIII i XIX.

A la zona del celobert, en el costat SE hi ha la fonamentació del mur de tancament d'aquest àmbit (**UE 2040**), amb 70 cm de longitud i 15 cm d'amplada observats. Es troba afectat per l'anterior xarxa de serveis de l'edifici (UE 2042).

Estructures d'època contemporània

Aquesta fase es caracteritza per l'ús de l'espai com a vestíbul, amb lleugeres variacions en el tipus de paviment, així com per la presència de l'antiga xarxa de clavegueram.

Per sota de la pavimentació actual, a base de formigó i alguna rajola aïllada, es localitzà a la meitat sud de l'espai excavat el paviment UE 2002, format per rajoles de 25x25 cm i de 18x18 cm. Les rajoles de menors dimensions es localitzaren en una franja de 40 cm d'amplada al sud. Totes elles són disposades en punta. A la part més propera a la façana només en queda la preparació de morter de color beix rosat en una longitud d'1, 90 metres. Aquest element es troba afectat per l'antiga xarxa de serveis de l'immoble (UE 2001 i UE 2005).

Pel que fa a estructures que semblen en relació amb la sala de ponent, assenyallem la presència del mur UE 2018, de 1, 10 metres de longitud, localitzat just per sota del mur est del corredor. És format per material constructiu lligat amb morter de calç

blanca de gran consistència. La seva rasa constructiva és la UE 2017, de planta irregular i allargada, amb tan sols 20 cm de fondària. El seu farciment (UE 2019) és format per morter disgregat de color marró clar. No ha proporcionat material arqueològic.

En el límit entre el corredor i l'antic celobert hi ha la UE 2056, que sembla la reparació i continuació de la línia murària formada per la UE 2016. És construït amb pedres de mesura mitjana i maons lligats amb morter blanc de consistència dura.

En aquest mateix punt hi ha la pilastra

2013, de planta rectangular, bastida amb totxana i ciment. La seva rasa de fonamentació (UE 2014) destrueix part del parcel·lari tardoantic (estructura 2016).

A l'habitació de la façana situada més a l'est varen aparèixer les restes de la solera d'una claveguera (UE 2065), a base se morter de color taronja clar. La seva construcció va suposar l'eliminació d'un fragment de la divisòria de la finca 2023.

En el sector nord de l'immoble va aparèixer un mur menor possiblement pertanyent a una claveguera (UE 2106) constituït per maons lligats amb morter de calç blanca. Sembla relacionat amb un retall, potser de fonamentació, de planta amb tendència circular (UE 2104) farcit amb un estrat (UE 2105) de sorres de color gris clar amb abundant morter disgregat i material constructiu fragmentat de factura recent.

Tot aprofitant la presència de la mitgera 2118 se li adossà una estructura subterrània bastida amb volta de maons lligats amb morter de color taronja clar de gran consistència (UE 2121). Segurament pertany a l'antiga fossa sèptica de l'edifici.

En aquest mateix sector apareix recolzada al col·lector general de la finca (UE 2123) una petita claveguera de maons lligats amb ciment (UE 2124) de 30 cm d'amplada. En relació també amb la xarxa de clavegueram hi ha el retall UE 2112, farcit amb un estrat (UE 2113) que conté abundant material constructiu. Afecta el mur 2111 i part de la seqüència vinculada a ell. Precisament com a

conseqüència de la reforma del col·lector principal es va destruir la fossa sèptica 2121, raó per al qual va aparèixer a l'interior de la rasa un estrat (UE 2122) format exclusivament per runa.

El tram final excavat, a la sala est de la finca, va proporcionar una capa argilosa (UE 2125) de color marró vermellós resultat de la remoció d'un estrat preexistent per a la instal·lació del sanejament d'un lavabo.

2.2. CONCLUSIONS

En la present intervenció hem pogut documentar una petita part de la dinàmica ocupacional a l'interior d'un immoble del barri de Sant Just. No obstant, aquesta investigació ha estat sotmesa a una limitació relativa a la cota final d'excavació, que ha estat insuficient per a poder observar la seqüència estratigràfica completa de la zona. Cal afegir la manca de perspectiva de les troballes, localitzades en un espai molt reduït. Ambdues circumstàncies han impossibilitat observar detalladament l'evolució de la finca.

Malgrat aquests inconvenients, s'han pogut evidenciar diverses estructures que pertanyen a quatre fases d'ocupació: època tardoantiga (segles V- XI), medieval (segles XII - XV), època moderna (segles XVI- XVIII) i època contemporània (segles XIX - XX).

Segles V- IX

S'han interpretat dos moments constructius datables en època tardorromana. La fase més antiga, amortitzada entre els segles V- VII s'ha identificat a través dels murs 2041 i 2061. L'etapa més recent d'aquest període es troba representada per quatre murs (2016, 2029, 2054 i, probablement, 2111, que es troba allunyat del conjunt), definitivament amortitzats en el segle IX. En el cas del mur 2016, no varia la seva disposició respecte a la fase anterior, i tan sols es documenta un arranjament de la mateixa línia murària (estrat 2046). El mateix podríem apuntar en relació amb el mur 2054, que es diposita cobrint una reparació del mur 2061 (estrat 2062). Assenyalem les diferències entre 2029 i 2061, que, malgrat tenir la mateixa orientació, la línia de 2029 es construí a 30 cm de distància a l'oest.

Hi ha un nivell d'ús relacionat amb la primera fase (2032 i 2045), que es troba amortitzat en el segle VI i cobreix un estrat de finals del segle V i inicis del VI. La cronologia dels altres estrats vinculats amb el funcionament d'aquests murs no permet establir una forquilla cronològica clara per a cadascuna de les fases evidenciades. Podem afirmar que entre els segles V i VII es produeixen en aquest sector algunes reformes de l'espai habitat pròpies del context tardoantic

i documentades àmpliament a la ciutat de Barcelona. D'altra banda, l'absència d'altres estructures relacionades fan difícil concretar la funció dels espais evidenciats.

Pel que fa a la tècnica constructiva, en tots els casos són bastits amb pedres irregulars, sense argamassa, lligades amb argila més o menys depurada. Tres d'aquests murs presenten la particularitat de contenir material arquitectònic reaprofitat: restes d'un capitell (dins el UE 2016), un fragment rectangular de gres (dins el mur UE 2054) i el tambor d'una columna (dins el mur UE 2111). Aquest és un dels trets més característics del període que ens ocupa⁸.

Segles XII - XV

Aquesta fase es troba representada per les escadusseres restes del parcel·lari baixmedieval. Les evidències es caracteritzen per la seva fragmentació i el seu reaprofitament posterior. Per aquesta raó és impossible inferir la fesomia dels habitatges o establir el nombre total de vivendes atribuïbles al període.

Ens referim a la línia de façana 2022, a la divisòria de la finca (segurament mitgera pel costat est) 2023, el mur 2039, les restes de la xarxa de clavegueram representades en el mur menor 2107, i la paret mitgera 2118.

Tenint en compte l'emplaçament de la present intervenció, els vestigis es vinculen amb una trama urbana plenament consolidada, un fenomen ben definit a partir del segle XII. Les troballes es podrien correspondre, com a mínim, a dos habitatges orientats al mateix carrer de la Dagueria, que presenten una part central probablement d'ús comunal. La seva planta, dimensions i estructures internes no han pogut ser observades. Com a hipòtesi es pot plantejar que aquests habitatges podrien tenir una sola crugia de planta rectangular, ja que no s'han observat partions internes. No obstant això pot estar provocat per un mostreig o estat de conservació desigual.

⁸ (...) "l'espoli i la reutilització de les pedres dels vells edificis en les noves construccions: la ciutat era una pedrera permanent.", Beltrán, 2009, p. 1.

Segles XVI - XVIII

La presència de menys troballes fa difícil aportar dades sobre el parcel·lari d'aquest moment. No obstant això, pressuposem certes similituds amb el període precedent atès que algunes de les estructures queden superposades als murs medievals, però sense destruir les parets mestres.

En general les parets mestres, que coincideixen sovint amb les mitgeres, formen l'esquelet més permanent del teixit urbà. Els murs mestres resulten caríssims, per aquesta raó són intocables i només s'hi obren forats, com portes o finestres. Durant aquest període, que culmina el segle XVIII, es dona un context d'extrem aprofitament del sòl urbà, raó per al qual hem pogut documentar la reutilització de l'estructura tardoantiga 2016, sobre la qual es recolza el mur menor 2056 tot creant una nova subdivisió de l'espai, moment que devia coincidir amb la unió de diverses finques baixmedievals. Segurament també es deu a una partició d'aquest espai preuat els murs 2017 i 2040.

Assenyalem la manca de nivells d'utilització relacionats amb aquest moment. Tan sols hem evidenciat algunes estructures subterrànies (com són els dipòsits 2021, 2006 i 2007). Aquest fet s'explica per la tendència al creixement vertical per efecte de l'aprofitament extrem de l'espai urbà. Així, l'ocupació decimonònica implicà l'arrasament de les estructures positives de cronologia moderna.

Segles XIX - XX

Hem pogut observar una petita part dels nivells de circulació relacionats amb l'immoble objecte de la rehabilitació. Concretament ens referim al paviment 2002. També s'ha documentat part de la xarxa de clavegueram i l'evidència física de la presència de més pisos a través de dos celoberts i una caixa d'escala (l'edifici té dos celoberts més, però quedaven fora de l'àmbit d'actuació).

Les troballes arqueològiques evidenciades atribuïbles a la Barcino tardoantiga són un reflex dels importants canvis que pateix l'estructura urbana de la ciutat. A grans trets, hi ha la pèrdua de funció dels edificis públics (sobretot per la implantació del cristianisme, que alterà totalment la retícula urbana de la ciutat), l'abandonament de la xarxa de clavegueram, el recreixement dels nivells de circulació, una certa desorganització urbana, l'ocupació i estretament dels antics vials i l'aparició de noves formes d'habitatge. A això cal afegir l'espoli i la reutilització del material constructiu emprat amb anterioritat⁹.

Pel que fa a l'ocupació medieval, sembla que en aquest punt de la ciutat podríem identificar l'existència de, com a mínim, dues cases, probablement amb una sola crugia. No podem precisar si, com era habitual a la zona, disposaven d'algun obrador o si comprenia alguna àrea de conreu o d'ús comunal a l'interior de l'edifici.

En època moderna tradicionalment s'atribueix el predomini absolut de les tipologies residencials associades a l'habitatge unifamiliar. No obstant, la documentació de l'època demostra que moltes cases estan ocupades per més d'una família. Es coneix a la Barcelona d'aquest moment l'existència de propietaris que uneixen finques veïnes adquirides al llarg del temps, mentre que n'hi ha d'altres que, al contrari, subdivideixen grans cases per percebre'n lloguers o censos. El reaprofitament d'algunes de les estructures anteriors documentades respon a aquest fenomen.

Finalment, els processos edificadors contemporanis suposaren l'eliminació de gran part dels vestigis de cronologia baixmedieval i moderna, a excepció de les parets mestres i d'estructures amb desenvolupament vertical subterrani.

⁹ Beltrán de Heredia, J. (2009), p. 1

2.3 BIBLIOGRAFIA

AADD (1984), “Ceràmica grisa i terrissa popular de la Catalunya Medieval”, *Acta / Mediaevalia*, Annex 2, Departament d’Història Medieval, Universitat de Barcelona.

AADD (1992), *Història de Barcelona. La formació de la Barcelona medieval*, BANKS, P., “L’estructura urbana de Barcelona, 714-1300”, pp.25-71, Enciclopèdia Catalana, Ajuntament de Barcelona, Barcelona.

AADD (1993), *Congrés d’ història de Barcelona. La ciutat i el seu territori, dos mil anys d’història*. Barcelona, 20, 21, 22 d’octubre de 1993. Volum I. Ponències i Comunicacions.

AADD, (1995), *Historia de Barcelona desde su fundación al siglo XXI*, Edicions el Periódico de Catalunya, Barcelona.

AADD (1997), *Els barris de Barcelona. Vol.1: Ciutat Vella i Eixample*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

AADD (2003), *L’art gòtic a Catalunya. Arquitectura. Dels palaus a les masies*. Vol. III. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

BALAGUER, V. (1865), *Las calles de Barcelona*, 2 volums. Barcelona.

BELTRAN DE HEREDIA, J. (2009), “La Barcelona tardoantiga: urbanisme, societat i comerç als segles V- VII”, XI Congrés d’Història de Barcelona – *La ciutat en xarxa*, Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona, pp. 1-10.

BILLOIN, D., LHEMON, M. (2001), “Les récipients en pierre ollaire”, *Archéopages*, 4: 17-19.

BILLOIN, D. (2008), “Les campagnes mérovingiennes en Franche-Comté: habitats, occupation du sol, vie économique et vaisselier”, *Bulletin du centre d’études médiévales d’Auxerre | BUCEMA* [En ligne], 8 | 2004, mis en ligne le

10 janvier 2007. URL : <http://cem.revues.org/index956.html> DOI: en cours d'attribution

BONIFAY, M. (2004), *Etudes sur la céramique romaine tardive d'Afrique*, BAR International Series 1301, Oxford.

CARANDINI, A. (1997), *Historias en la Tierra. Manual de excavación arqueológica*, Crítica, Barcelona.

CIRICI, A. (1975), *Barcelona pam a pam*, Ed. Teide, Barcelona.

FABRE, J.; HUERTAS CLAVERIA, J. M. (1977), *Tots els barris de Barcelona*, Vol. VII: Els polígons (2) i el Districte Cinquè, Edicions 62, Barcelona.

FOLCH, C. (2005), "La cerámica de la Alta Edad Media en Cataluña (S. VIII-IX d. C.): el estado de la cuestión", *Arqueología y Territorio Medieval*, 12.2: 237-254.

GALERA, M., ROCA, F., TARRAGÓ, S. (1982), *Atles de Barcelona*, Segles XVI-XX, Publicacions del COAC, Barcelona.

GONZÁLEZ, R. (2003), *Les Cases de Barcelona*, Dins *L'art Gòtic a Catalunya*, vol. III, Barcelona.

GRANADOS, O. (1991), "Estructura urbana de la ciutat romana", *Història de Barcelona*, Volum 1, dirigida per SOBREQUÉS, J., Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

GUÀRDIA, M., ESPUCHE, A. (2002), "Consolidació d'una estructura urbana", a AADD, *La ciutat consolidada (segles XIV- XV)*, pp. 35-72, Enciclopèdia Catalana, Ajuntament de Barcelona, Barcelona.

GUÀRDIA, M., ESPUCHE, A. (2002), "Estructura urbana", a AADD, *Barcelona dins la Catalunya Moderna (segles XVI i XVIII)*, pp. 42-101, Enciclopèdia Catalana, Ajuntament de Barcelona, Barcelona.

GURT, J. M., BUXEDA, J., CAU, M. A. (Eds.)(2005), *LRCW I Late Roman Coarse Wares, Cooking Wares and Amphorae in the Mediterranean. Archaeology and Archaeometry*, BAR International Series 1340, Oxford.

HARRIS, E. C. (1990), *Principios de estratigrafía arqueológica*, Ed. Crítica, Barcelona.

LADERO QUESADA, M. F. (2001), *La vivienda: espacio público y espacio privado en el paisaje urbano y medieval*, "Introducción: la diversidad de modelos de ciudad en la España medieval". Biblioteca Gonzalo de Berceo.

LEENHART, M., RAYNAUD, C., SCHNEIDER, L., ALESSANDRI, P., BAUDREU, D., BELLAN, G., CAZES, J., GARNIER, B., DAUZAT, M., GINOUEZ, O., KOTARBA, J., LÉCUYER, N., MANNIEZ, Y., PARODI, A., PASSELAC, M., PAYA, D., PELLECUER, C., PÈNE, J., PITON, J. (1993), "Ceramiques languedociennes du aut. Moyen age (VII-XIe s.) Etudes micro-regionales et essai de synthese", *Archeologie du Midi Medieval*, Tome XI : 111-227, Ministere de la Culture, CNRS, Conseil General de l'Aude.

LÓPEZ MULLOR, A., CAIXAL MATA, A., FIERRO MACÍA, J. (1997), "Elementos para la difusión y cronología de la cerámica gris medieval en las comarcas de Barcelona", *Material Culture in Medieval Europe- Papers of the Medieval Europe Brugge Conference*, vol. 7: 293-310.

MACÍAS SOLÉ, J. M. (1999), "La ceràmica comuna tardoantiga a Tarraco, Anàlisi tipològica i històrica. (segles V-VII)", *TULCIS Monografies Tarraconenses*, 1, Tarragona.

PALET, J. M. (1994), *Estudi territorial del Pla de Barcelona: Estructuració i evolució del territori entre l'època íbero- romana i l'altmedieval segles II-I aC.-segles X- XI dC*. Estudis i Memòries d'Arqueologia de Barcelona, 1, Centre d'Arqueologia de la Ciutat, Institut de Cultura, Barcelona.

PLADEVALL, A. (1982), "Barcelona i el Barcelonès", *Gran geografia comarcal de Catalunya*, Volum 8, El Barcelonès i el Baix Llobregat, dirigida per CARRERAS, J., Enciclopèdia Catalana, Barcelona, pp.11-14.

ROIG, J., COLL, J. M. (1999), “Consideracions entorn de la ceràmica de cuina al Vallès: de la antiguitat tardana a la fi de l’any mil”, *Actes del Congrés Internacional Gerbert d’Orlhac*, pp. 457-474, Eumo Editorial, Vic.

SOLE SABARIS, L. (1963), “Ensayo de interpretación del Cuaternario Barcelonés”, *Miscelanea Barcilonensia*, vol. II, pp. 7-54. Barcelona.

REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2000
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Paviment	
Composició Geològica:		
Composició Orgànica:		
Composició Artificial:		
Color: Gris	Cota Superior: 13,25 (en metres)	Cota Inferior: 13,18 (en metres)
Amplada: 0,00 (en metres)	Longitud: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques:		
Cobreix a: 2002-2003-2004-2006-2007-2008-2015-2016-2019-2035-2037-2039-2040-2043-2044-2046-2052-2051-2101		
És lliura a: 2013		
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:
Interpretació: Paviment de gres amb àmplies zones de reparació a base de formigó.		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2001
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Canalització	
Cota Superior: 13,22 (en metres)	Cota Inferior: 13,05 (en metres)	
Relacions Físiques:		
Talla a: 2002-2003-2004-2022-2029-2028		
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:
Interpretació: Servei d'aigua actiu. Inclou una arqueta sifònica situada a la façana.		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2002
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Paviment	
Composició Geològica:		
Composició Orgànica:		
Composició Artificial: Material de construcció, Morter		
Color: Vermell	Cota Superior: 13,18 (en metres)	Cota Inferior: 13,11 (en metres)
Amplada: 0,00 (en metres)	Longitud: 3,65 (en metres)	
Relacions Físiques:		
Cobreix a: 2004		
És cobert per: 2000-2003		
És tallat per: 2001-2005		
És lliura a: 2018		
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:
Interpretació: A la part més propera a la façana només en queda la preparació. És format per rajoles de 25x25 cm i de 18x18 cm. Totes elles formen un enrajolat de punta. La seva preparació és de morter de color beix rosat.		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2003
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argil-lsorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Matèria en descomposició			
Composició Artificial: Altres			
Color: Negre	Cota Superior: 13,18 (en metres)	Cota Inferior: 13,06 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2002 És cobert per: 2000 És tallat per: 2001-2005			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Apareix escòria de vidre.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2004
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argil-lsorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Marró fosc	Cota Superior: 13,11 (en metres)	Cota Inferior: 13,00 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2009-2020-2030 És cobert per: 2000-2002 És tallat per: 2001-2005-2017			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Ha aparegut poc material.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2005
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Canalització		
Cota Superior: 13,10 (en metres)	Cota Inferior: 12,70 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2002-2003-2004-2009-2010-2011-2012-2023-2050-2051-2065			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Bastida amb uralita.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2006	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Taronja	Cota Superior: 13,05 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,30 (en metres)	Longitud: 1,15 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2000 Farceix a: 2038 Se li lliura: 2008 És solidària amb: 2021			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació: Pertany a un dipòsit. Format en major part per rajols, sobretot a la cara interna.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2007	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter, Pedra treballada, Altres			
Color: Taronja	Cota Superior: 13,10 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,50 (en metres)	Longitud: 1,15 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2000 Farceix a: 2038 Se li lliura: 2008			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació: Segle XVII. Ceràmica blava catalana de la dit	
Interpretació: Pertany a un dipòsit. Format en major part per rajols, sobretot a la cara interna. Conté fragments de signinum.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2008
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Sorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Metall, Morter			
Color: Marró clar	Cota Superior: 13,10 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2000 És lliura a: 2006-2007			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació: Amortització d'un dipòsit. Poc material. Verd i morat i canonada vidrada.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2009
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Sorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Taronja	Cota Superior: 13,04 (en metres)	Cota Inferior: 13,03 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2010-2022-2023-2024 És cobert per: 2004 És tallat per: 2005-2050			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2010
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Argilosa	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Marró fosc	Cota Superior: 13,03 (en metres)	Cota Inferior: 13,02 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2011 És cobert per: 2009 És tallat per: 2005-2050			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació: Poc material. Un fragment informe de plat de pasta caolinítica.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2011
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Blanc	Cota Superior: 13,02 (en metres)	Cota Inferior: 13,01 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2012 És cobert per: 2010 És tallat per: 2005-2050			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació: La part de morter blanc és molt sorrenca. Les reparacions a base d'argila són d'un taronja intens.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2012
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argil-lorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Pedres, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Gris fosc	Cota Superior: 13,01 (en metres)	Cota Inferior: 12,15 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2055-2053 És cobert per: 2011-2023 És tallat per: 2005-2025-2050-2027 És lliura a: 2029-2028			
Fase Cronològica: Alt medieval (VIII-XII)		Datació: Segle IX	
Interpretació: Olla amb fons carenat, olla impressa, recipients petris procedents del centre de la mediterrània (possible context islàmic).			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2013
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Pilar		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Gris	Cota Superior: 0,00 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,30 (en metres)	Longitud: 0,75 (en metres)		
Relacions Físiques: Farceix a: 2014 Se li lliura: 2000			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Bastit amb ciment i totxana. És una pilastra.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2014
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Rasa de fonamentació		
Cota Superior: 13,18 (en metres)	Cota Inferior: 13,00 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2015-2016-2046 És farcit per: 2013			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2015	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Altres	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Pedra treballada			
Color: Taronja	Cota Superior: 13,15 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,40 (en metres)	Longitud: 0,80 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2000 És tallat per: 2014-2042 És lliura a: 2041 Se li lliura: 2037-2043-2044-2045-2056 És solidària amb: 2016			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Molt malmès per serveis. Es tracta d'un possible element arquitectònic emprat com a material constructiu reaprofitat (capitell?). Forma part de la mateixa línia murària de la fase altmedieval de 2016.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2016	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica: Argiles, Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Pedra treballada			
Color: Altres	Cota Superior: 13,09 (en metres)	Cota Inferior: 12,90 (en metres)	
Amplada: 0,60 (en metres)	Longitud: 1,20 (en metres)		
Relacions Físiques: Cobreix a: 2041-2046 És cobert per: 2000 És tallat per: 2014-2038 Se li lliura: 2037-2045 És solidària amb: 2015			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Constituït per dues filades parcials de pedres lligades amb argila compacta de color marró.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2017	
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall		Definició: Rasa de fonamentació	
Cota Superior: 12,90 (en metres)	Cota Inferior: 12,80 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2004-2020 És farcit per: 2018-2019			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2018	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Blanc	Cota Superior:	13,10 (en metres)	Cota Inferior: 12,80 (en metres)
Amplada: 0,00 (en metres)	Longitud:	1,10 (en metres)	
Relacions Físiques:			
Farceix a: 2017			
Se li lliura: 2002-2019			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Queda fora dels límits de l'actuació.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2019	
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell		Definició: Farciment	
Textura: Sorrenca		Consistència: Solta	
Composició Geològica: Sorres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Marró clar	Cota Superior:	12,90 (en metres)	Cota Inferior: 12,80 (en metres)
Relacions Físiques:			
És cobert per: 2000			
Farceix a: 2017			
És lliura a: 2018			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Sense material arqueològic.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2020
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Abandonament		
Textura: Cendrosa	Consistència: Solta		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica: Carbons, Cendres, Fauna, Matèria en descomposició			
Composició Artificial: Ceràmica, Material de construcció			
Color: Gris clar	Cota Superior: 13,00 (en metres)	Cota Inferior: 12,66 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2029-2054 És cobert per: 2004 És tallat per: 2017-2038 És lliura a: 2021			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació: Finals XVII. Ceràmica de Poblet	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2021
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Dipòsit		
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Altres	Cota Superior: 13,00 (en metres)	Cota Inferior: 12,66 (en metres)	
Amplada: 0,60 (en metres)	Longitud: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: Cobreix a: 2054 És tallat per: 2038 Farceix a: 2025 Se li lliura: 2020-2026 És solidària amb: 2006			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació: Morter de color groc verdós. Malmès pel costat nord com a conseqüència de la construcció del mur de dipòsit 2006. Els límits pel que fa a la seva longitud quedaven fora de la intervenció.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2022	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur		
Composició Geològica: Pedres				
Composició Orgànica:				
Composició Artificial: Morter				
Color: Taronja	Cota Superior:	12,90 (en metres)	Cota Inferior:	12,53 (en metres)
Amplada: 0,90 (en metres)		Longitud: 1,20 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2009 És tallat per: 2001 És lliura a: 2028 Se li lliura: 2052-2051				
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)		Datació:		
Interpretació: Possible mur de façana corresponent a la fase medieval.				

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2023	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur		
Composició Geològica: Pedres				
Composició Orgànica:				
Composició Artificial: Morter				
Color: Taronja	Cota Superior:	13,03 (en metres)	Cota Inferior:	12,39 (en metres)
Amplada: 0,44 (en metres)		Longitud: 3,00 (en metres)		
Relacions Físiques: Cobreix a: 2012 És cobert per: 2009 És tallat per: 2005 Farceix a: 2027 És lliura a: 2028 Se li lliura: 2065				
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)		Datació:		
Interpretació: Fonamentació d'un mur pertanyent al parcel·lari medieval. Es recolza a una important concentració de pedres com conseqüència de la destrucció d'estructures anteriors.				

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2024
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Fonamentació		
Composició Geològica: Argiles, Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Marró fosc	Cota Superior: 12,97 (en metres)	Cota Inferior: 12,66 (en metres)	
Amplada: 0,60 (en metres)	Longitud: 0,48 (en metres)		
Relacions Físiques: Cobreix a: 2032-2033 És cobert per: 2009 És tallat per: 2025			
Fase Cronològica: Alt medieval (VIII-XII)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2025
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Rasa de fonamentació		
Cota Superior: 12,93 (en metres)	Cota Inferior: 12,66 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2012-2024-2029-2030-2031-2032-2033-2054 És farcit per: 2021-2026			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació: Els límits pel que fa a la seva longitud quedaven fora de la intervenció.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2026
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Vermell	Cota Superior: 12,93 (en metres)	Cota Inferior: 12,66 (en metres)	
Relacions Físiques: Farceix a: 2025 És lliura a: 2021			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació: Sense material.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2027
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Rasa de fonamentació	
Cota Superior: 12,86 (en metres)	Cota Inferior: 12,39 (en metres)	
Relacions Físiques: Talla a: 2012 És farcit per: 2023		
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)	Datació:	
Interpretació: Interfície del mur 2023.		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2028
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Mur	
Composició Geològica: Pedres		
Composició Orgànica:		
Composició Artificial: Material de construcció, Morter		
Color: Altres	Cota Superior: 12,53 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)
Amplada: 0,00 (en metres)	Longitud: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És tallat per: 2001 Se li lliura: 2012-2022-2023		
Fase Cronològica: Indeterminada	Datació:	
Interpretació: Altmedieval o tardoantic. Morter groguenc. Situat a la zona de la façana. S'han evidenciat 30 cm d'alçat.		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2029
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Mur	
Composició Geològica: Argiles, Pedres		
Composició Orgànica:		
Composició Artificial:		
Color: Marró fosc	Cota Superior: 12,88 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)
Amplada: 0,35 (en metres)	Longitud: 1,80 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2020 És tallat per: 2001-2025 Se li lliura: 2012-2055-2058-2059-2053-2060-2063-2064 És solidària amb: 2054		
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)	Datació:	
Interpretació:		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2030
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Altres	Cota Superior: 12,94 (en metres)	Cota Inferior: 12,87 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2031 És cobert per: 2004 És tallat per: 2025-2038			
Fase Cronològica:		Datació:	
Interpretació: Marró vermellós.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2031
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial:			
Color: Altres	Cota Superior: 12,87 (en metres)	Cota Inferior: 12,80 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2032 És cobert per: 2030 És tallat per: 2025-2038			
Fase Cronològica:		Datació:	
Interpretació: Marró grisós.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2032
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Gravosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Carbonatació càlcica			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Taronja	Cota Superior: 12,80 (en metres)	Cota Inferior: 12,77 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2024-2031 És tallat per: 2025-2038			
Fase Cronològica:		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2033
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial: Morter			
Color: Gris fosc	Cota Superior: 12,77 (en metres)	Cota Inferior: 12,56 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2057 És cobert per: 2024 És tallat per: 2025-2038 És lliura a: 2054			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Petites taques de morter taronja i blanc i d'argila vermella. Poc material. Presència d'àmfora africana.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2034
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Rasa de fonamentació		
Cota Superior: 13,06 (en metres)	Cota Inferior: 12,69 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2037 És farcit per: 2035-2036			
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2035
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Pedres, Sorres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Altres	Cota Superior: 13,06 (en metres)	Cota Inferior: 12,69 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2000 És tallat per: 2038 Farceix a: 2034 És lliura a: 2036			
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)		Datació:	
Interpretació: Cobrint 2036 hi ha una capa de morter sorrenc ataronjat. Lliurant-se a 2036 hi ha una capa argil-losorrenca de color marró, amb petites pedres i taques de morter blanc, groc i taronja.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2036
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Fonamentació		
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Taronja	Cota Superior: 13,00 (en metres)	Cota Inferior: 12,75 (en metres)	
Amplada: 0,50 (en metres)	Longitud: 0,16 (en metres)		
Relacions Físiques: Farceix a: 2034 Se li lliura: 2035			
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)		Datació:	
Interpretació: Sembla pertànyer al parcel·lari medieval.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2037
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial: Material de construcció			
Color: Altres	Cota Superior: 13,09 (en metres)	Cota Inferior: 12,69 (en metres)	
Relacions Físiques: És igual a: 2044 Cobreix a: 2049 És cobert per: 2000-2056 És tallat per: 2034-2038 És lliura a: 2015-2016			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Segle VI. Macias, forma OC 26	
Interpretació: Marró vermellós. Presència de tègula, ímbrex. Potser relacionat amb 2041 abans del seu espoli.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2038
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Dipòsit		
Cota Superior: 13,10 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2016-2020-2021-2035-2030-2031-2032-2033-2037-2041-2046-2049-2061-2062-2063 És farcit per: 2006-2007			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació: La seva longitud no ha estat observada per quedar fora de l'actuació.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2039
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Mur		
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Taronja	Cota Superior: 13,14 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,24 (en metres)	Longitud: 0,64 (en metres)		
Relacions Físiques: Cobreix a: 2043 És cobert per: 2000 És tallat per: 2042			
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)		Datació:	
Interpretació: Molt malmès per serveis.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2040	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Blanc	Cota Superior: 13,16 (en metres)	Cota Inferior: 12,71 (en metres)	
Amplada: 0,15 (en metres)	Longitud: 0,70 (en metres)		
Relacions Físiques: Cobreix a: 2044 És cobert per: 2000 És tallat per: 2042			
Fase Cronològica: Època moderna (XVI-XVIII)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2041	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica: Argiles, Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Marró fosc	Cota Superior: 12,98 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,60 (en metres)	Longitud: 1,80 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2016-2046 És tallat per: 2038-2042-2047 Se li lliura: 2015-2043-2045-2049			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Entre 0,60 i 0,90 m d'ample.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2042	
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall		Definició: Claveguera	
Cota Superior: 13,10 (en metres)	Cota Inferior: 12,70 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2015-2039-2040-2041-2043-2044-2045-2049			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Sistema de canalitzacions i clavegueres amb preparació de formigó armat. Connecta amb un WC situat a l'est de la finca.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2043
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Argil-lorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons, Malacologia, Matèria en descomposició			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Negre	Cota Superior: 13,00 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2000-2039 És tallat per: 2042 És lliura a: 2015-2041			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Important proporció de sorres. No exhaurit encara. Àmfora africana.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2044
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Altres	Cota Superior: 12,90 (en metres)	Cota Inferior: 12,78 (en metres)	
Relacions Físiques: És igual a: 2037 Cobreix a: 2045 És cobert per: 2000-2040 És tallat per: 2042 És lliura a: 2015			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Marró vermellós. Potser equivalent a 2037. Poc material. Segle VI?			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2045
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Nivell d'ús		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Vermell	Cota Superior: 12,78 (en metres)	Cota Inferior: 12,75 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2049 És cobert per: 2044 És tallat per: 2042 És lliura a: 2015-2016-2041			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Poc material.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2046
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Carbonatació càlcica, Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció			
Color: Gris fosc	Cota Superior: 12,90 (en metres)	Cota Inferior: 12,71 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2041 És cobert per: 2000-2016 És tallat per: 2014-2038 Farceix a: 2047			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Segles V-VII	
Interpretació: Els nòduls són de color taronja. Ha aparegut una vora d'olla en material petri (Pierre Ollaire).			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2047
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Obertura en un mur		
Cota Superior: 13,09 (en metres)	Cota Inferior: 12,71 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2041 És farcit per: 2046			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Possible arranament o espoli del mur 2041 per a la construcció de la fase tardoantiga (UE 2016).			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2048
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Obertura en un mur	
Cota Superior: 12,56 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: Talla a: 2059-2060 És farcit per: 2057-2061		
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)	Datació:	
Interpretació: Potser és el resultat de l'espoli del mur 2061. Posterior als segles V-VIII.		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2049
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament	
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta	
Composició Geològica: Argiles, Blocs, Pedres		
Composició Orgànica: Carbons, Fauna, Matèria en descomposició		
Composició Artificial: Ceràmica, Material de construcció, Morter		
Color: Gris fosc	Cota Superior: 12,75 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)
Relacions Físiques: És cobert per: 2037-2045 És tallat per: 2038-2042 És lliura a: 2041		
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)	Datació: Finals V-VI	
Interpretació: No exhaurit. MACIAS 1999, FORMA CB 9; MACIAS 1999, FORMA OLL 48 (A P. 475); MACIAS 1999, FORMA CB 25, VILA-ROMA 6.7.		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2050
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Rasa de fonamentació	
Cota Superior: 13,04 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: Talla a: 2009-2010-2011-2012 És tallat per: 2005 És farcit per: 2052-2051		
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)	Datació:	
Interpretació:		

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2051
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Sorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Sorres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Marró fosc	Cota Superior: 13,04 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2000 És tallat per: 2005 Farceix a: 2050 És lliura a: 2022-2052			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2052
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Mur		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Blanc	Cota Superior: 13,04 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,00 (en metres)	Longitud: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2000 Farceix a: 2050 És lliura a: 2022 Se li lliura: 2051			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Situat al lateral nord del vestíbul. Queda fora de l'actuació.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2053	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Altres	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color:	Cota Superior:	12,57 (en metres)	Cota Inferior:
			12,49 (en metres)
Amplada: 0,45 (en metres)		Longitud: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques:			
Cobreix a: 2055-2057			
És cobert per: 2012			
És lliura a: 2029-2061			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Possible reparació o reforçament del mur 2029.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2054	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica: Argiles, Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Pedra treballada			
Color: Marró fosc	Cota Superior:	12,66 (en metres)	Cota Inferior:
			0,00 (en metres)
Amplada: 0,60 (en metres)		Longitud: 0,65 (en metres)	
Relacions Físiques:			
Cobreix a: 2062			
És cobert per: 2020-2021			
És tallat per: 2025			
Se li lliura: 2033			
És solidària amb: 2029			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2055
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Cendrosa	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Pedres			
Composició Orgànica: Carbons, Cendres			
Composició Artificial:			
Color: Gris	Cota Superior: 12,49 (en metres)	Cota Inferior: 12,33 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2058 És cobert per: 2012-2053 És lliura a: 2029-2061			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Àmfora africana.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2056
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Mur		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Blanc	Cota Superior: 13,15 (en metres)	Cota Inferior: 12,80 (en metres)	
Amplada: 0,22 (en metres)	Longitud: 1,10 (en metres)		
Relacions Físiques: Cobreix a: 2037 És lliura a: 2015			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2057
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argil-lsorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial:			
Color: Taronja	Cota Superior: 12,56 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2061 És cobert per: 2033-2053 Farceix a: 2048			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: No excavat. A la cara sud de 2054 s'aprecia com aquesta capa cobreix parcialment el mur 2061.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2058
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argil-lsorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons, Cendres			
Composició Artificial:			
Color: Gris	Cota Superior: 12,33 (en metres)	Cota Inferior: 12,17 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2059 És cobert per: 2055 És lliura a: 2029-2061			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Segles VI-VII	
Interpretació: KEAY XLII D, olla reduïda de pasta grollera.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2059
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Sorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Pedres, Sorres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter			
Color: Marró clar	Cota Superior: 12,17 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2060-2063 És cobert per: 2058 És tallat per: 2048 És lliura a: 2029-2061			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Segles V-VIII	
Interpretació: Marró ataronjat. No exhaurit. Olla de tradició visigòtica.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2060
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició:		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Gris	Cota Superior: 12,16 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2059 És tallat per: 2048 És lliura a: 2029			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: No excavat. Vist en secció. Molt humit.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2061	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Marró fosc	Cota Superior: 12,26 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,58 (en metres)	Longitud: 1,30 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2057-2062 És tallat per: 2038 Farceix a: 2048 Se li lliura: 2055-2058-2059-2053-2063-2064			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: Amplada i longitud mínimes observades. Desconeixem si continua per sota del mur est del vestíbul.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2062	
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell		Definició: Anivellament	
Textura: Argilosa		Consistència: Compacta	
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció			
Color: Marró fosc	Cota Superior: 12,28 (en metres)	Cota Inferior: 12,20 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2061 És cobert per: 2054 És tallat per: 2038			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Segles IV-VII	
Interpretació: Marró vermellós. Àmfora africana, clara D.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2063
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Abandonament		
Textura: Altres	Consistència:		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Ceràmica			
Color: Taronja	Cota Superior: 11,97 (en metres)	Cota Inferior: 11,87 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2064 És cobert per: 2059 És tallat per: 2038 És lliura a: 2029-2061			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Finals V- Finals VI	
Interpretació: Abocament d'una àmfora africana quasi sencera (KEAY LV A).			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2064
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Cendrosa	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica: Cendres			
Composició Artificial:			
Color: Gris clar	Cota Superior: 11,87 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2063 És lliura a: 2029-2061			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Segle V	
Interpretació: No excavat. Morter forma VILA-ROMA 6.23			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2065	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Claveguera	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Altres	Cota Superior:	13,03 (en metres)	Cota Inferior: 12,80 (en metres)
Amplada: 0,50 (en metres)		Longitud: 2,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És tallat per: 2005 És lliura a: 2023			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Morter color rosa salmó.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2100	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Paviment	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Altres	Cota Superior:	13,13 (en metres)	Cota Inferior: 13,01 (en metres)
Amplada: 0,00 (en metres)		Longitud: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2123			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Presenta nombroses reparacions i pertany a diferents estances (lavabo, taller, etc). Té una preparació de zahorra.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2101	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Paviment	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Vermell	Cota Superior:	13,01 (en metres)	Cota Inferior: 12,96 (en metres)
Amplada: 0,00 (en metres)	Longitud:	0,00 (en metres)	
Relacions Físiques:			
Cobreix a: 2102-2103-2105-2106-2107-2108-2109-2111-2113-2114-2125			
És cobert per: 2000			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2102	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Fonamentació	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Blanc	Cota Superior:	12,94 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)
Amplada: 0,30 (en metres)	Longitud:	2,90 (en metres)	
Relacions Físiques:			
És cobert per: 2101			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Els primers 20 cm és formada per rajoles de 30 x 15 cm. Per sota hi ha un picadís de material constructiu lligat amb morter de calç blanca.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2103
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argil-lsorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial: Morter			
Color: Gris fosc	Cota Superior: 12,94 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2101 És tallat per: 2104			
Fase Cronològica: Indeterminada		Datació:	
Interpretació: No excavat.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2104
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Altres		
Cota Superior: 12,85 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2103 És farcit per: 2105-2106			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: No excavat.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2105
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Sorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Sorres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Gris clar	Cota Superior: 12,85 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2101 Farceix a: 2104 És lliura a: 2106			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: No excavat.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2106	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Claveguera	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Blanc	Cota Superior:	12,85 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)
Amplada: 0,20 (en metres)		Longitud: 0,15 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2101 Farceix a: 2104 Se li lliura: 2105			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2107	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Mur	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter, Pedra treballada			
Color: Taronja	Cota Superior:	12,83 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)
Amplada: 0,20 (en metres)		Longitud: 0,40 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2101			
Fase Cronològica: Indeterminada		Datació:	
Interpretació: Mur menor potser pertanyent a una claveguera. Hi ha 2 carreus. Baixmedieval o modern. Ha aparegut el peu d'un morter de ceràmica africana clara D (Segles V-VI).			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2108
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Taronja	Cota Superior: 12,83 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2101 Farceix a: 2110			
Fase Cronològica: Indeterminada		Datació:	
Interpretació: No excavat.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2109
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Enderroc		
Textura: Argil-losorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Pedres, Sorres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció			
Color: Negre	Cota Superior: 12,90 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2101 És tallat per: 2110 És lliura a: 2111			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: No exhaurit.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2110
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Retall indeterminat		
Cota Superior: 12,83 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2109 És farcit per: 2108			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: No excavat. Baixmedieval o modern. Diàmetre mínim.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10				U.E.: 2111	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva			Definició: Mur		
Composició Geològica: Argiles, Pedres					
Composició Orgànica:					
Composició Artificial: Material de construcció					
Color: Marró fosc		Cota Superior: 12,87 (en metres)		Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,60 (en metres)		Longitud: 2,40 (en metres)			
Relacions Físiques: És cobert per: 2101 És tallat per: 2112 Se li lliura: 2109-2114-2115-2120					
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)			Datació:		
Interpretació: Marró ataronjat. Àmfora africana.					

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10				U.E.: 2112	
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall			Definició: Canalització		
Cota Superior: 12,88 (en metres)		Cota Inferior: 12,52 (en metres)			
Relacions Físiques: Talla a: 2111-2114 És farcit per: 2113					
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)			Datació:		
Interpretació:					

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10				U.E.: 2113	
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell			Definició: Farciment		
Textura: Sorrenca			Consistència: Solta		
Composició Geològica: Sorres					
Composició Orgànica:					
Composició Artificial: Runa					
Color: Marró clar		Cota Superior: 12,88 (en metres)		Cota Inferior: 12,52 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2101 Farceix a: 2112					
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)			Datació:		
Interpretació:					

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2114
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argil-lorrenca	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial: Material de construcció			
Color: Gris fosc	Cota Superior: 12,87 (en metres)	Cota Inferior: 12,52 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2115-2117 És cobert per: 2101 És tallat per: 2112 És lliura a: 2111			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Finals IV- mitjans V	
Interpretació: KEAY XIV A.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2115
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Argilosa	Consistència: Compacta		
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial: Morter			
Color: Vermell	Cota Superior: 12,52 (en metres)	Cota Inferior: 12,44 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2120 És cobert per: 2114 És tallat per: 2116 És lliura a: 2111			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació: Posterior al 475	
Interpretació: Textura humida. MACIAS 1999, FORMA OC. GRE. 27.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2116
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Retall indeterminat		
Cota Superior: 12,52 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2115 És farcit per: 2117			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: No exhaurit.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2117
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Farciment		
Textura: Argil-lsorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Argiles, Sorres			
Composició Orgànica: Carbons			
Composició Artificial:			
Color: Negre	Cota Superior: 12,52 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2114 És tallat per: 2119 Farceix a: 2116			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: No exhaurit. Àmfora africana			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2118
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Mur		
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter, Pedra treballada			
Color: Taronja	Cota Superior: 12,86 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,50 (en metres)	Longitud: 0,70 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2122 Farceix a: 2119 Se li lliura: 2121			
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2119
Tipus d'U.E.: Estructura negativa/retall	Definició: Rasa de fonamentació		
Cota Superior: 12,86 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: Talla a: 2117 És farcit per: 2118			
Fase Cronològica: Baix medieval (XIII-XV)		Datació:	
Interpretació:			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2120
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Sorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica: Sorres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial:			
Color: Gris	Cota Superior: 12,44 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2115 És lliura a: 2111			
Fase Cronològica: Món romà baiximperial (III-VII)		Datació:	
Interpretació: No exhaurit. Àmfora africana			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10			U.E.: 2121
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Mur		
Composició Geològica: Pedres			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Altres	Cota Superior: 12,90 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,60 (en metres)	Longitud: 0,70 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2122 És lliura a: 2118			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Té volta de maons. Segurament pertany a una fossa sèptica. Morter de color rosa salmó.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2122	
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell	Definició: Anivellament		
Textura: Sorrenca	Consistència: Solta		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Morter, Runa			
Color: Altres	Cota Superior: 12,90 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: Cobreix a: 2118-2121-2123-2124			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Color rosat. Resultat de la instal·lació del darrer col·lector de la finca.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2123	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva	Definició: Canalització		
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Altres			
Color: Gris	Cota Superior: 12,90 (en metres)	Cota Inferior: 0,00 (en metres)	
Amplada: 0,00 (en metres)	Longitud: 0,00 (en metres)		
Relacions Físiques: És cobert per: 2100-2122 Se li lliura: 2124			
Fase Cronològica:		Datació:	
Interpretació: Darrer col·lector de la finca. Ciment.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2124	
Tipus d'U.E.: Estructura positiva		Definició: Claveguera	
Composició Geològica:			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció, Morter			
Color: Vermell	Cota Superior:	12,99 (en metres)	Cota Inferior: 12,70 (en metres)
Amplada: 0,00 (en metres)	Longitud:	0,00 (en metres)	
Relacions Físiques: És cobert per: 2122 És lliura a: 2123			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Maons lligats amb ciment.			

Nom Jaciment/Codi: DAGUERIA, 13. CODI MUHBA: 079/10		U.E.: 2125	
Tipus d'U.E.: Estrat/nivell		Definició: Anivellament	
Textura: Argilosa		Consistència: Compacta	
Composició Geològica: Argiles			
Composició Orgànica:			
Composició Artificial: Material de construcció			
Color: Marró fosc	Cota Superior:	12,90 (en metres)	Cota Inferior: 12,70 (en metres)
Relacions Físiques: És cobert per: 2101			
Fase Cronològica: Època contemporània (XIX-XXI)		Datació:	
Interpretació: Marró vermellós. Resultat de la destrucció d'un estrat preexistent.			

MATERIALS MOBLES

Inventari

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2004		1	14002	SF	FIN	TO	AO						
2004		1	14005	SF	FIN	TO	AR						
2004		1	14003	SF	FIN	TO	AO			VI			MARRÓ
2004		1	14003	FO	FIN	TO	AO			VI			MARRÓ
2004		1	14003	SF	FIN	TO	AO			VI	VI		VERD, EXTERIOR MELAT
2004		1	14003	SF	FIN	TO	AO			VI			VERD
2004		2	60051										
2004		1	20002	SF	ATI								
2007		1	13310	SF	AMF	TO	AO						
2007		1	14002	SF	FIN	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
							Pasta	Int.	Ext.	Int.		
2007		1	14003	FO	GIB	TO	AO			VI		MELAT
2007		1	15000	PS	PC	TO	AO	PI		VI	VI	BLAVA CATALANA
2007		1	14100	BR	FIN	TO	AO				VI	
2007		2	50012									
2008		1	14005	SF	FIN	TO	AR					
2008		1	14252	VO	PAT	TO	AO	PI		VI		
2008		1	50025	VO		TO	AO					
2008		1	14103	VO	ESC	TO	AO	PI		VI	VI	SAGNADORA
2008		1	60001	PS	PNX	MPM						
2008		1	20000		ESR							

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2010		1	14100	SF	PAT	TO	CA			VI	VI		
2010		1	60051										
2010		1	20002	SF	CLA	FJ							
2012		35	13312	SF	AMF	TO	AO						
2012		2	13312	NA	AMF	TO	AO						
2012		1	13312	VO	KEAY 25	TO	AO						
2012		17	13310	SF	AMF	TO	AO						
2012		2	13313	SF	AMF	TO	AO		AC				
2012		14	13250	SF	FIN	TO	AO						
2012		2	13250	NA	FIN	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
							Pasta	Int.	Ext.	Int.		
2012		1	13250	SF	FIN	TO	AO				BR	
2012		5	13250	SF	FIN	TO	GO					
2012		2	13250	BE	OLL	TO	GO					
2012		2	13250	SF	FIN	TO	GM					
2012		1	13250	FO	FIN	TO	GM					
2012		1	13250	NA	FIN	TO	GM					
2012		3	13250	VO	OLL	TO	GM					
2012		1	13250	VO	GIB	TO	AO					
2012		1	13250	VO	FIN	TO	AO					
2012		2	13250	SF	FIN	TO	AO					PASTA ORIENTAL

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2012		26	13251	SF	FIN	TO	GR						
2012		1	13251	FO	FIN	TO	GR						
2012		1	13251	NA	FIN	TO	GR						
2012		1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2012		2	13258	FO	CSS	TO	AO						
2012		2	13258	SF	FIN	TO	AO						
2012		1	13258	VO	OST. III-267	TO	AO						
2012		1	13258	VO	TAP	TO	AO						
2012		1	13258	SF	FIN	TO	AO						
2012		1	13111	SF	FIN	TO	AO			VE	VE		

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2012		1	13111	VO	H. 31	TO	AO			VE	VE		
2012		1	13320	SF	TEN	MA	GO						
2012		12	50005	VO			AO						
2012		4	50005	SF			AO						
2012		4	50015	VO			AO						
2012		1	13312	VO	KEAY 1	TO	AO						
2012		33	60051										
2012		3	60054										
2012		1	60053										
2012		4	20002	PS	CLA	FJ							

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions	
							Pasta	Int.	Ext.	Int.			Ext.
2012		2	20002	SF	CLA	FJ							
2012		1	30000	SF	VIN								
2012		3	30000	SF	VIN								
2012		1	30000	VO	COP								
2012		1	40000	PS	BLA								
2012		2	13250	SF	FIN	TO	AO						PASTA ORIENTAL
2012		1	13250	SF	OLL	TO	AO		AC				PASTA ORIENTAL
2012	01	1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2012	02	1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2012	03	1	13251	VO	OLL	TO	GR						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2012	04	1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2012	05	1	13251	VO	TAP	TO	GR						
2012	06	1	13251	VO	TAP	TO	GR						
2012	07	1	40000	FO	OLL	TO							"PIERRE OLLAIRE". GRAFIT.
2012	08	1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2020		1	13119	VO	FIN	TO	AO			VE	VE		
2020		1	13250	VO	GET	TO	CA			EN	EN		CAOLINITICA GAL-LOROMANA
2020		1	13502	VO	FIN	TO	GM						
2020		1	13250	SF	FIN	TO	AO						
2020		1	14002	SF	FIN	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2020		20	14003	SF	FIN	TO	AO			VI			MARRÓ
2020		8	14003	FO	FIN	TO	AO			VI			MARRÓ
2020		4	14003	SF	PAT	TO	AO			VI			MARRÓ
2020		9	14003	VO	PAT	TO	AO			VI			MARRÓ
2020		1	14003	VO	BAC	TO	AO			VI	VI		MARRÓ
2020		1	14003	VO	OLL	TO	AO			VI			MARRÓ
2020		8	14003	VO	GET	TO	AO			VI			MARRÓ
2020		2	14003	SF	FIN	TO	AO			VI			VERD
2020		1	14003	VO	GET	TO	AO			VI			VERD
2020		1	14003	FO	FIN	TO	AO			VI			VERD

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def. Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions		
					Pasta	Int.	Ext.	Int.			Ext.	
2020	2	14003	BR	FIN	TO	AO			VI	VI		VERD
2020	2	14104	VO	ESC	TO	AO	PI		VI	VI		SAGNADORA
2020	1	14104	OR	EOR	TO	AO	PI		VI	VI		SAGNADORA
2020	1	14104	PS	ESC	TO	AO	PI		VI	VI		SAGNADORA
2020	1	14104	FO	PAT	TO	AO	PI		VI	VI		
2020	1	14104	SF	PAT	TO	AO	PI		VI	VI		
2020	1	14104	PE	PAT	TO	AO	PI		VI	VI		
2020	1	14104	SF	ESC	TO	AO	PI		VI	VI		
2020	1	14104	VO	TAS	TO	AO	PI		VI	VI		
2020	4	14114	PE	PAT	TO	AO	PI		VI	VI		

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions	
							Pasta	Int.	Ext.	Int.			Ext.
2020		3	14114	VO	PAT	TO	AO	PI		VI	VI		
2020		1	14114	OR	EOR	TO	AO	PI		VI	VI		
2020		1	14304	SF	PAT	TO	AO	PI		VI	VI		
2020		1	14304	SF	ESC	TO	AO	PI		VI	VI		
2020		1	14305	SF	PAT	TO	AO	PI		VI	VI		
2020		14	60051										
2020		1	30000	FO	AMP								
2020		1	30000	VO	COP								
2020		1	20001	PS	MON								
2033		1	13250	VO	GER	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2033		1	13111	SF	H.3	TO	AO			VE	VE		
2033		1	13312	SF	AMF	TO	AO				EN		
2037		3	13250	SF	FIN	TO	AO						
2037		1	13251	SF	FIN	TO	AR				BR		
2037		1	13251	SF	FIN	TO	GR						
2037		1	13310	SF	AMF	TO	AO						
2037		1	13312	SF	AMF	TO	AO						
2037		1	50015	VO			AO						
2037		1	30000	VO	GOT								
2037	01	1	13251	VO	OLL	TO	GR						MACIAS 1999. FORMA OC 26

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2043		2	13250	SF	FIN	TO	AO						
2043		1	13250	FO	FIN	TO	AO						
2043		1	13250	SF	FIN	TO	GM						
2043		5	13251	SF	FIN	TO	GR						
2043		1	13251	VO	CSS	TO	GR						
2043		6	13310	SF	AMF	TO	AO						
2043		8	13312	SF	AMF	TO	AO						
2043		3	60051										
2043		1	60054										
2044		1	13251	SF	FIN	TO	GR						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2044		1	50005	SF			AO						
2044		1	60051										
2045		1	13250	SF	FIN	TO	AO						
2046		5	13250	SF	FIN	TO	AO						
2046		1	13250	SF	FIN	TO	AM						
2046		2	13250	SF	FIN	TO	AO				BR		
2046		1	13250	SF	FIN	TO	AO		AC				
2046		1	13250	VO	GER	TO	AO						
2046		2	13251	SF	FIN	TO	GR						
2046		1	13258	SF	FIN	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Típo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2046		1	13258	PE	FIN	TO	AO						
2046		4	13310	SF	AMF	TO	AO						
2046		6	13312	SF	AMF	TO	AO						
2046		3	50005	SF			AO						
2046		1	50015	VO			AO						
2046		4	60051										
2046		1	60054										
2046		1	20001	PS	MON								
2046	01	1	40000	VO	OLL	TO							"PIERRE OLLAIRE". GRAFIT.
2049		4	13250	SF	FIN	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2049		1	13250	NA	FIN	TO	AO						
2049		1	13250	VO	GER	TO	AO						
2049		2	13250	SF	FIN	TO	GM						
2049		1	13250	VO	FIN	TO	GM				BR		
2049		5	13251	SF	FIN	TO	GR						
2049		1	13251	VO	TAP	TO	GR						
2049		2	13258	SF	FIN	TO	AO						
2049		8	13310	SF	AMF	TO	AO						
2049		1	13310	NA	AMF	TO	AO						
2049		16	13312	SF	AMF	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2049		1	13312	NA	AMF	TO	AO						
2049		1	13312	VO	AMF	TO	AO						
2049		1	13114	SF	FIN	TO	AO			VE	VE		
2049		7	60051										
2049		2	20001	SF	ATI								
2049	01	1	13251	VO	CSS	TO	GM					425-475	MACIAS 1999, FORMA CB 9
2049	02	1	13251	VO	OLL	TO	GR					A P. 475	MACIAS 1999, FORMA OC. GRE. 48
2049	03	1	13251	VO	CSS	TO	GR					425-450	MACIAS 1999, FORMA CB 25
2049	04	1	13250	VO	MOR	TO	AO				EN	1a 1/2 V- mitjans V	COMUNA AFRICANA. Tipus 13, Bonifay, 2004.
2055		2	13250	SF	FIN	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions	
							Pasta	Int.	Ext.	Int.			Ext.
2055		6	13251	SF	FIN	TO	GR						
2055		1	13251	FO	FIN	TO	GR						
2055		1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2055		1	13106	VO	DRAG 18	MO	AO			VE	VE		
2055		7	13312	SF	AMF	TO	AO						
2055		1	13320	SF	TEN	MA	GO						
2058		1	13312	VO	KEAY LXII D	TO	AO				EN		
2058		10	13312	SF	AMF	TO	AO				EN		
2058		1	13312	NA	AMF	TO	AO						
2058		2	13310	SF	AMF	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def. Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions	
					Pasta	Int.	Ext.	Int.			Ext.
2058	13	13251	SF	FIN	TO	GR					
2058	1	13251	VO	TAP	TO	GM					
2058	4	13250	SF	FIN	TO	AO					
2058	2	13250	SF	FIN	TO	AO			EN		AFRICANA
2058	1	13251	FO	FIN	TO	GR					
2058	2	13258	SF	FIN	TO	AO					
2058	1	13106	FO	FIN	MO	AO			VE	VE	
2058	4	13310	SF	AMF	TO	AO					
2058	16	13312	SF	AMF	TO	AO					
2058	1	13312	NA	AMF	TO	AO					

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2058		1	13312	PI	AMF	TO	AO						
2058		1	50015	SF			GR						
2058		15	60051										
2058	01	1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2059		10	13250	SF	FIN	TO	AO						
2059		1	13250	NA	FIN	TO	GO						
2059		2	13250	VO	GER	TO	AO						
2059		2	13250	SF	FIN	TO	GM						
2059		2	13250	VO	TAP	TO	GM						
2059		2	13251	SF	FIN	TO	GR						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2059		2	13251	FO	FIN	TO	AR						
2059		2	13251	SF	FIN	TO	AR						
2059		5	13258	SF	FIN	TO	AO						
2059		1	13258	PE	FIN	TO	AO						
2059		18	13310	SF	AMF	TO	AO						
2059		28	13312	SF	AMF	TO	AO						
2059		1	13106	SF	FIN	MO	AO			VE	VE		
2059		3	13111	SF	FIN	TO	AO			VE	VE		
2059		1	13114	SF	FIN	TO	AO			VE	VE		
2059		1	13115	VO	PAT	TO	AO			VE	VE		

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Típo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2059		1	50005	SF			AO						
2059		3	60051										
2059		1	30000	SF	VIN								
2059		1	20001	SF	MON								
2059		1	20001	PS	BLT								
2059		1	30000	VO	VIN								
2059		1	30000	SF	VIN								
2059	01	1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2059	02	1	13251	VO	OLL	TO	GR						
2062		4	13250	SF	FIN	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2062		1	13300	SF	FIN	TO	AR						
2062		2	13251	SF	FIN	TO	GR						
2062		1	13251	FO	FIN	TO	GR						
2062		1	13250	SF	FIN	TO	AO		AC		EN		AFRICANA
2062		6	13310	SF	AMF	TO	AO						
2062		1	13310	NA	AMF	TO	AO						
2062		7	13312	SF	AMF	TO	AO						
2062		1	13313	SF	AMF	TO	AO		AC				
2062		1	13111	SF	FIN	TO	AO			VE	VE		
2062		2	13115	SF	FIN	TO	AO			VE	VE		

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
							Pasta	Int.	Ext.	Int.		
2064	01	1	13250	VO	MOR	TO	AO				V	VILA-ROMA 6.23
2073		2	13250	SF	FIN	TO	AO					PASTA CLARA
2073		1	13310	SF	AMF	TO	AO					
2073		1	13312	SF	AMF	TO	AO				EN	
2073		1	50015	SF			AO					
2107		1	13312	VO	KEAY VI	TO	AO					
2107		1	13312	SF	AMF	TO	AO					
2107		1	13310	SF	AMF	TO	AO					
2107		1	13251	SF	FIN	TO	GR					
2107		3	13250	SF	FIN	TO	AO					

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Pasta	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
								Int.	Ext.	Int.	Ext.		
2107		2	13258	SF	FIN	TO	AO						
2107		1	13250	SF	FIN	TO	AO				BR		
2107		1	13115	PE	PAT	TO	AO			VE	VE		
2111		1	13310	SF	AMF	TO	AO						
2111		1	13312	SF	AMF	TO	AO						
2111		1	13312	NA	AMF	TO	AO						
2111		1	50015	VO			AO						
2111		4	60051										
2111		1	60054										
2114		1	13250	SF	FIN	TO	AO						

INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm. Frag.	Class. Fragm.	Def. Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions	
					Pasta	Int.	Ext.	Int.			Ext.
2114	2	13310	SF	AMF	TO	AO					
2114	1	13310	NA	AMF	TO	AO					
2114	2	13312	SF	AMF	TO	AO				EN	
2114	1	13312	VO	KEAY XIV A	TO	AO				EN	
2114	1	60051									
2115	1	13251	SF	FIN	TO	GR					
2115	2	13251	SF	FIN	TO	AR					
2115	1	13250	NA	FIN	TO	AO					
2115	4	13312	SF	AMF	TO	AO					
2115	1	13106	SF	FIN	MO	AO			VE	VE	

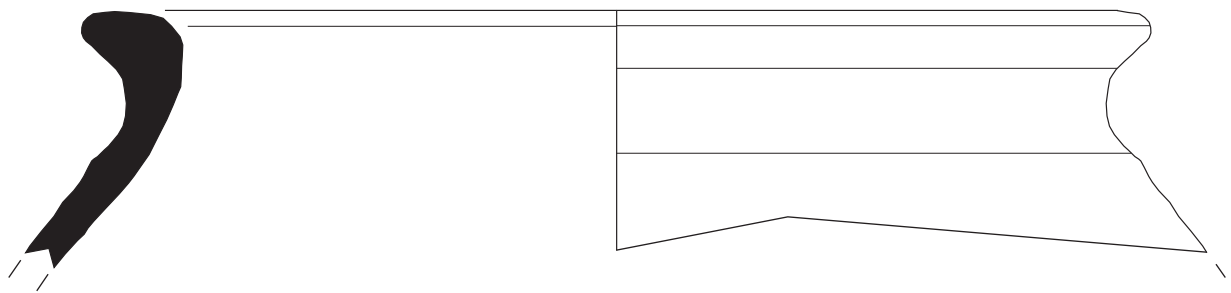
INTERVENCIÓ AL C/ DAGUERIA, 13, DE BARCELONA

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC. CODI 079-10.

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo	Tècnica	Decoració		Acabats		Cronologia	Observacions
							Pasta	Int.	Ext.	Int.		
2115		1	13115	SF	FIN	TO	AO			VE		
2115		2	60051									
2115	01	1	13251	VO	OLL	TO	GR				POST. 475	MACIAS 1999. FORMA OC. GRE. 27
2117		2	13250	SF	FIN	TO	AO					
2117		1	13251	SF	FIN	TO	AR					
2117		1	13251	SF	OLL	TO	GR					
2117		2	13251	SF	FIN	TO	GR					
2117		1	13250	VO	GER	TO	AO					
2117		1	13208	SF	LLU	MO	AO			VE		
2117		3	13310	SF	AMF	TO	AO					

Dibuix

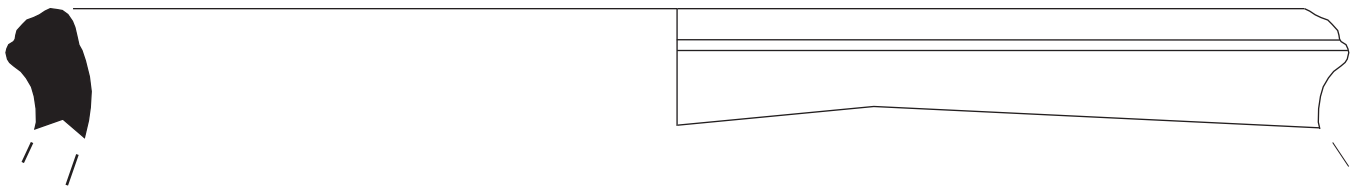
- LÀMINA 1: 079-10-2012-1. Vora olla pasta grollera reduïda. 16 cm Ø
- LÀMINA 2: 079-10-2012-2. Vora olla pasta grollera reduïda. Ø indeterminat
- LÀMINA 3: 079-10-2012-3. Vora olla pasta grollera reduïda. 16 cm Ø
- LÀMINA 4: 079-10-2012-4. Vora olla pasta grollera reduïda. 15 cm Ø
- LÀMINA 5: 079-10-2012-5. Vora tapadora pasta grollera reduïda. 26 cm Ø
- LÀMINA 6: 079-10-2012-6. Vora tapadora pasta grollera reduïda. Ø indeterminat
- LÀMINA 7: 079-10-2012-7. Fons olla "pierre ollaire". Ø indeterminat
- LÀMINA 8: 079-10-2012-8. Vora olla pasta grollera reduïda impresa. 14 cm Ø
- LÀMINA 9: 079-10-2037-1. Vora olla pasta grollera Macias 1999, forma OC 26. 16 cm Ø
- LÀMINA 10: 079-10-2046-1. Vora olla "pierre ollaire". Ø indeterminat
- LÀMINA 11: 079-10-2049-1. Vora cassola pasta grollera mixta Macias 1999, forma CB 9. 21 cm Ø
- LÀMINA 12: 079-10-2049-2. Vora olla pasta grollera reduïda Macias 1999, forma OC. GRE. 48. 20 cm Ø
- LÀMINA 13: 079-10-2049-3. Vora cassola pasta grollera reduïda Macias 1999, forma CB 25. 17 cm Ø
- LÀMINA 14: 079-10-2049-4. Vora morter pasta comuna africana. Vila-Roma 6.7. 24 cm Ø
- LÀMINA 15: 079-10-2058-1. Vora olla pasta grollera reduïda. 18 cm Ø
- LÀMINA 16: 079-10-2059-1. Vora olla pasta grollera reduïda. 15 cm Ø
- LÀMINA 17: 079-10-2059-2. Vora olla pasta grollera reduïda. Ø indeterminat
- LÀMINA 18: 079-10-2064-1. Vora morter pasta acurada oxidada. Vila-Roma 6.23. 21 cm Ø
- LÀMINA 19: 079-10-2115-1. Vora olla pasta grollera reduïda. Macias 1999. forma OC. GRE. 27. Ø indeterminat

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2012-1

LÀMINA I

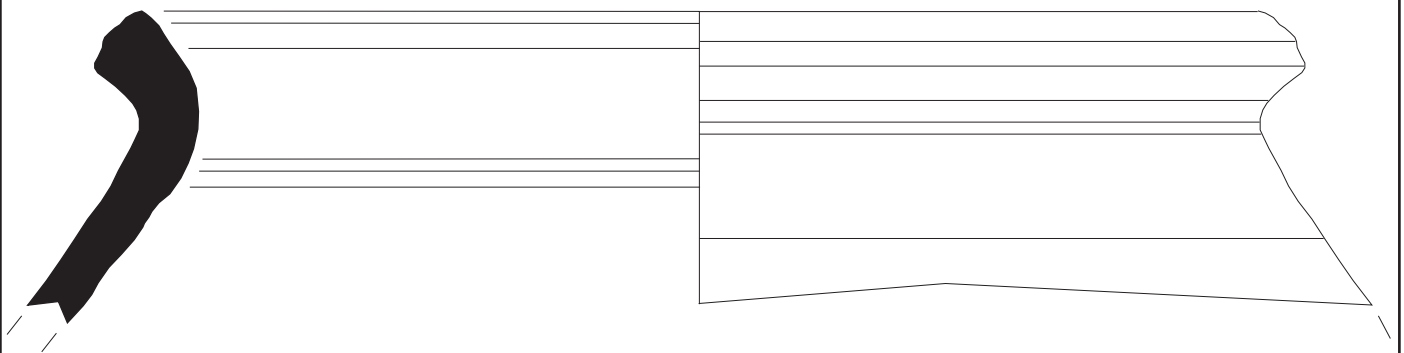

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2012-2

LÀMINA II

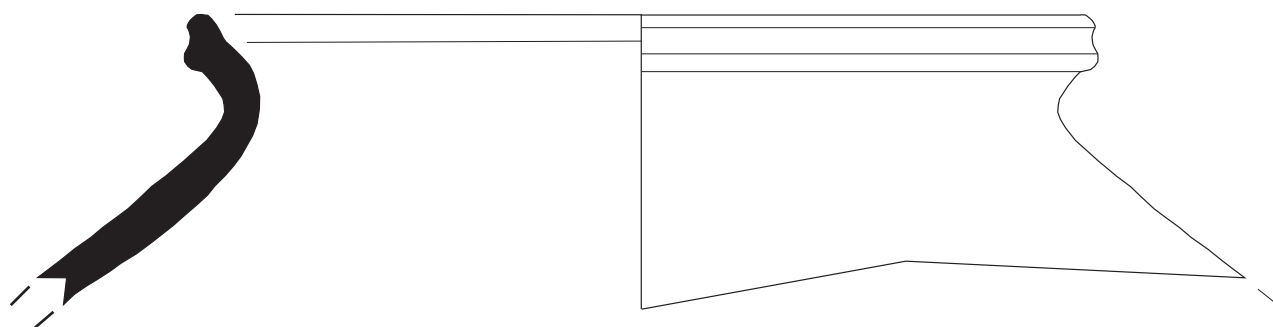

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2012-3

LÀMINA III

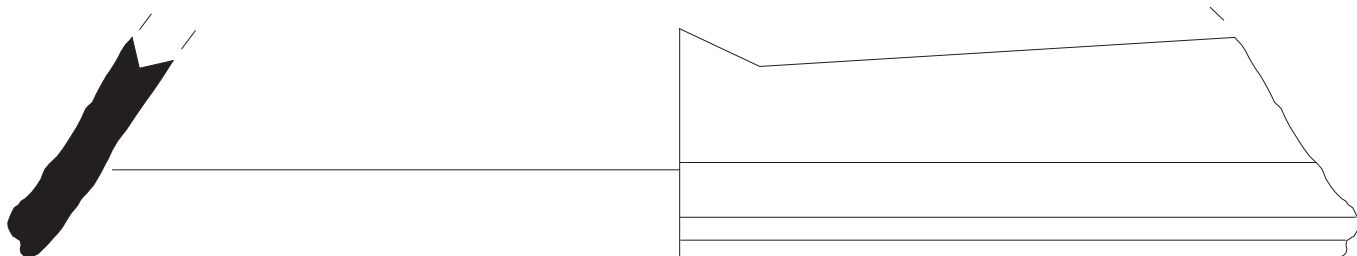
0 5 cm

A horizontal scale bar with a black line and a white line, indicating a length of 5 cm.

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2012-4

LÀMINA IV

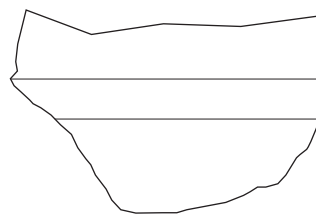
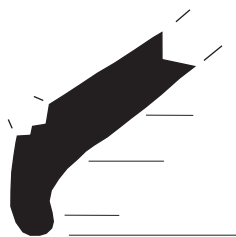

0 5 cm

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2012-5

LÀMINA V

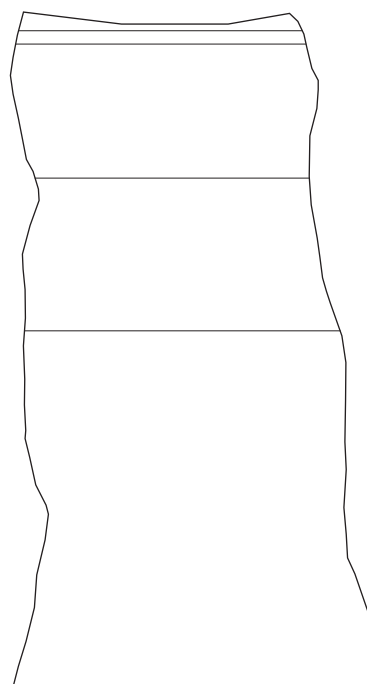
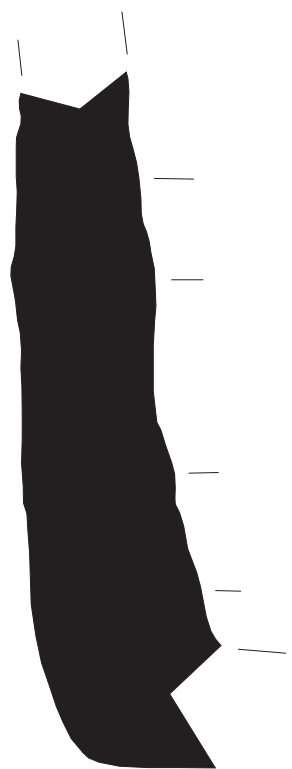

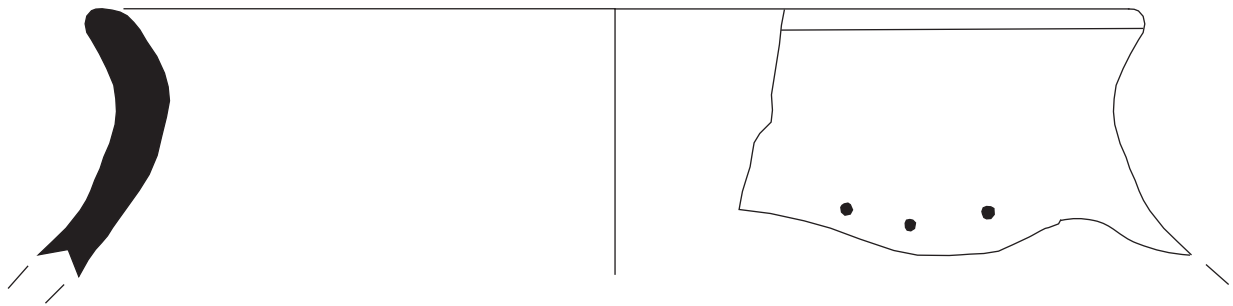

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2012-6

LÀMINA VI

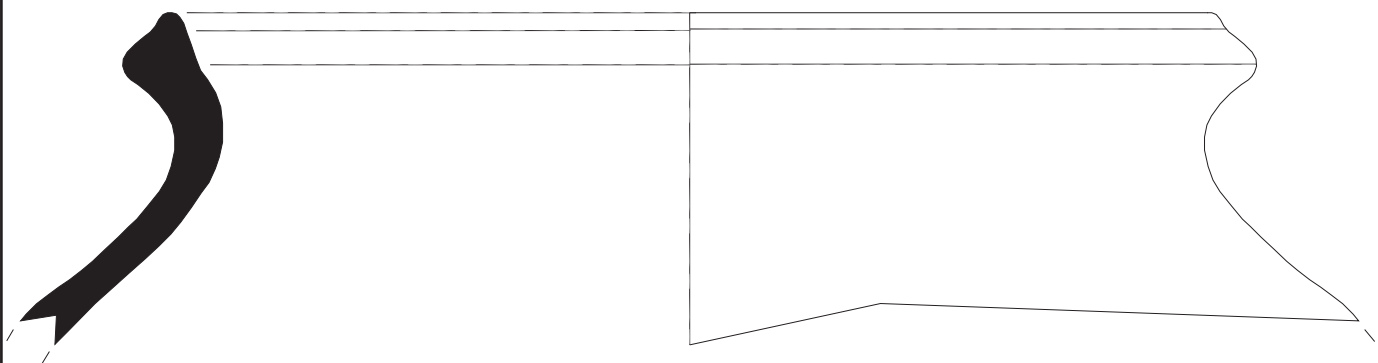
0 5 cm

A horizontal scale bar with alternating black and white segments, used for measurement.

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2012-8

LÀMINA VIII

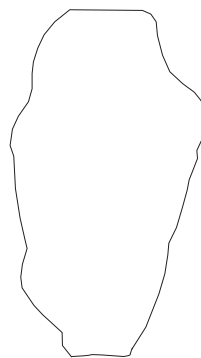
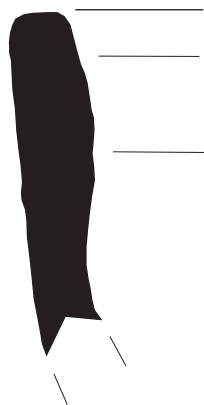

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2037-1

LÀMINA IX

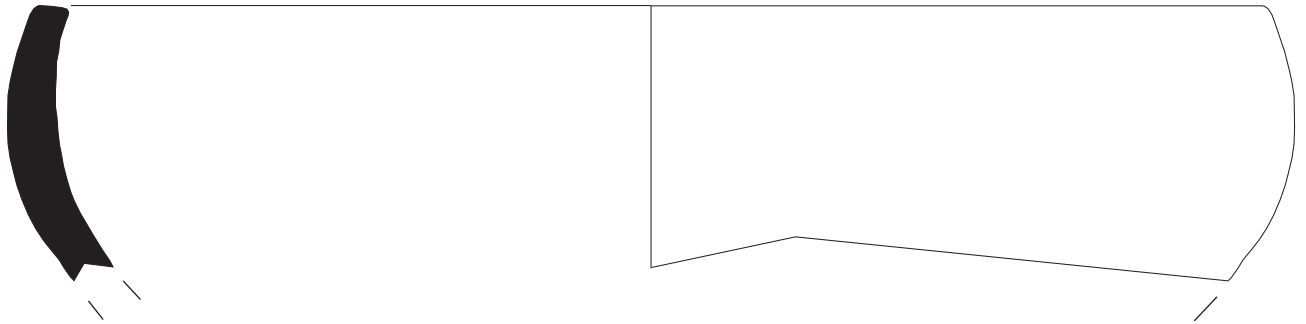

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2046-1

LÀMINA X

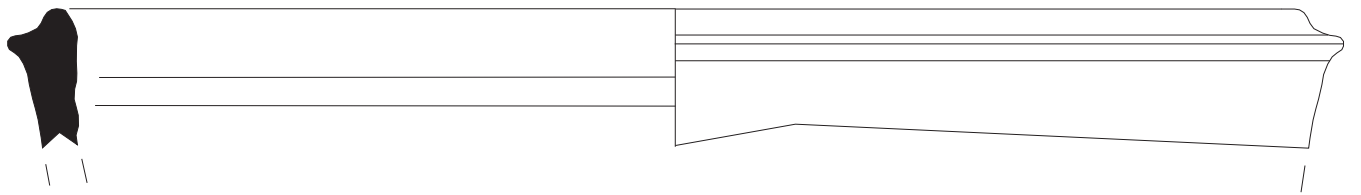

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2049-1

LÀMINA XI

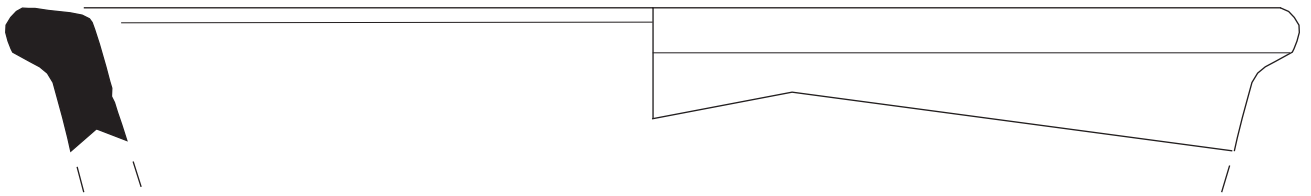

0 5 cm

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2049-2

LÀMINA XII

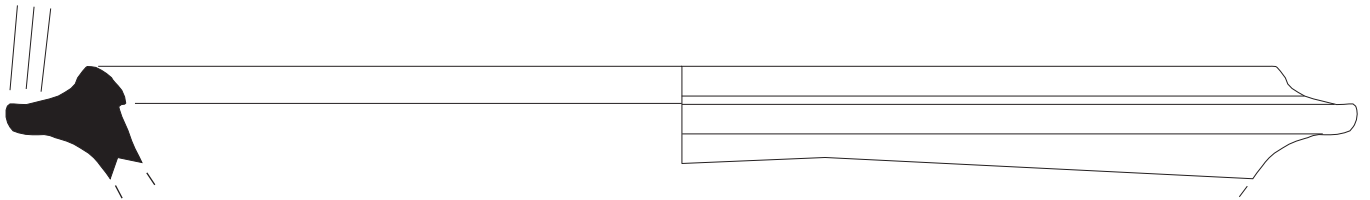

0 5 cm

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2049-3

LÀMINA XIII

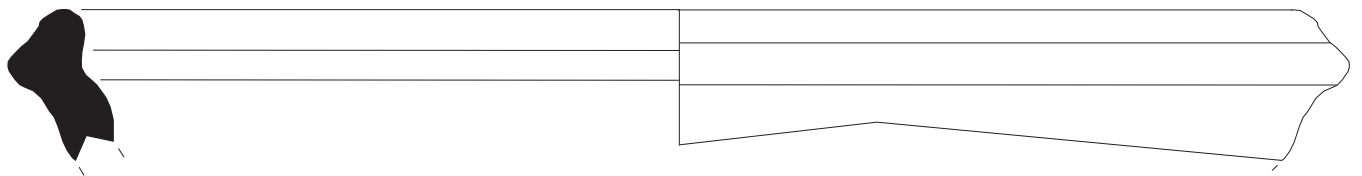

0 5 cm

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2049-4

LÀMINA XIV

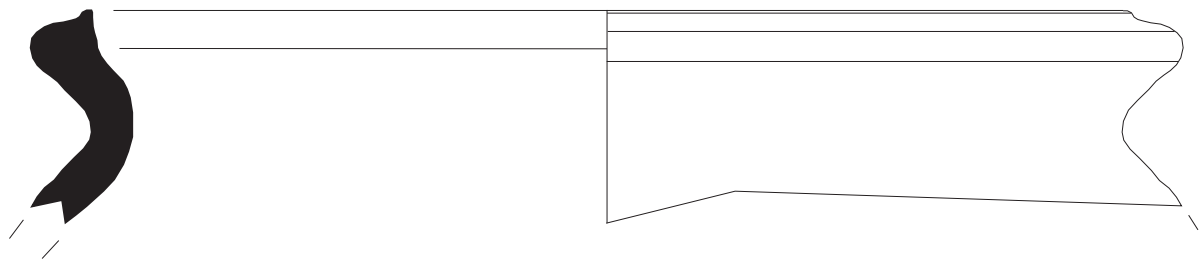

0 5 cm

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2000-1

LÀMINA XV

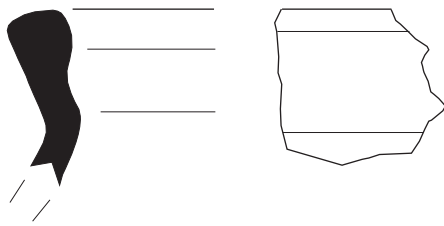
0 5 cm

A horizontal scale bar consisting of a solid black line with several white rectangular segments, used to indicate the size of the object in centimeters.

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2059-1

LÀMINA XVI

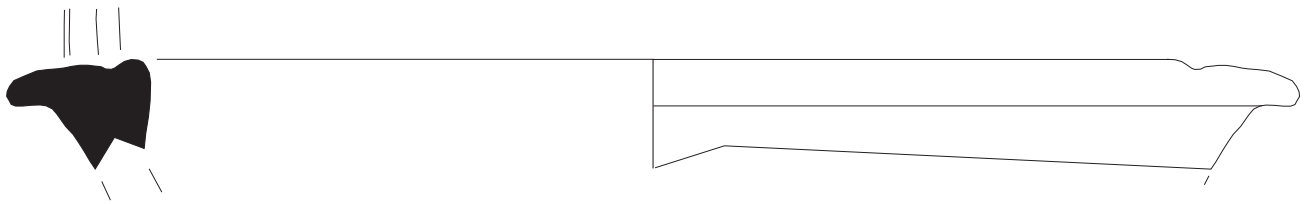

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2059-2

LÀMINA XVII

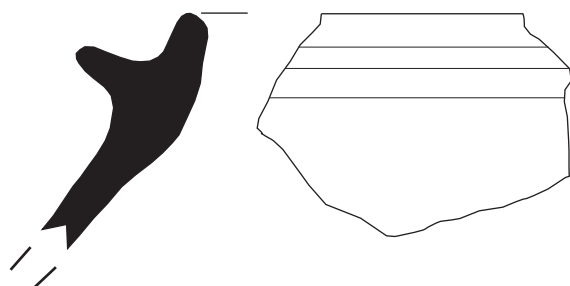

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2064-1

LÀMINA XVIII

Intervenció: Carrer Dagueria, 13
Codi MUHBA: 079/10
Núm. inventari: 079-10-2115-1

LÀMINA XIX

Estudi

Ceràmica romana

El gruix del material pertanyent a aquesta forquilla cronològica s'ha localitzat en els nivells d'amortització i ús vinculats amb murs que presenten dues fases constructives. Malauradament el material recuperat no ha permès concretar amb exactitud el moment en el qual es produïren. A grans trets es tracta d'estrats que es poden situar entre els segles V i VII.

El conjunt ceràmic més nombrós és el format per les produccions locals, la ceràmica comuna i grollera, la ceràmica de cuina de procedència africana i els grans contenidors: l'àmfora. La vaixel·la d'importació està representada amb produccions sudgal·liques i africanes del tipus A i D majoritàriament.

Ceràmica comuna

La producció de ceràmica comuna més representada és la local (18, 75 %), localitzant-se en els estrats d'anivellament i amortització. S'identifica per unes pastes clares, entre beix i ataronjat, amb predomini de la cocció oxidada. Les formes més abundants són les relacionades amb l'àmbit domèstic i de cuina (gerra, gerreta, morter, tapadora, olla i gibrell). Aquest material, igual que la resta del conjunt, es troba molt fragmentat, la qual cosa no ens ha permès fer un estudi més acurat de la tipologia. Malgrat tot, s'ha identificat 1 vora de morter (làmina 18, Vila-Roma 6.23, segle V).

En pasta africana, segurament procedent de la regió cartaginesa de Nabeul, s'ha recuperat la vora d'un morter (tipus 13, variants C-D, Bonifay, 2004). Es tracta d'una forma amb una àmplia difusió a tota la Mediterrània occidental, i és especialment freqüent a Catalunya durant tot el segle V (làmina 14).

Pel que fa a la ceràmica comuna grollera, caracteritzada per produir-se a mà o a torneta amb unes pastes poc depurades, desgreixant d'origen granític de gra mitjà i cocció predominantment reductora (15, 6 %), es localitza també en els estrats d'amortització tardoantics. Les formes recuperades a la present intervenció són olla, tapadora, gerra i cassola. Algunes permeten situar la

cronologia de formació de l'estrat on es localitzaren. És el cas de dues vores de cassola de la UE 2049 (CB 9 i CB 25, Macias 1999; làmines 11 i 13), i alguns exemplars d'olla als estrats 2049, 2037 i 2115 (OC. GRE. 48, OC 26, OC. GRE. 27, Macias 1999; làmines 12, 9 i 19); dues vores d'olla de tradició visigòtica a la UE 2059 (làmina 16, amb el llavi apuntat i encaix per a tapadora, i làmina 17, amb llavi pla, perfil en S i encaix per a tapadora) amb paral·lels als jaciments de Lombren (Languedoc), Figura 2, núm. 17, i a Arles, figura 17, núm 10. (CATHMA, 1993), tots ells produccions de mitjans i finals del segle V. Les peces són destinades majoritàriament a la cocció i s'evidencien gastades per l'ús i ennegrides pel foc (sutge).

Ceràmica Terra Sigil·lada Sudgàl·lica: la producció de vaixel·la de sigil·lada sudgàl·lica cronològicament es situa entre època de Tiberi (15-20 dC) i mitjans del segle II dC. Aquesta producció fortament estandarditzada es caracteritza per un vernís vermell molt viu i espès i una pasta de to rosat depurada i fina. Tant en les formes i la fabricació aquesta producció és hereva de les produccions itàliques. Aquesta semblança s'anirà diluint a mesura que s'introdueixen noves formes i decoracions. La major part dels fragments localitzats en la intervenció constitueixen material residual. Dins el repertori de formes s'ha documentat un fragment de plat del tipus Drag. 18 (segle I dC).

Ceràmica Terra Sigil·lada Sudgàl·lica Tardana Lucente: aquesta producció tardana va reemplaçant la producció africana B a partir del segle III dC. La seva característica principal és l'acabat mat, fi i d'adherència irregular que presenta reflexos metàl·lics. Les decoracions són força limitades, amb rodeta i a la barbotina. En la present intervenció es tracta d'un material molt minoritari (dos exemplars) i es localitza juntament amb sigil·lades africanes D, ceràmica grollera i àmfores africanes.

Ceràmica Terra Sigil·lada Africana A: aquesta producció ceràmica es caracteritza pel color ataronjat del seu vernís i la pasta també ataronjada i ben depurada. Un tret diferenciador és l'efecte "pell de gallina" en la superfície de les peces. Les seves formes són majoritàriament llises, però també s'utilitzen alguns tipus de decoració impresa en les vores, a la barbotina, entre d'altres.

Cronològicament es situa a partir de l'últim terç del segle I dC fins al segle III dC.

La major part dels fragments localitzats en la intervenció constitueixen material residual. Dins el repertori de formes s'ha documentat un fragment de copa del tipus Hayes 3 (segle I dC), i un de plat del tipus Hayes 31 (segle III dC).

Ceràmica Terra Sigil·lada Africana C: es tracta d'un grup produït a partir del segle III. Continuà essent comú a tota la conca mediterrània i la costa atlàntica de Portugal fins mitjans del segle V. Sembla que com a conseqüència d'un canvi en les pràctiques culinàries, es produeix una renovació morfològica amb la introducció de vaixel·la més fina i copes de gran diàmetre. És caracteritzat per pastes depurades de color rosa fosc fins al taronja rosat, amb el vernís de color taronja. L'excavació ha permès documentar la presència de tan sols dos exemplars localitzats amb materials de cronologia més tardana.

Ceràmica Terra Sigil·lada Africana D: la pasta d'aquestes produccions és taronja (que varia entre el clar i el fosc, quasi marró), molt depurada, amb un desgreixant de partícules de calç de mida petita. El vernís és espès amb una distribució desigual sobre la peça. El color d'aquest no és homogeni i tendeix a esquerdar-se. Les parets de les peces s'engruixeixen i les formes més representades són les pàteres, els plats, els morters i els bols. La cronologia d'aquest tipus ceràmic s'estableix entre els segles IV i VII dC. Els materials es documenten de forma majoritària en estrats d'amortització. Tanmateix es tracta de material molt fragmentat, de manera que quan s'ha localitzat una forma no ha estat possible identificar el tipus al qual pertany. Tan sols s'ha evidenciat un petit fragment de plat de petites dimensions, raó per la qual no ha estat possible determinar el tipus. La resta són fragments informes.

Ceràmica africana de cuina:

Aquest grup ceràmic és el que trobem representat a la majoria d'estrats (malgrat que sols representa un 4, 1 %). En tots els casos responen, per una banda a un conjunt residual, i per l'altra a la pervivència de certes formes en un llarg període de temps.

La pasta d'aquestes produccions és de color ataronjat, i en alguns casos presenta una patina cendrosa a la cara exterior de la vora o el coll. Les formes més representades són les tapadores i les cassoles. Els tipus de cassola representat en aquesta intervenció és un sol exemplar d'Ostia III 267 .

ÀMFORA

Àmfora tarraconense

Tot imitant a la primera àmfora itàlica DR1, els terrissers tarraconenses comencen a produir una variació regional conjunta, PA1 que es troba en abundància a les províncies veïnes. També apareix a la segona meitat del segle I aC un tipus específic, la forma Tarraconense 1, amb menys difusió. En el segle I dC, el repertori de contenidors es renova, i la mercaderia és transportada principalment amb àmfora DR2 / 4. També trobem però en menor mesura, una àmfora amb fons pla, el tipus Ob74.

A la present intervenció aquest és un grup ceràmic escassament representat, i es tracta de material residual (6, 25 %). No s'han evidenciat formes i tan sols han aparegut dues nanses.

Àmfora africana

És un grup omnipresent a les províncies de la Mediterrània occidental entre els segles III i VII. Les primeres produccions provenen de l'àrea tripolitana en època tardorrepublicana, amb més freqüència a partir del segle III. El moment àlgid d'aquesta producció es dona entre els segles III i IV. Tradicionalment es relaciona amb el transport d'oli, malgrat que els darrers estudis han detectat residus de salmorres de peix i marisc. El vi sembla que també es transportava des de l'àrea mauritana, gala i tripolitana. La segona generació es manifesta en àmfores de mesura mitjana i cos cilíndric del tipus Keay XXV i totes les seves variants a partir del segle IV. En el segle V apareixen les àmfores de gran capacitat (tipus XXVI, XXVII, XXXV, XXXVI, LIX) i els amforiscs, amb una àmplia distribució fins ben entrat el segle VII. En el segle VI s'introdueixen els tipus VIIIb, LV, LVI, i progressivament apareixen formes similars malgrat que de dimensions encara més grans (90 litres)(VIII a i LXII). Les produccions més

recents arriben a finals del segle VI (com per exemple la forma LXI) allargant-se fins el segle VII, com ho demostren diversos contextos urbans a més d'alguns assentaments rurals, on és possible que alguns productes importats continuïn a principis de segle VIII.

S'han documentat un total de 172 fragments (9 dels quals es corresponen a pivots i vores) que representen l'11 % de la ceràmica estudiada. Val a dir que es un grup amb un alt índex de fragmentació. La major part dels tipus identificats es troben representats a través d'una sola peça.

Han aparegut els tipus Keay I (finals del segle II- principis del IV), Keay VI (finals del segle III- primer quart del segle V), un pivot de Keay XIX (finals del III- mitjans del V), una vora de Keay XXIV (segles IV- V), una de Keay XXV (finals del segle III- mitjans del segle V). També hi és l'àmfora Keay LV (hi ha una peça quasi sencera pertanyent a la UE 2063), de la seva variant A, amb una cronologia de finals del segle V a finals del segle VI. Finalment també s'ha localitzat el tipus Keay LXII, concretament la variant D. Aquesta és una de les produccions amb la cronologia més tardana (segles V i finals del VI).

Àmfora Oriental

Aquestes produccions se situen a l'antiguitat tardana. Generalment són destinades al transport de vi, fruita seca i amb menys freqüència salmorra de peix. La seva presència minva en el segle VII en favor dels centres productors africans. És un grup amb alguns problemes cronològics, com a conseqüència de la permanència de formes, el poc profund coneixement de les seves variants i de l'evolució dels centres productors. Per exemple, l'àmfora tipus 5 i 6, produïdes a Síria, Palestina i Egipte durant el primer mil·lenni sense gaires canvis, s'importen a la Mediterrània occidental entre principis del segle V i principis del segle VII.

Al carrer Dagueria, 13, es tracta d'un grup amb menor incidència, a més apareix molt fragmentat. Assenyallem la presència de 3 peces informes en total.

Altres materials

Un altre element ceràmic present és el grup de les llànties africanes, del qual a la UE 2117 hi ha un fragment informe.

El material constructiu també hi és present. Fonamentalment hi ha 7 vores de tègula i 2 fragments informes, un dels quals és de cocció reduïda. També s'han recuperat 13 vores d'ímbrex, i 9 fragments sense forma, tots ells de cocció oxidant.

El vidre pertanyent a contextos romans és un material escàs que ha aparegut molt fragmentat (8 fragments informes). Tan sols s'han pogut identificar dues vores de copa.

Pel que fa a la fauna, esmentar que la fauna terrestre és majoritària (94 casos), mentre que la fauna aquàtica hi és representada mitjançant 6 fragments.

Cal assenyalar la presència d'una vora i d'un fons en material petri i coloració grisa localitzats a la UE 2012 (làmina 7), de cronologia altmedieval i a la UE 2046 (làmina 10), d'època tardoantiga. La *Pierre ollaire*¹⁰, és un terme genèric utilitzat per a designar un grup de roques cristal·lines metamòrfiques característiques dels Alps. Des del punt de vista mineralògic, la pierre ollaire es compon d'una dotzena de minerals (mica, granat, olivina, serpentina...) dels quals la seva duresa i color poden variar del gris, al blanc i el verd o el marró. El seu material és capaç d'aguantar altes temperatures i de conservar el calor. Les formes predominants són cilíndriques i troncocòniques, i sembla que en aquella regió hi predominen les formes altes, algunes de les quals tenen elements de premsió en forma d'orelletes. També hi ha formes baixes, com bols, tapadores i copes. Presenten una sèrie d'estries concèntriques, que són conseqüència del seu procés d'elaboració. Es conserven alguns grafitats relacionats amb el seu contingut i amb marques de fabricació. Alguns presenten residus de la seva utilització, mitjançant els quals es forma una capa gruixuda amb aspecte de caramel. Sembla que aquests recipients eren

¹⁰ Billon, Lhemon (2001), p. 17.

destinats a la cocció d'aliments. Les formes altes es localitzen en contextos funeraris principalment.

Pel que fa a la cronologia d'aquests materials, es coneixen des de l'Edat del Ferro, tot i que la seva fabricació es desenvolupa àmpliament durant el Baix Imperi i l'Alta Edat Mitjana. Les anàlisis petrogràfiques revelen que la major part d'aquests recipients foren produïts a la Vall d'Aosta entre els segles V- VIII. Tradicionalment s'ha establert un àmbit de distribució que es limita a la perifèria de la costa, especialment seguint la Via Domiciana fins els Pirineus, sense entrar a l'interior. Aquesta dada ha suscitat la qüestió del transport marítim.

Ceràmica grisa de cuina dels segles VII- IX

Aquest grup s'ha localitzat principalment a l'estrat 2012. Constitueix una capa d'amortització definitiva de l'ocupació tardoantiga i sembla que indica una preparació de l'espai probablement amb propòsits edificatoris. El material que ha servit per datar-la és format principalment per cinc vores d'olla de pasta grollera i cocció reductora (làmines 1-4). Hi ha exemplar amb perfil en S, amb el llavi pla i vora exvasada (làmina 1), dos fragments amb la vora bisellada i llavi esglaonat (làmines 2 i 3) i una peça de vora triangular amb encaix per a tapadora (làmina 4). A destacar un exemplar amb el llavi arrodonit i perfil en S amb impressió de cercles amb una canya o similar (làmina 8). També hi ha una vora de tapadora amb el llavi lleugerament esglaonat (làmina 5) i una altra de perfil còncau, amb el llavi arrodonit i motllura exterior (làmina 6). El context s'acompanya amb alguns fragments d'olla de pasta oriental, un fons de vas en pierre ollaire (la producció dels quals perdura a l'alta edat mitjana. Làmina 7), presència d'una relativa abundància d'àmfora africana, un fons carenat i un fragment brunyit de pasta oxidant.

Cal fer constar l'escassa representació estadística dels fragments recuperats, les formes poc concloents, i l'heterogeneïtat en la composició de les pastes, tot i el predomini de la cocció reduïda. Malgrat aquestes limitacions, el conjunt es pot situar entre els segles VII i VIII, tenint en compte l'escàs material d'importació, les vores d'olla bisellades i triangulars i el predomini de les coccions reductores. A tot això cal afegir la possibilitat d'avançar la cronologia

fins el segle IX, si tenim en compte la presència d'alguns fragments d'olla de procedència oriental, els fons carenats i la decoració impresa.

A Catalunya, entre finals del segle VII i inicis del segle VIII les ceràmiques d'importació van desapareixent del registre¹¹. Els contextos ceràmics a l'inici del segle VIII sols presenten ceràmiques comunes, de cocció oxidada, reductora i mixta, amb unes pastes, depurades i compactes, on la forma més característica seria la gerra, amb pastes poc depurades i abundant desgreixant, amb les formes més característiques com les olles amb la vora bisellada, una característica de la ceràmica de la Antiguitat Tardana, les olles amb la vora arrodonida i les cassoles. Dins aquesta cronologia cal destacar la decoració amb acanaladures que sembla ser un distintiu de la ceràmica islàmica de primera època de conquesta, atès que es documenten, per a aquesta mateixa cronologia, a Castellón, a Saragossa, Múrcia i Alacant.

Cal afegir, malgrat no localitzar-se en la present intervenció que a finals del segle VIII es documenten a Catalunya les primeres ceràmiques vidriades de cocció oxidada i amb pastes compactes, amb vidriat en groc o en verd, decorades amb òxid de ferro, de manganès o amb engalba blanca, junt amb ceràmiques comunes, que estan presents als jaciments de l'Arxiu Administratiu (Barcelona).

En el segle IX aquestes ceràmiques seguiran apareixent en el registre, juntament amb les ceràmiques comunes, a les zones de Catalunya que quedaran sota influència islàmica com Lleida i Tortosa. El repertori formal en aquest període és més variat pel que fa a les vores i mesures de les peces, tot i que les formes majoritàries continuen essent olles, cassoles i gerres. La ceràmica d'època visigoda i carolíngia d'aquest moment es caracteritza per la varietat de coccions. Un altre aspecte pel qual destaquen és per les seves pastes, per una banda un grup de ceràmiques amb pastes compactes i depurades i per l'altra poc compactes i d'aspecte groller i fràgil amb gran quantitat de desgreixant. El repertori formal en el segle VIII quedarà reduït a les olles amb la vora bisellada, una característica de la ceràmica comuna de la Antiguitat Tardana que encara perdura, les olles amb la vora arrodonida i les gerres amb o sense nanses.

¹¹ Folch (2005), p. 238.

En el segle IX les ceràmiques també presenten pastes poc depurades i fràgils amb gran quantitat de desgreixant, similars a les del segle VIII, fet que propicia coloracions molt heterogènies. La tipologia més majoritària seran les olles amb la vora arrodonida de perfil en essa i en menor proporció les de perfil globular; en aquesta tipologia de les olles desapareixen les vores bisellades,

Aquesta complexitat per a atribuir els objectes als diferents períodes es deu a que ni visigots, ni musulmans, ni carolingis, produeixen unes ceràmiques pròpies que abastin molt de territori.

Un altre material localitzat en aquesta unitat estratigràfica pertany al grup del metall, en el qual aparegueren 6 claus de ferro de secció quadrada.

Ceràmica medieval i moderna

Pel que fa a la ceràmica d'època medieval i moderna recuperada el conjunt és escàs, amb predomini de la ceràmica vidrada en marró. Hi ha una baixa representació de la ceràmica comuna de cocció oxidada i reduïda, amb aparició ocasional de la ceràmica decorada produïda a Catalunya, a més d'algun exemplar d'importació italiana. Es tracta de material documentat en els estrats de farciment d'una rasa de fonamentació (UE 2035), l'amortització de dos dipòsits (2008 i 2020), i una petita fracció de l'ocupació d'època moderna (2009, 2010 i 2011).

La ceràmica més antiga pertanyent a aquest grup ha estat la pisa blanca sense decorar (2 exemplars informes). Els grup amb més representativitat, malgrat que igualment exigua és el de la ceràmica decorada amb blau produïda a Catalunya a partir del segle XVII. Assenyalem la presència d'1 una vora de tassa, 3 exemplars de plats i 4 fragments d'escudella (dues d'elles de tipus sagnadora) amb decoració d'orles diverses.

També hi és present la ceràmica blava de Poblet (de les darreries del segle XVII), amb 3 vores i un fons de plat, i una orelleta d'escudella.

D'altra banda, dins el grup de la ceràmica amb vernís, el material recollit presenta una certa varietat de color, localitzat en una o en les dues cares de les

peces, i amb tonalitats com verd, melat i marró. Hi ha també diferents tipus d'argila segurament per qüestions funcionals.

A les ceràmiques envernissades hi predominen els vidrats de color obtinguts afegint algun tipus d'òxid metàl·lic, com el marró (amb més representativitat estadística, com s'ha esmentat abans), el verd i el melat. Les formes documentades són, de major a menor presència: plat (9 vores), olla, gibrell, bací i gerreta (una vora de cada). Les formes mostren un clar predomini dels recipients utilitzats a taula, seguides d'aquelles destinades al contacte amb foc.

Pel que fa a la terrissa de cocció reduïda, segons Cerdà (2001), l'obra negra no s'acostuma a envernissar ja que és impermeable per efecte de la reducció, que afavoreix el segellat de la peça. Es tracta d'un grup també amb escassa presència, fonamentalment mitjançant dos fragments informes.

La terrissa de cocció oxidant es tracta d'un grup amb escassa entitat quantitativa, amb 3 fragments informes.

Les importacions italianes del segle XVII es troben representades per fragments informes de plat i escudella de majòlica lligur en blau berettino (es tracta de fragments tant petits que no és possible concretar l'estil al qual pertanyen) i probablement un fragment de plat molt malmès amb decoració policroma de Montelupo.

En relació amb altres material ceràmics esmentarem l'aparició d'un disc tapador elaborat sobre un fragment de ceràmica blava catalana.

La indústria òssia es troba representada a través d'una troballa aïllada. Es tracta d'un punxó treballat toscament.

El material constructiu en contextos medievals i moderns es troba representat mitjançant la presència d'alguns fragments d'*opus signinum* (3 en total).

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Documentació fotogràfica

1. Àrea del vestíbul abans de la intervenció

2. Tasques de retirada del paviment

3. Paviment UE 2002

4. Paviment 2002. A l'entrada només es conserva la seva preparació

5. Restes de la preparació del paviment 2002

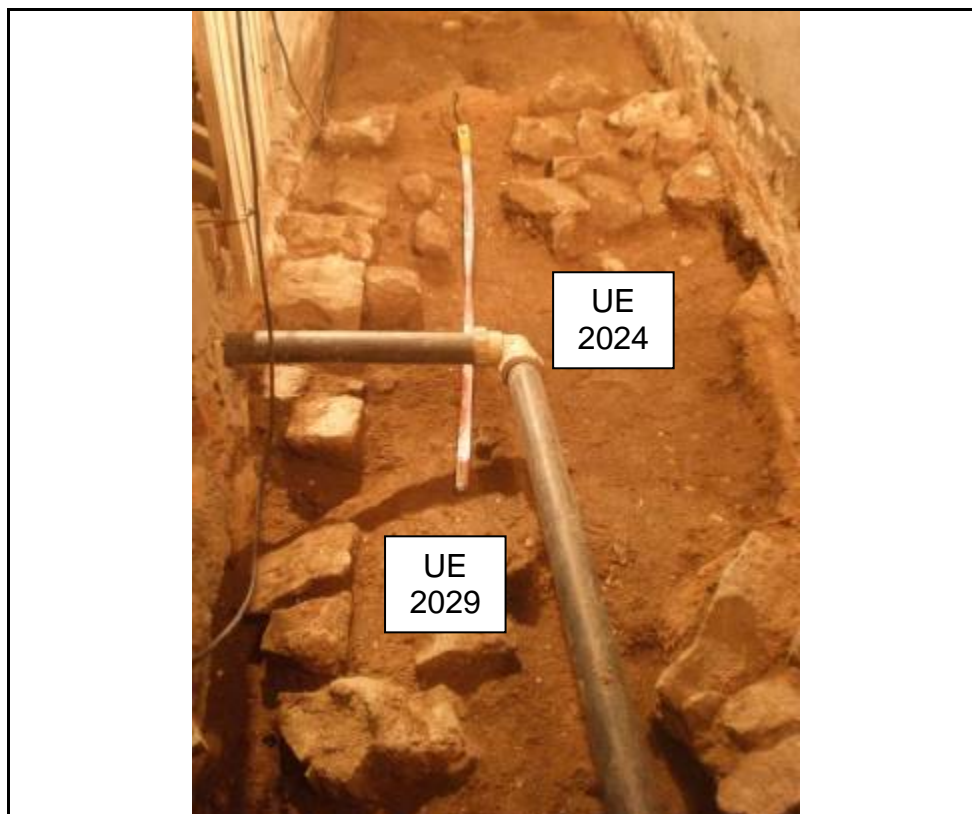
6. Nivell d'ús 2009

7. Mur de façana 2022, afectat per arqueta 2005

8. Inicial del mur 2023

9. Inicial del mur 2029 i de l'estructura 2024

10. Detall de l'estructura 2024

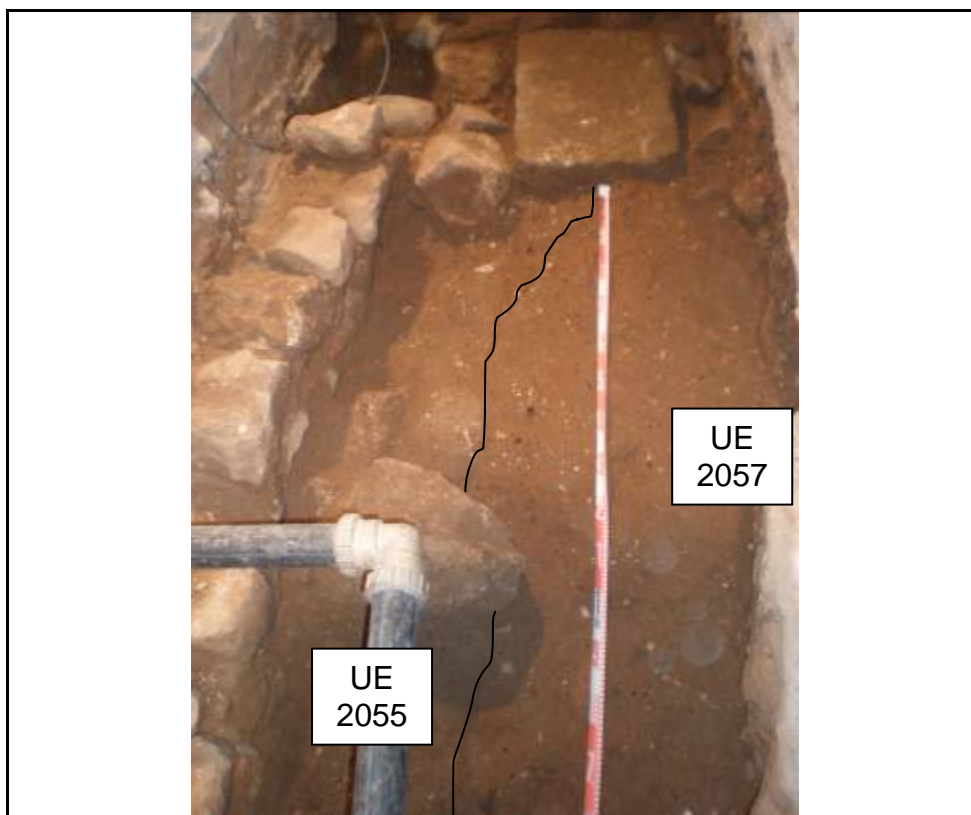
11. Inicial del mur 2054

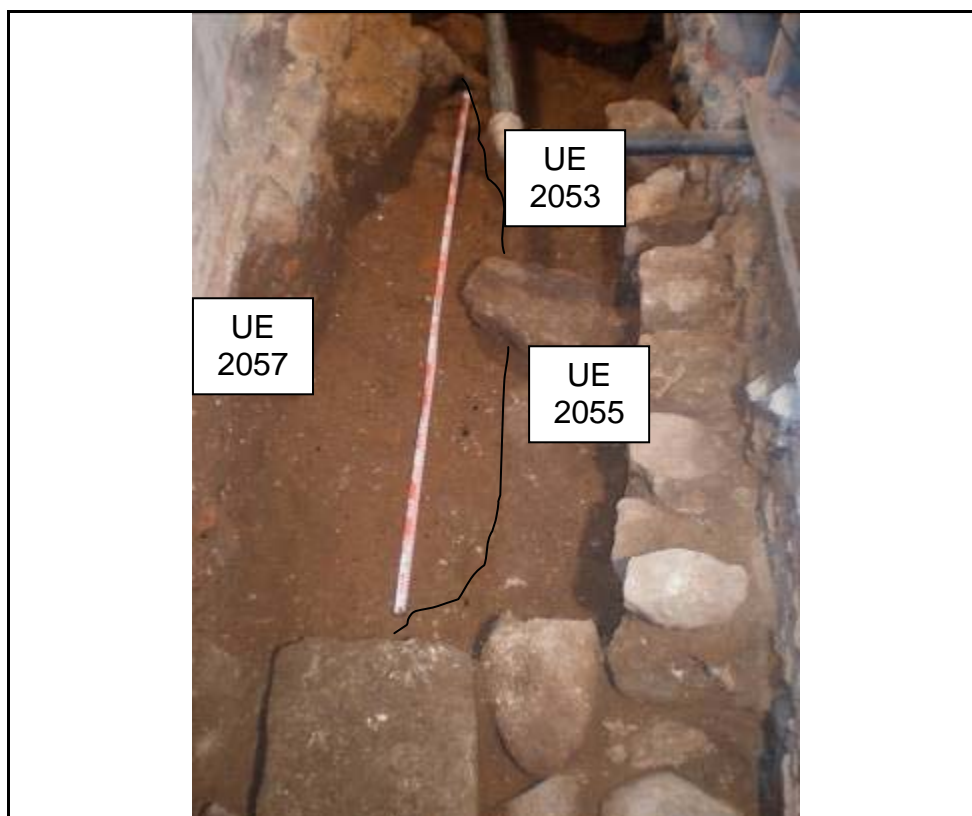
12. Detall del mur 2054. A la dreta hi ha el mur 2029

13. Final de l'estrat 2012, murs 2029, 2054 i fonamentació medieval 2023

14. Detall de la seqüència estratigràfica. UE 2055 i UE 2057

15. Detall de la seqüència estratigràfica. UE 2055 i UE 2057. Estructura 2053

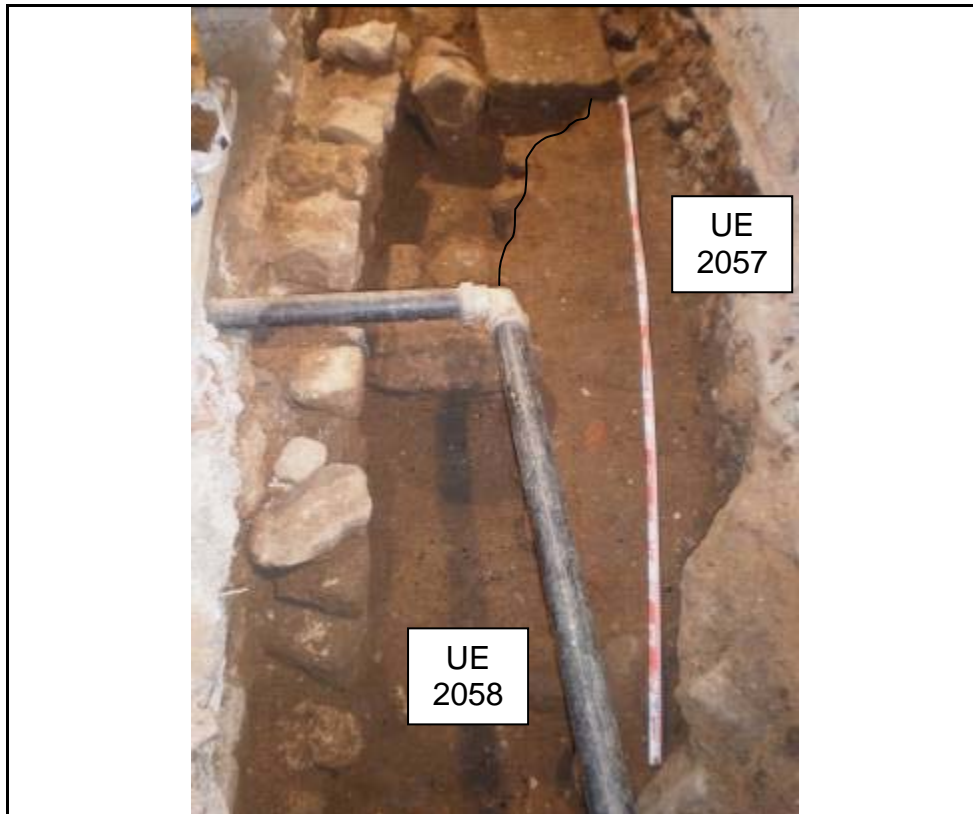
16. Vista general de l'habitació formada pels murs 2029 i 2054

17. Detall del mur 2054

18. Detall del mur modern 2052 afectant el mur tardoantic 2029

19. Inicial de l'estrat 2058

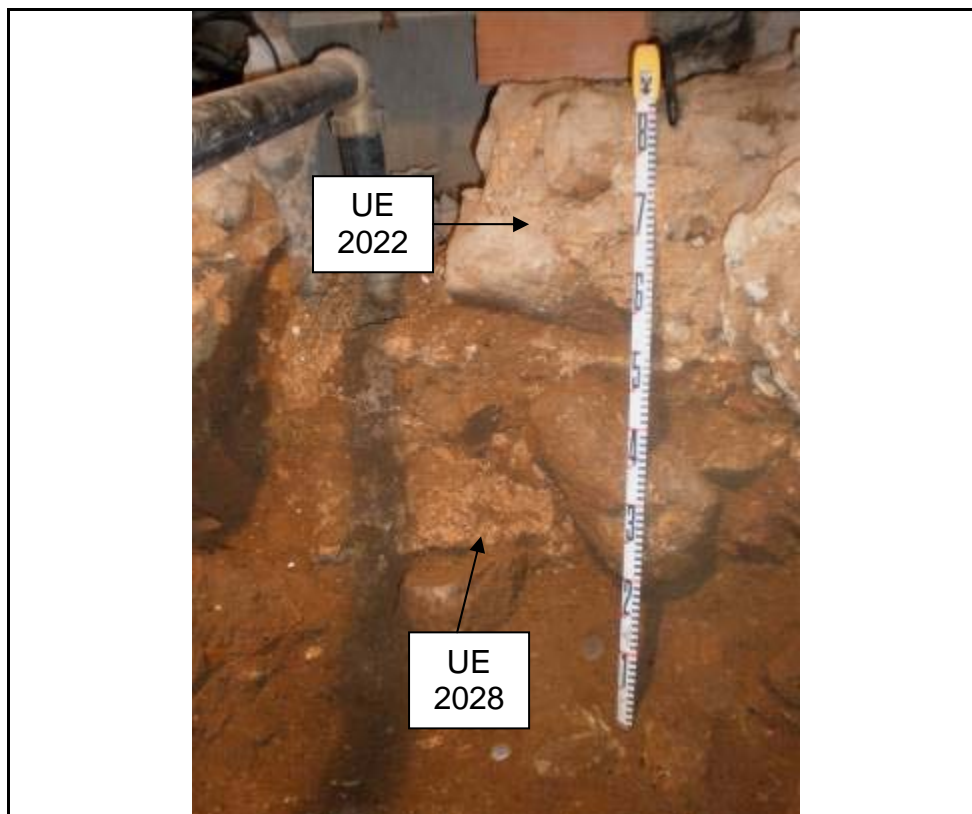
20. Estrat 2055 per sota del mur 2054

21. Detall de l'estructura 2053

22. Inicial de l'estrat 2058

23. Possible fase tardoantiga del mur de façana.

24. 2054 després de desmuntar el mur de dipòsit 2006

25. Estructura 84 amb restes d'una gran llosa calcària

26. Detall de les motlures de la llosa de 2054

27. Mur 2054 després de treure la llosa

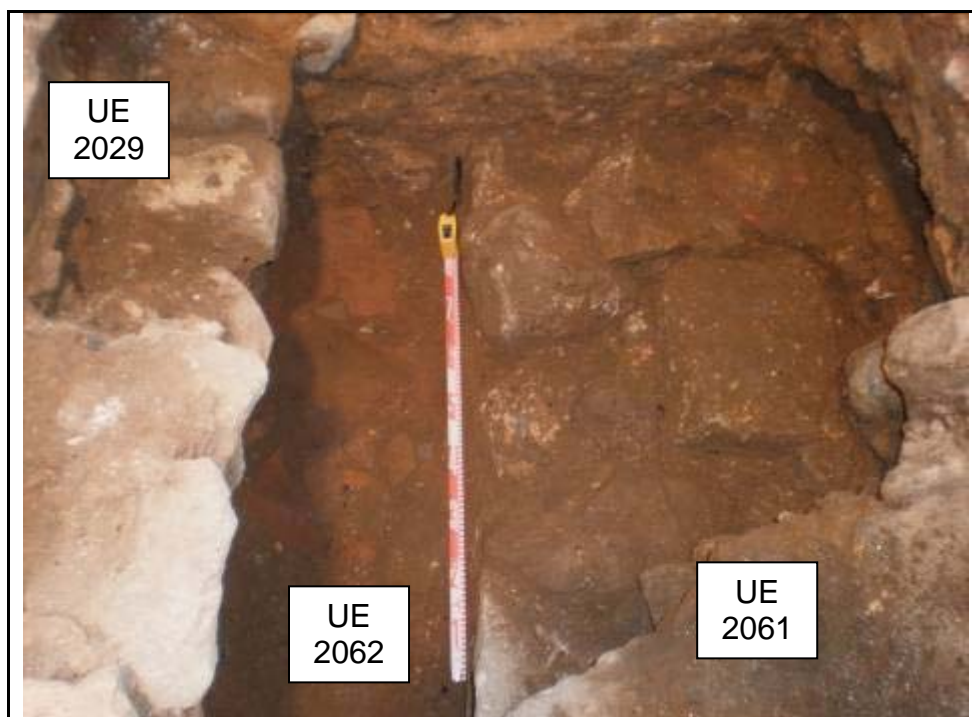
28. Abocament d'una àmfora africana al costat del mur 2029. UE 2063

29. Detall de 2063

30. Detall de 2063 en contacte amb el mur 2029

31. Mur 2061

32. Final de l'excavació al sector. Inicial de l'estrat 2064

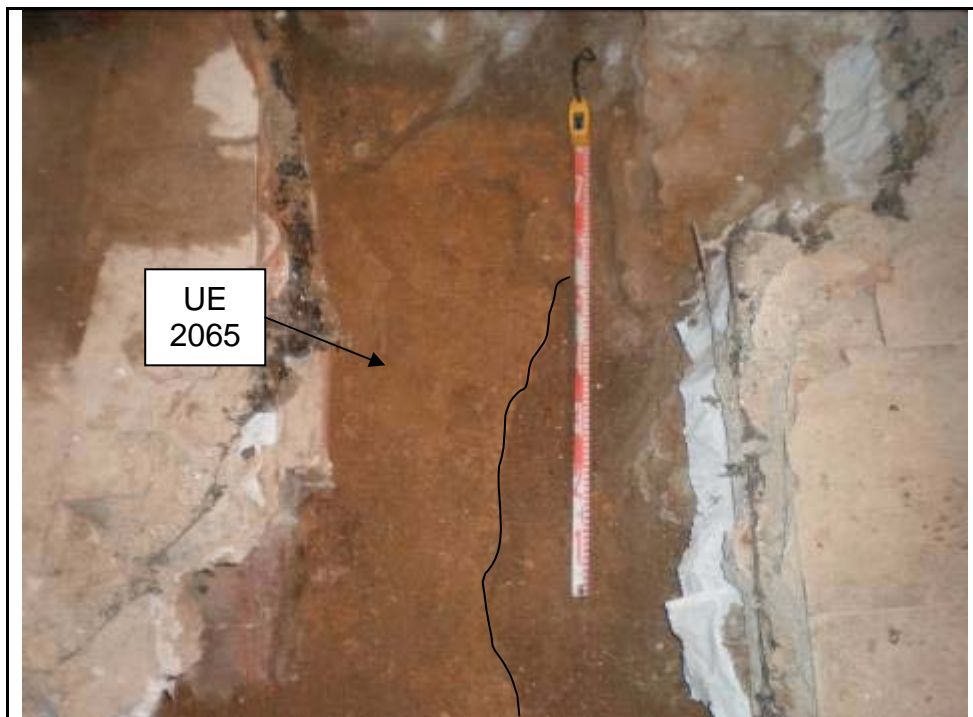
33. Alçat est del mur mitger 2023

34. Antic col·lector de la façana est. UE 2065

35. Extracció d'un tub en desús que afecta el mur 2023

36. Restes de la solera de la claveguera 2065

37. Perforació al mur 2023 per la instal·lació d'un servei

38. Vista general del dipòsit format per 2006 i 2007

39. Dipòsit 2006-2007

40. Alçat intern del mur de dipòsit 2006

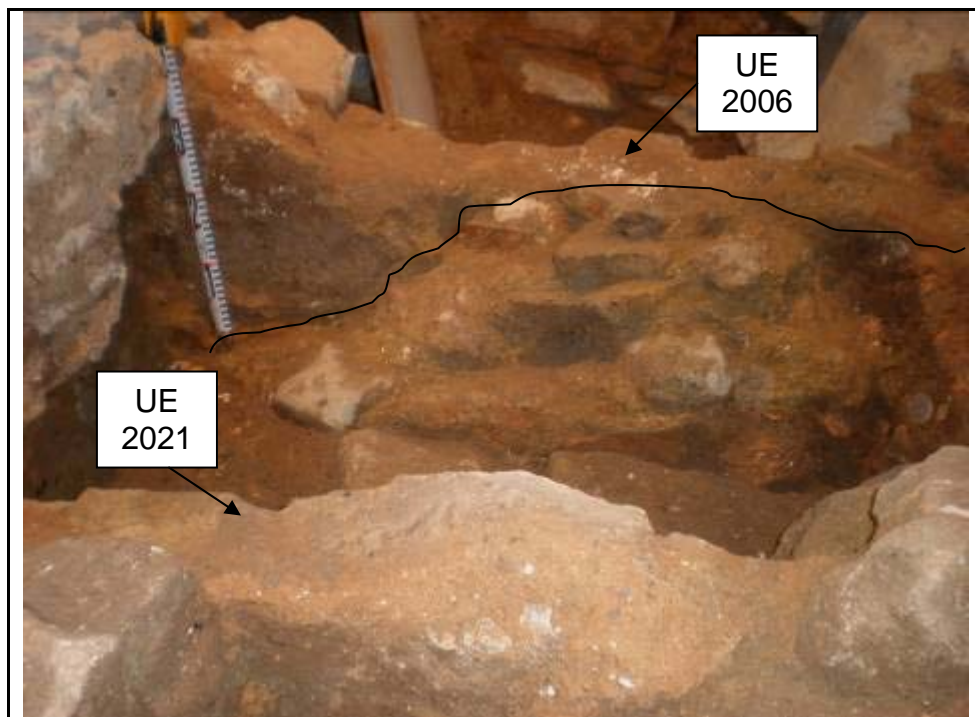
41. Rasa 2017 i mur 2018

42. Inicial de l'amortització (2020) del dipòsit 2021.

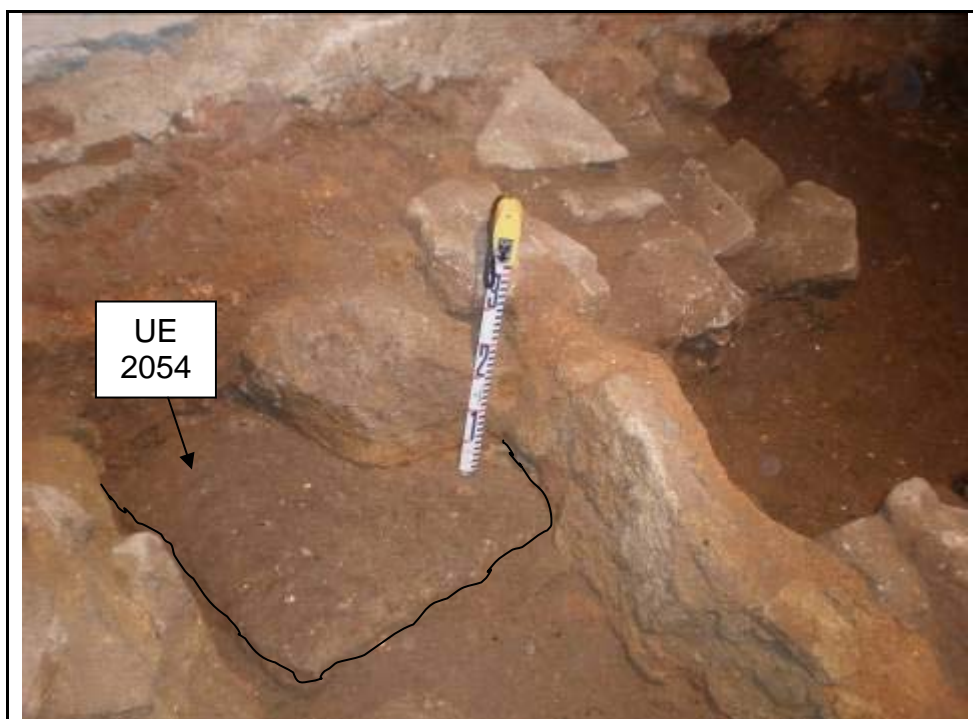
43. Dipòsit 2021

44. Dipòsit 2021 parcialment destruït pel mur 2006

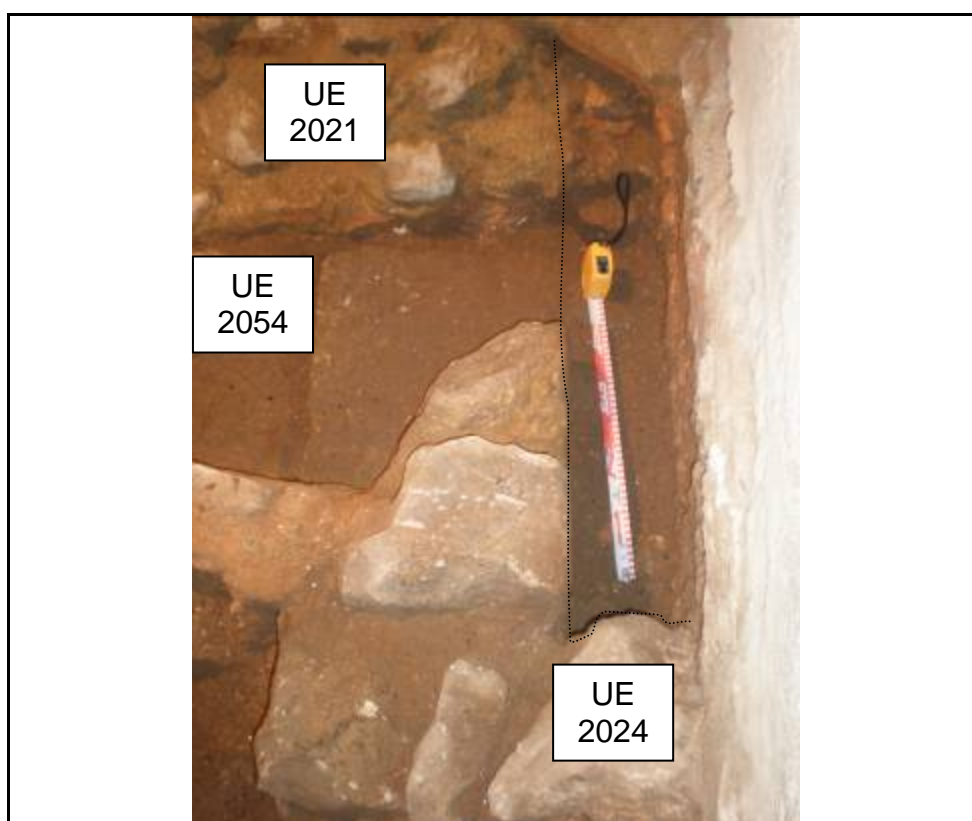
45. Dipòsit 2021. Sector sud

46. Detall de 2021 amb 2054 per sota

47. Restes de la seqüència estratigràfica tarδοantiga. UE 2032

48. Restes de la seqüència estratigràfica tarδοantiga. Inicial de la UE 2033

49. Detall del mur de dipòsit 2007

50. Final de l'amortització del dipòsit 2006-2007

51. Detall del mur 2006 i el mur de descàrrega oest del vestíbul

52. Inicial del mur 2006 després de la retirada del paviment actual de la finca

53. Inicial del mur 2016 després de la retirada del paviment actual de la finca

54. Vista general del mur 2016 amb estructures posteriors

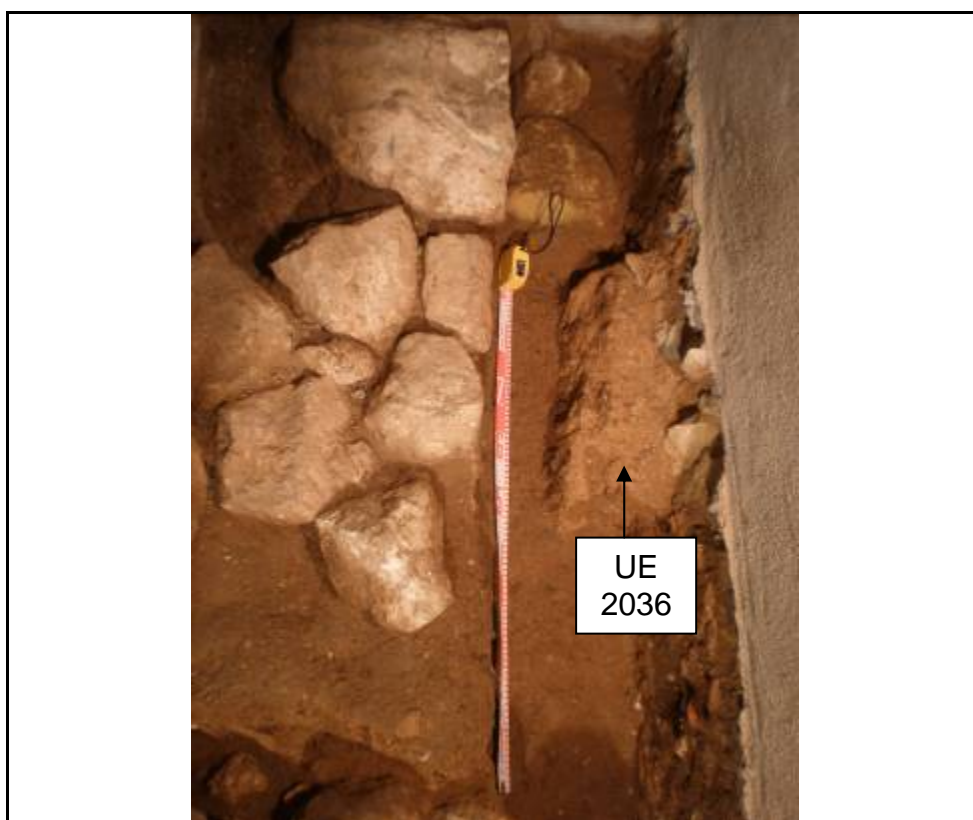
55. Procés d'excavació de l'estrat 2037, al costat del mur 2016

56. Mur 2016. Procés d'excavació de l'amortització 2037

57. Rasa de fonamentació 2034

58. Estructura 2036

59. Mur 2041

60. Vista general del mur 2041

61. Element arquitectònic reaprofitat de UE 2016 a la cota del nivell d'ús 2045

62. Detall de 2016 amb 2045

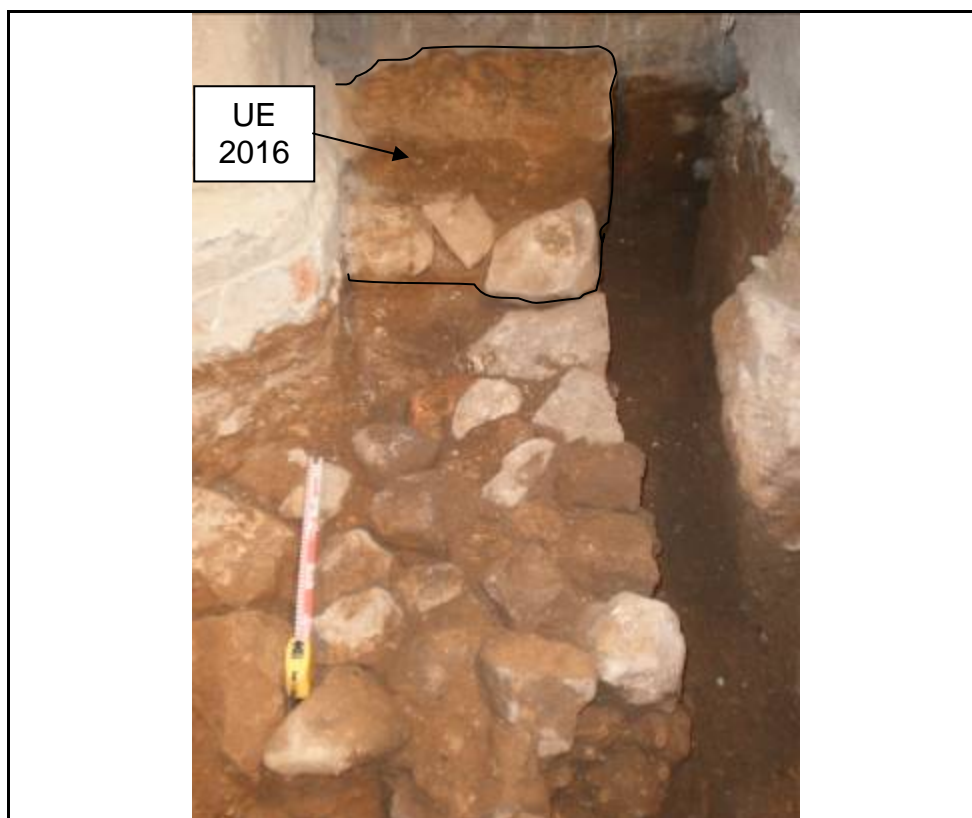
63. Detall de les relacions entre 2016 amb 2045

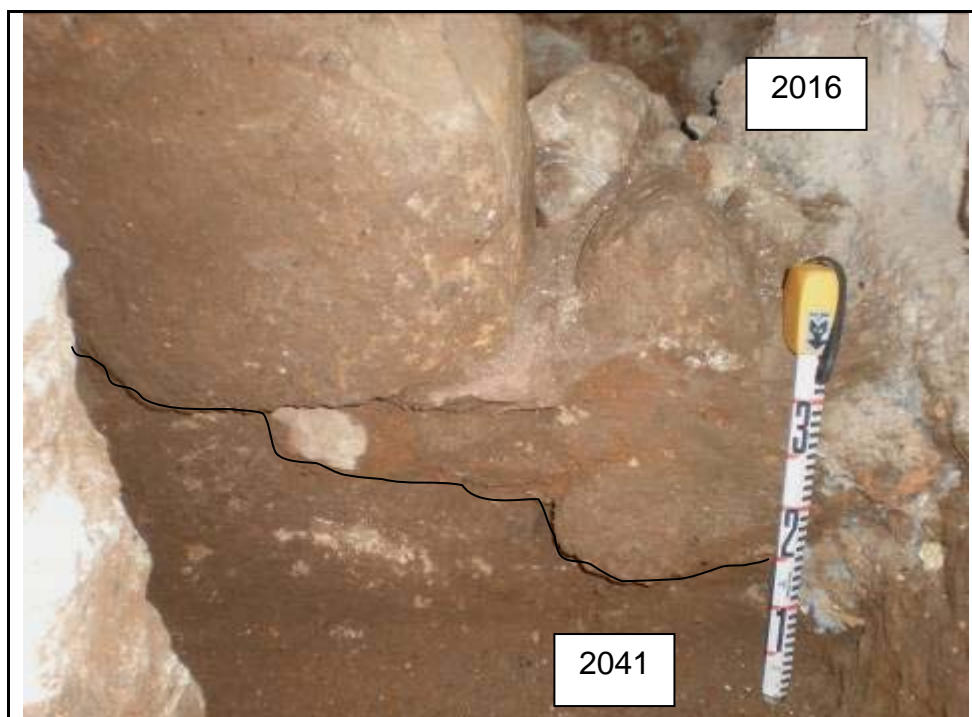
64. 2016 i 2041

65. Alçat de 2041 a la zona afectada pel dipòsit 2007

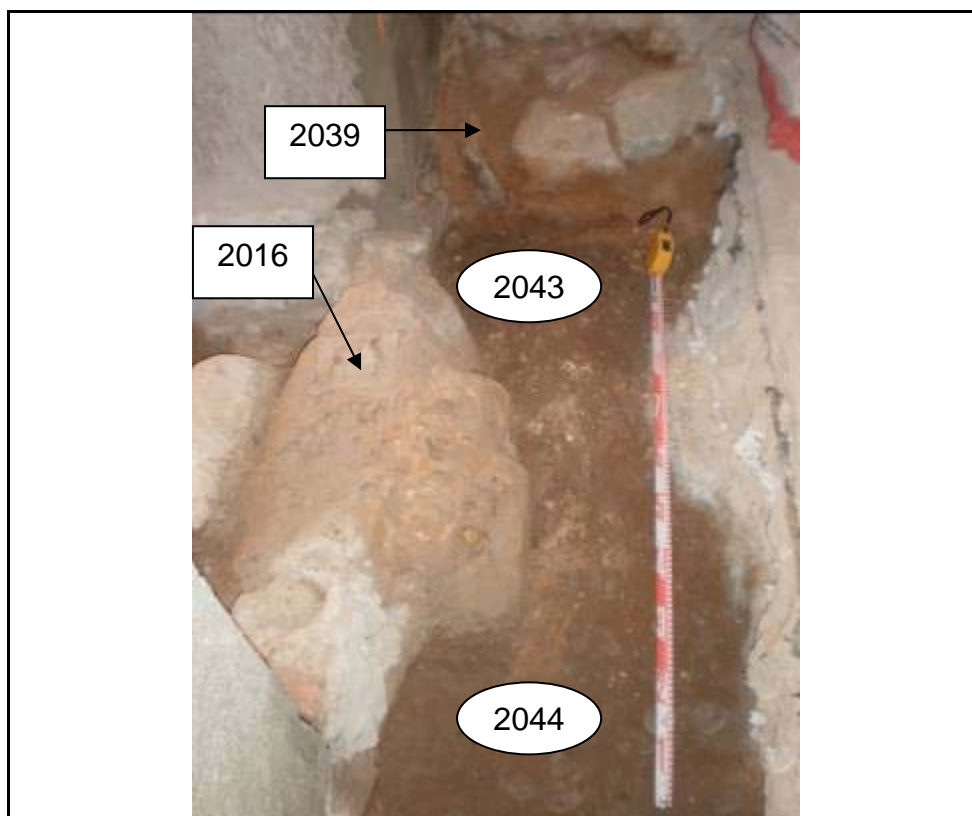
66. Detall del mur 2041 amb restes de 2016

67. Detall de les dues fases del mur tardoantic 2016-2041

68. Detall de l'arranjament del mur 2041 fet amb argiles per a la fase posterior

69. Inicial del sector situat al costat de la caixa de l'ascensor

70. Detall de l'addició 2056 al costat de 2016

71. Detall del mur 2039

72. Inicial de l'estrat 2044= 2037

73. Detall de la fonamentació 2040

74. 2040 afectat per la rasa de sanejament 2042

75. Estrat 2043 en procés d'excavació

76. Zona nord de la finca. Tram inicial de la rasa de sanejament

77. Tram inicial de la rasa de sanejament després de la retirada del paviment

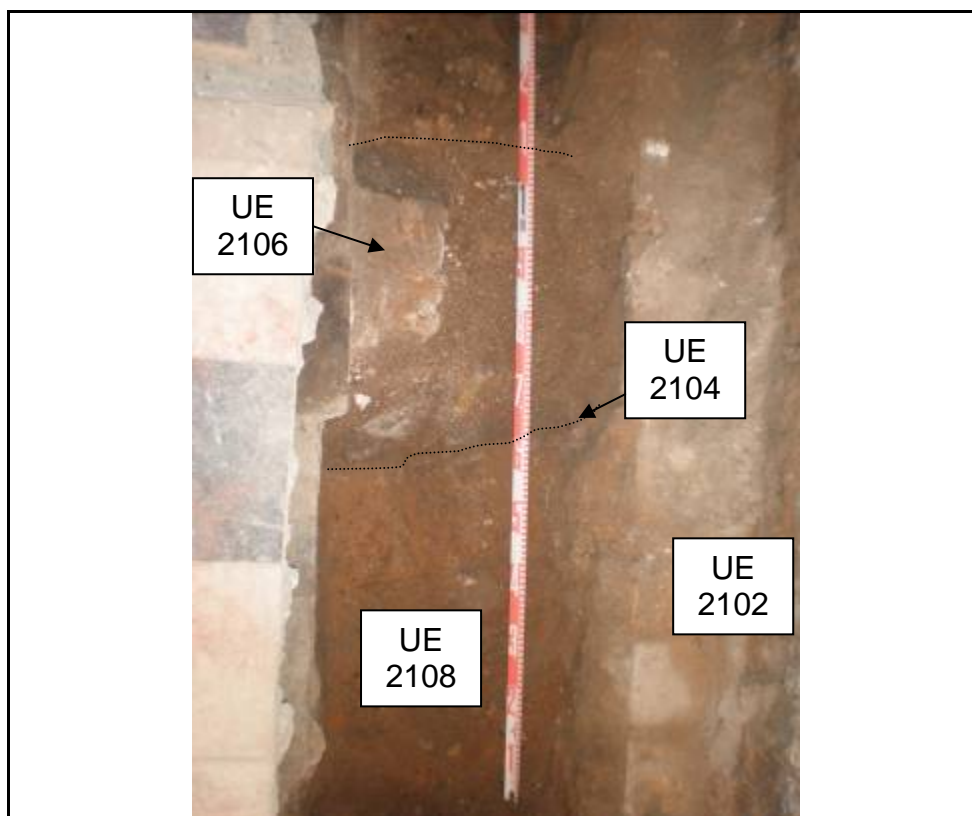
78. Tram central

79. Tram inicial de la rasa de sanejament

80. Estrat 2103 i banqueta de fonamentació 2102

81. Tram inicial de la rasa

82. Inicial del mur 2111

83. Detall del tambor de columna del mur 2111

84. Mur 2111

85. Estratigrafia relacionada amb el mur 2111

86. Detall del tambor de columna del mur 2111

87. Retall 2116 i mur 2118

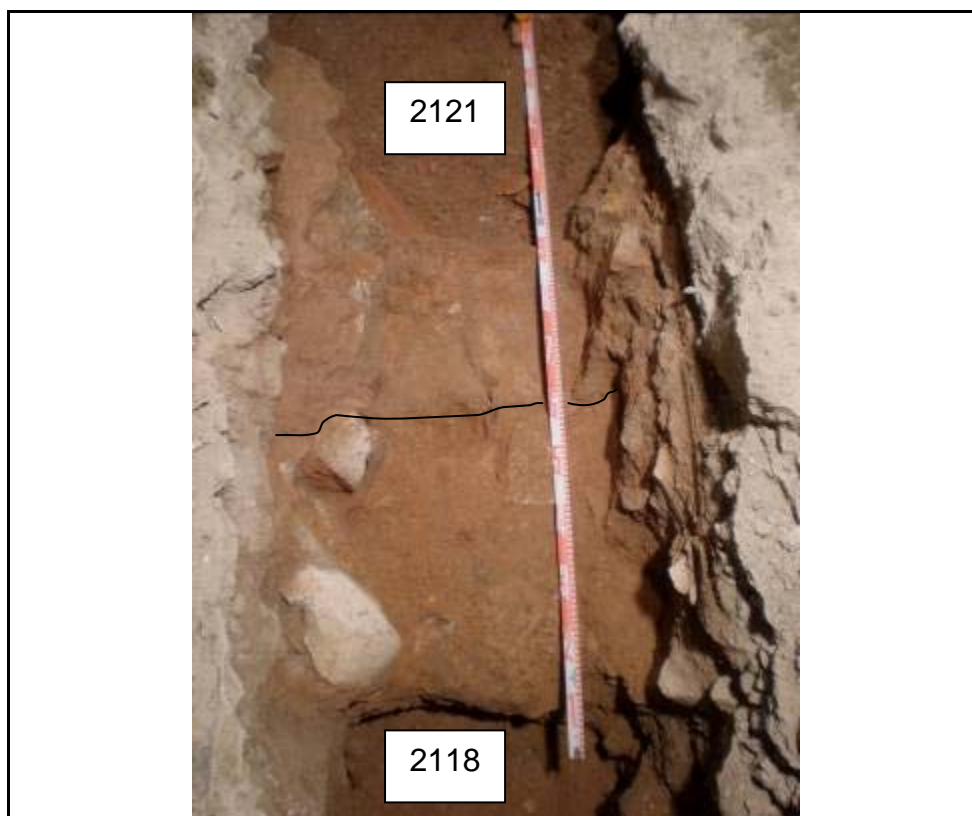
88. Mur 2111

89. Tram de la rasa a la zona del celobert. Inicial

90. Mur baixmedieval 2118 i farciment de runa 2122 relacionat amb el col·lector

91. Detall dels murs 2118 i 2121

92. Claveguera 2124

93. Detall de la volta 2121

94. Darrer tram de rasa a la crugia est de l'edifici. Inicial

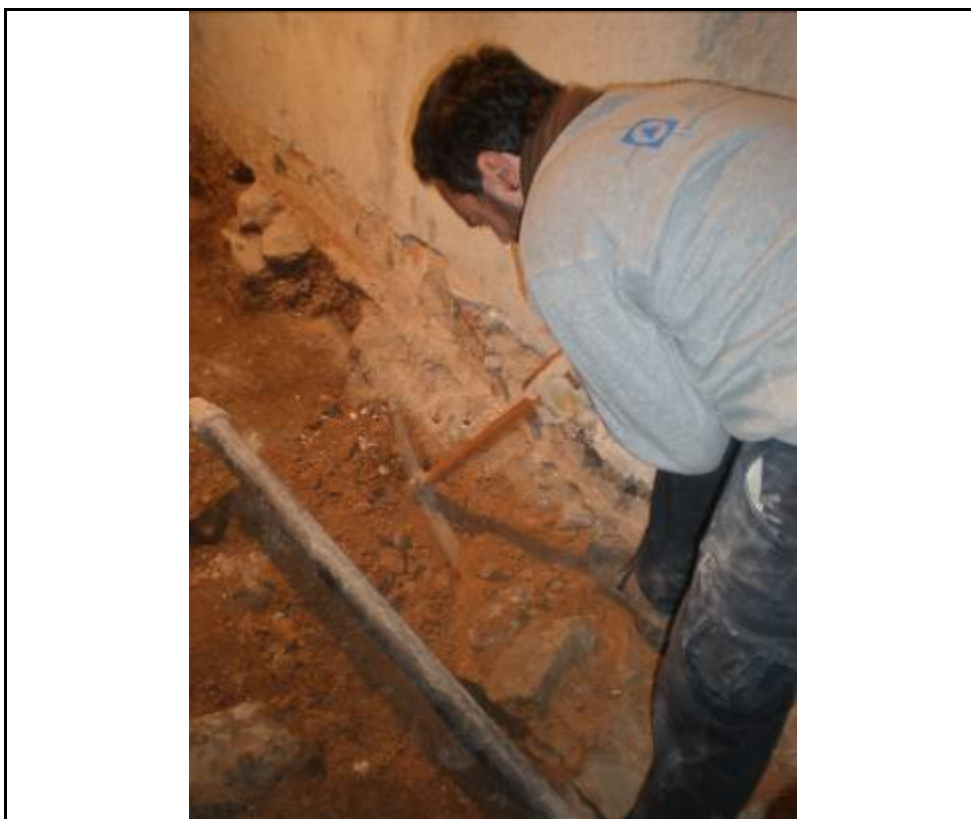
95. Darrer tram de rasa a la crugia est de l'edifici. Final

96. Cobriment provisional de les restes del vestíbul

97. Passarel·la provisional de la zona del vestíbul instal·lada durant l'excavació

98. Desmuntatge parcial del mur UE 2023

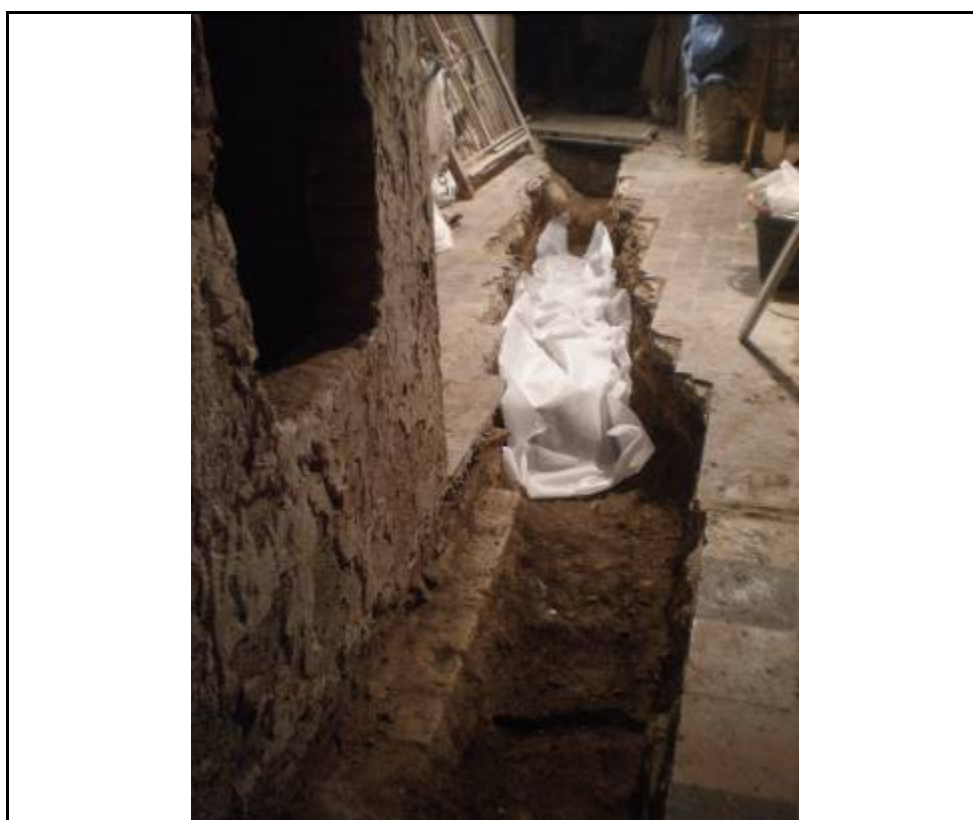
99. Desmuntatge del mur de dipòsit 2006

100. Desmuntatge de l'estructura 2016

101. Cobriment del mur 2111

102. Cobriment de l'estructura 2111

103. Cobriment d'estructures a la zona del vestíbul

104. Cobriment dels murs 2118 i 2121

105. Vista general de l'àrea del vestíbul, meitat sud

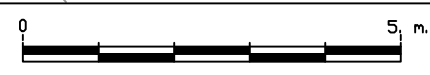
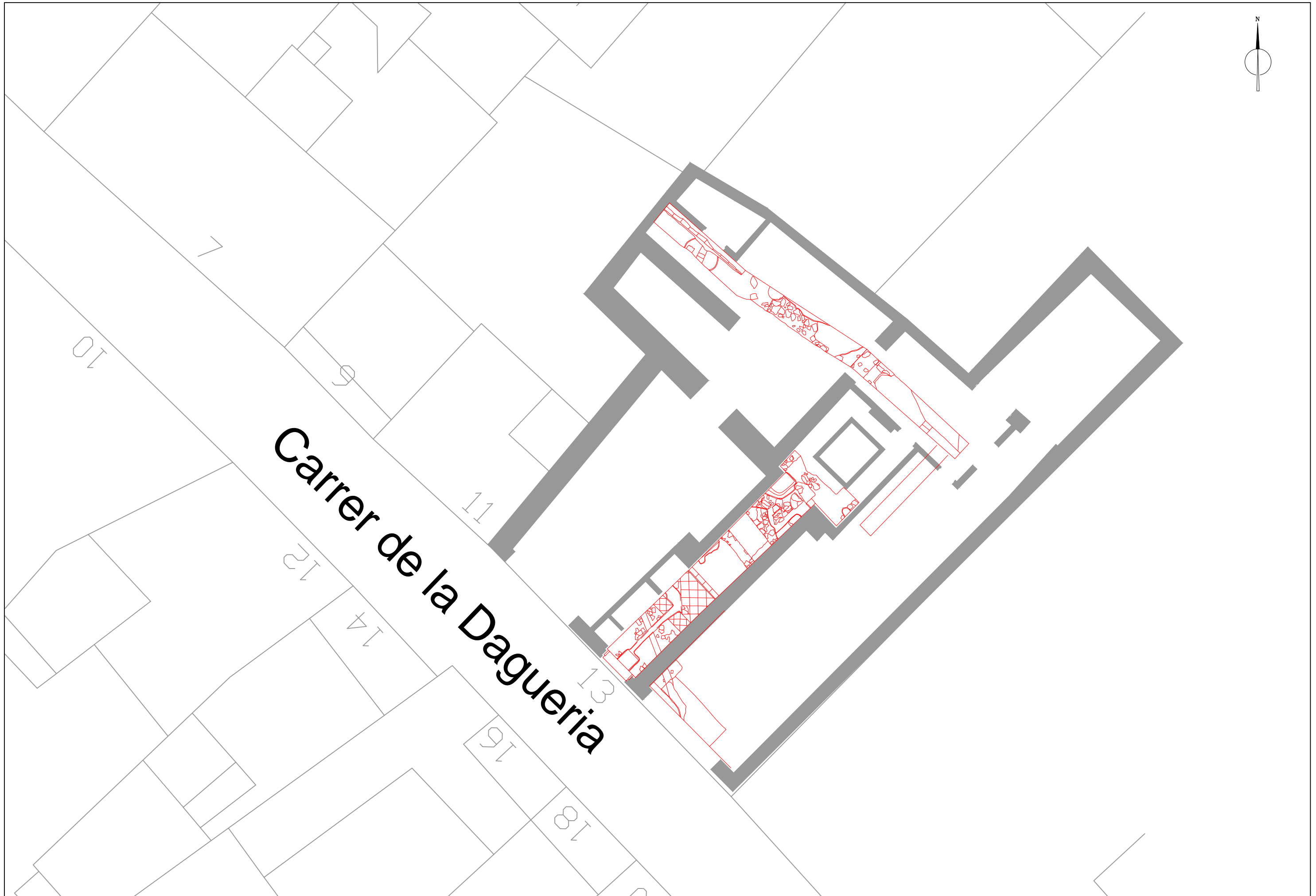
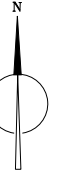
106. Vista general de l'àrea del vestíbul, meitat nord

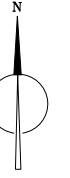

107. Vista general de l'àrea del vestíbul

Documentació Planimètrica

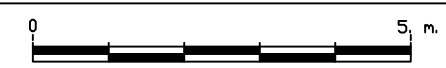

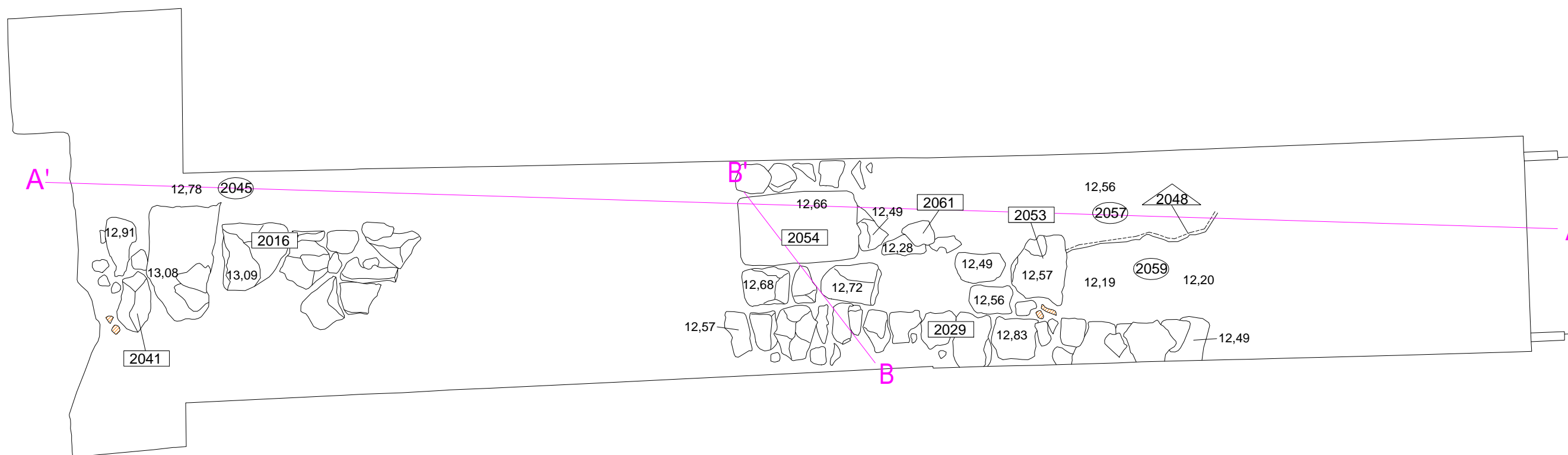
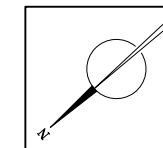
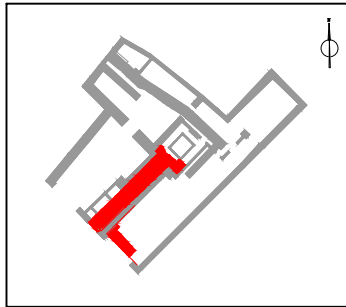

Carrer de la Dagueria

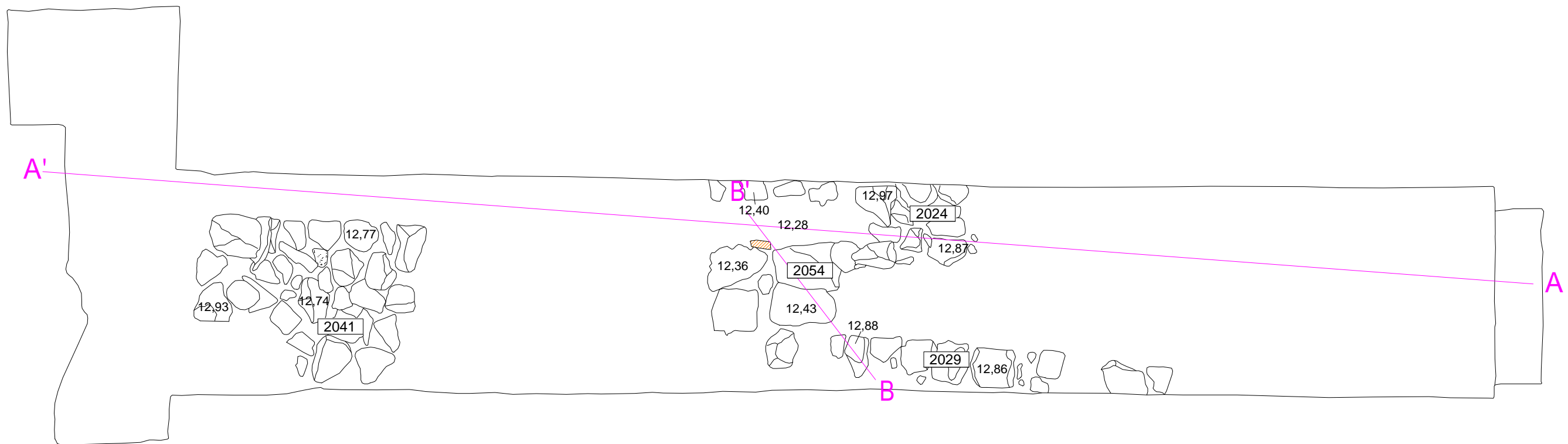
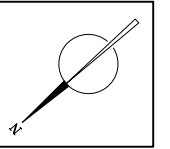
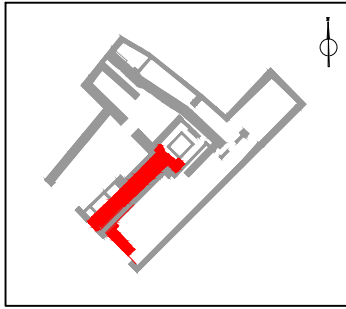
- Segles XIX-XXI
- Segles XVI-XVIII
- Segles XII-XV
- Segles V-XI

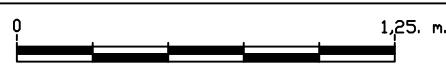

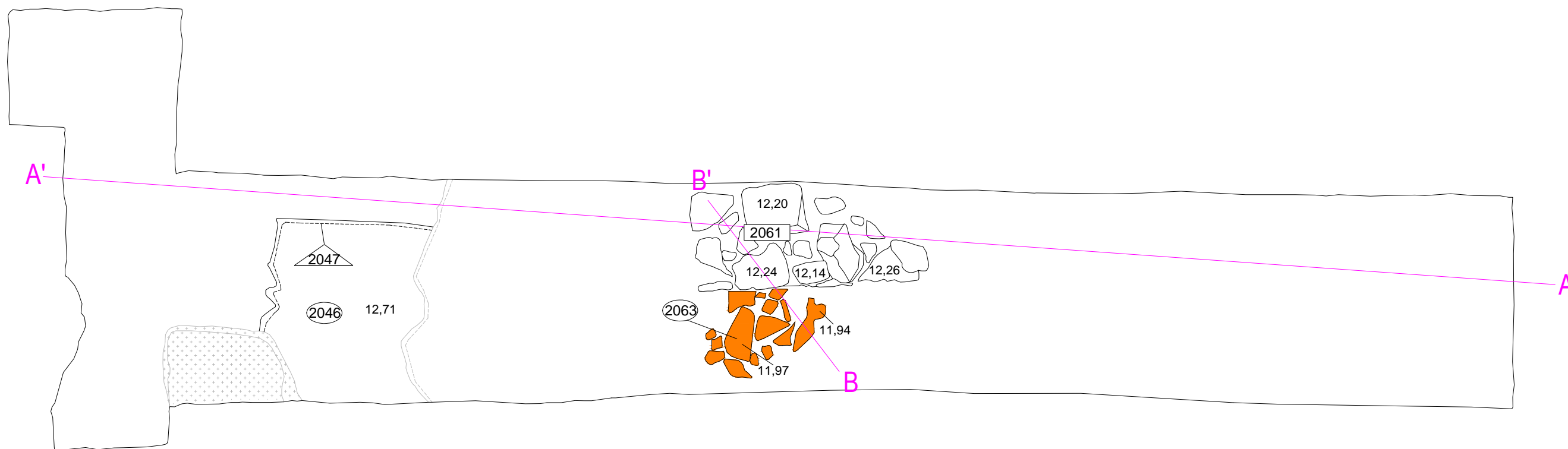
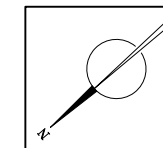
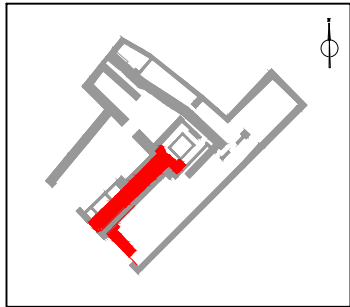
Maons

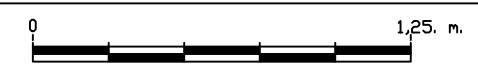

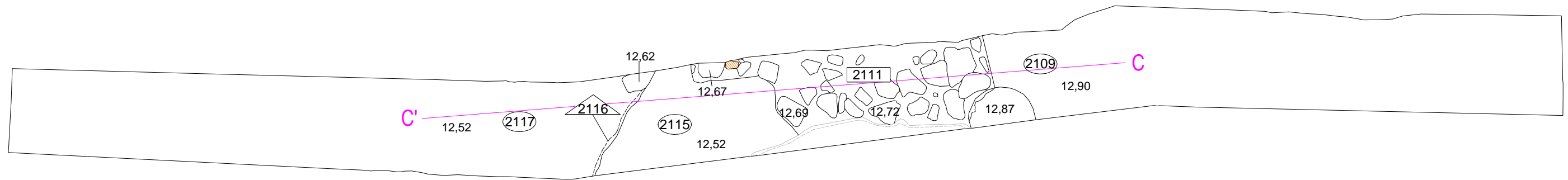
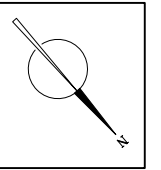
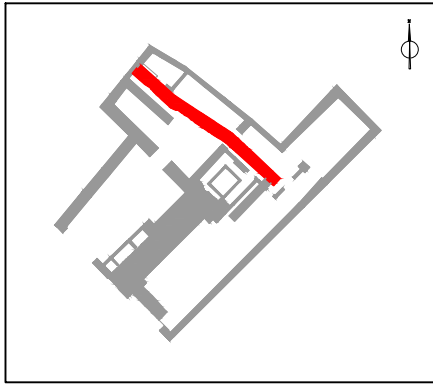
	Opus signinum
	Maons

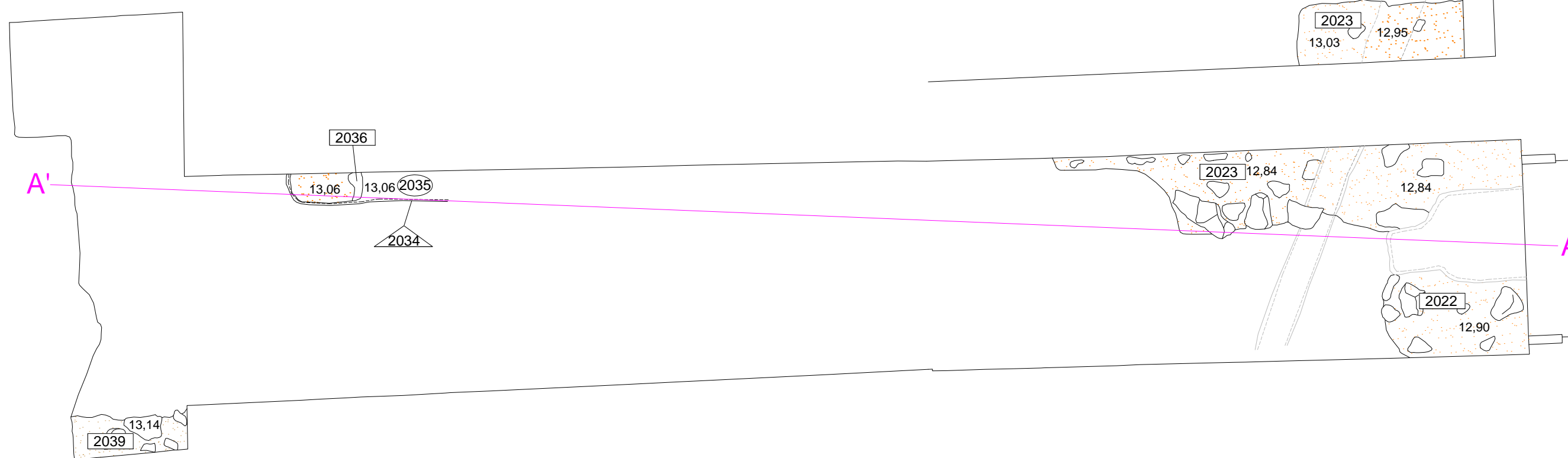
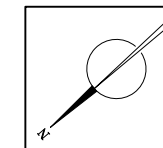
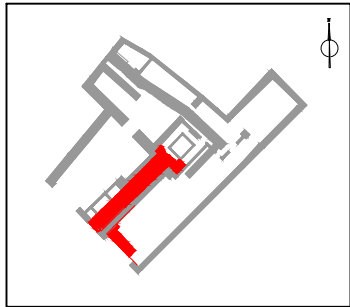
 Ceràmica

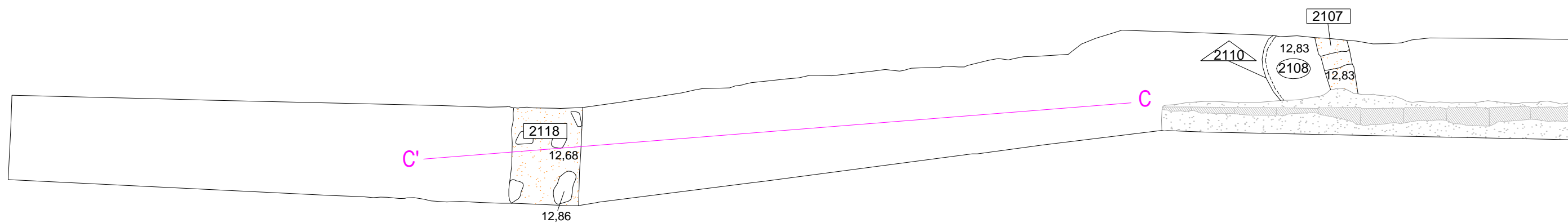
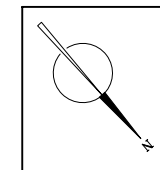
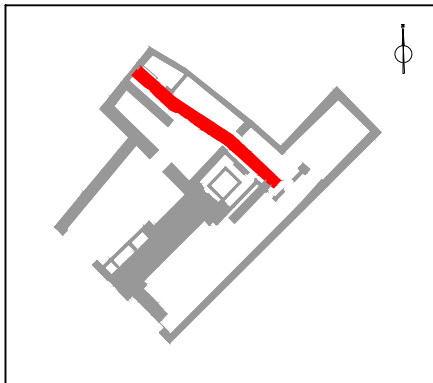
 Maons

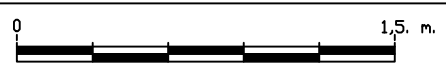

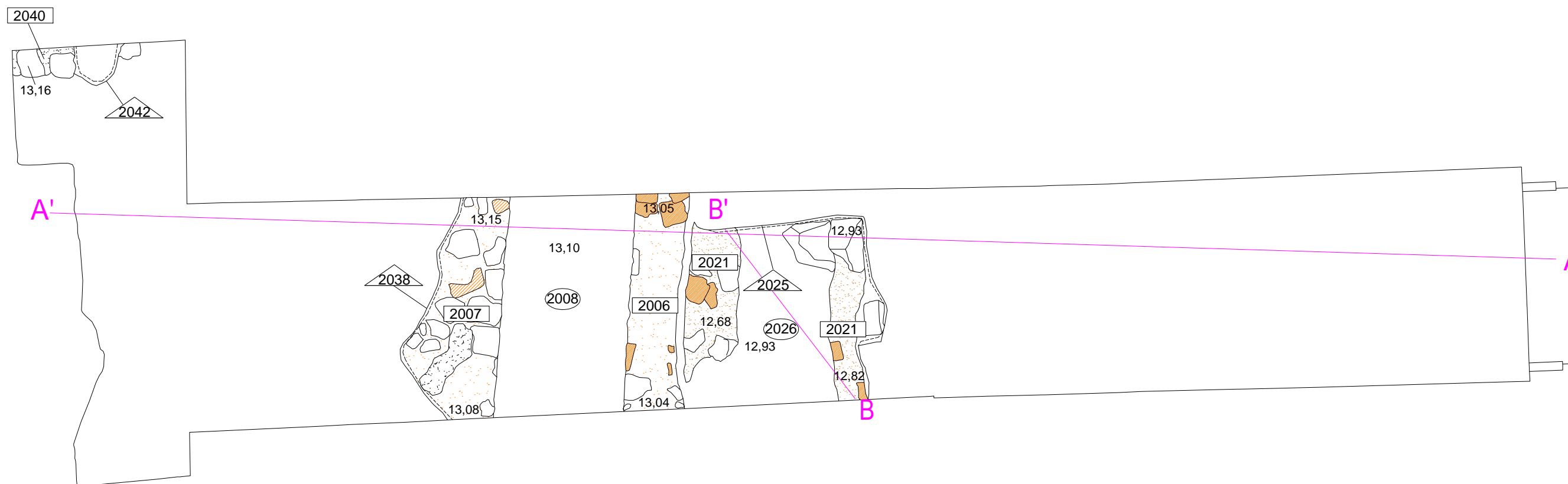
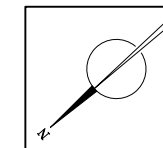
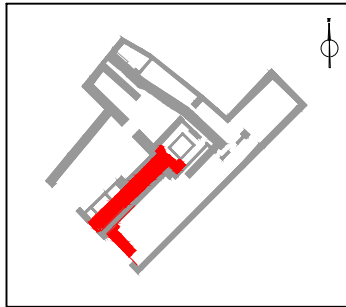
 Morter taronja

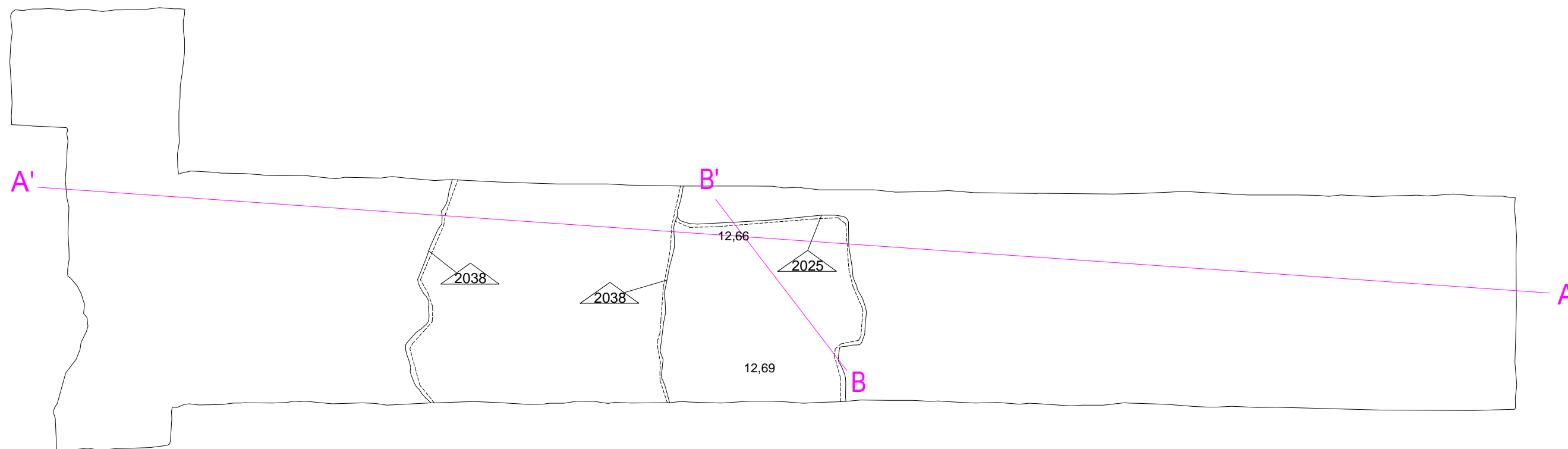
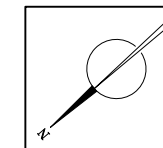
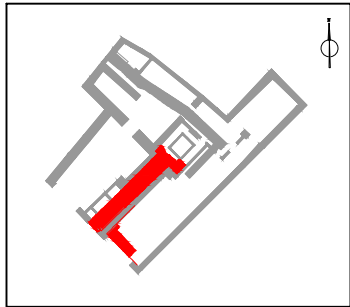
 Morter taronja

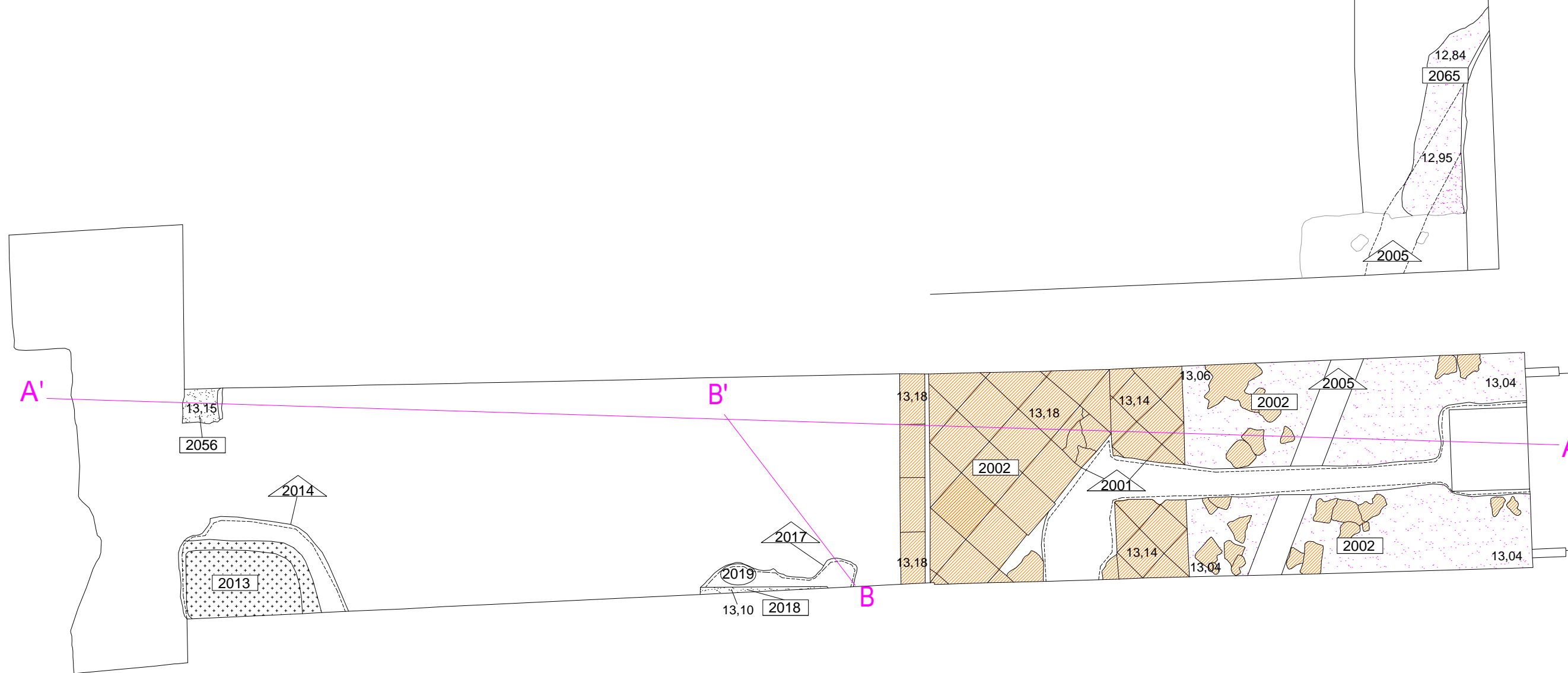
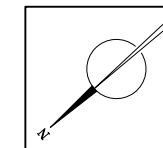
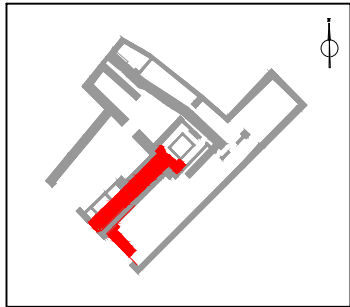

	Opus signinum
	Morter gris-verdós
	Morter taronja
	Maons
	Morter blanc

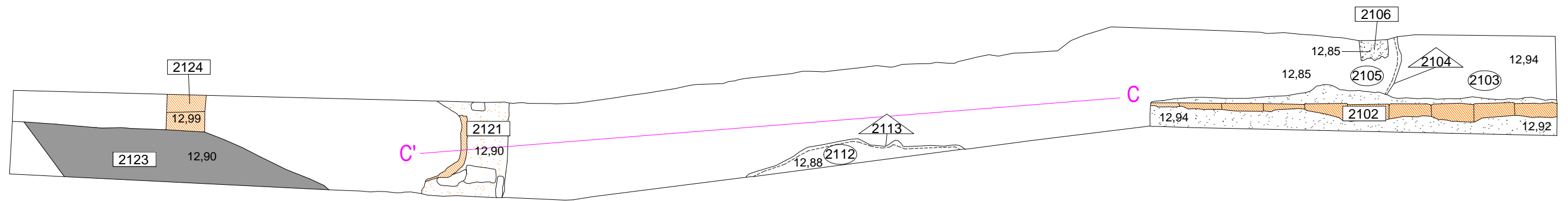
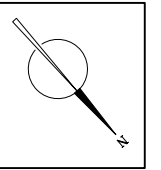
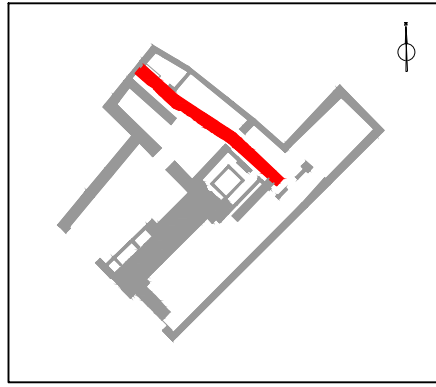

	Formigó
	Morter rosat
	Maons
	Morter blanc

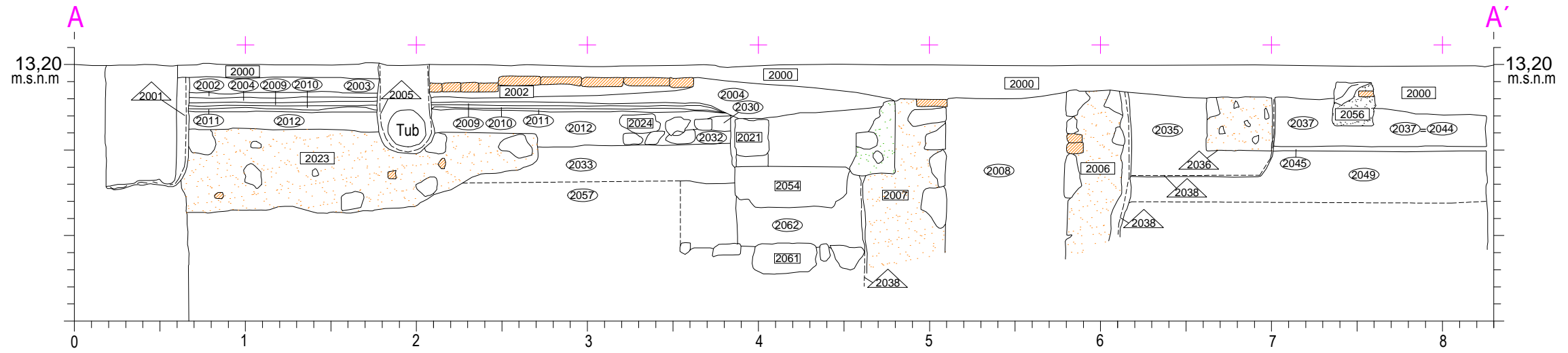

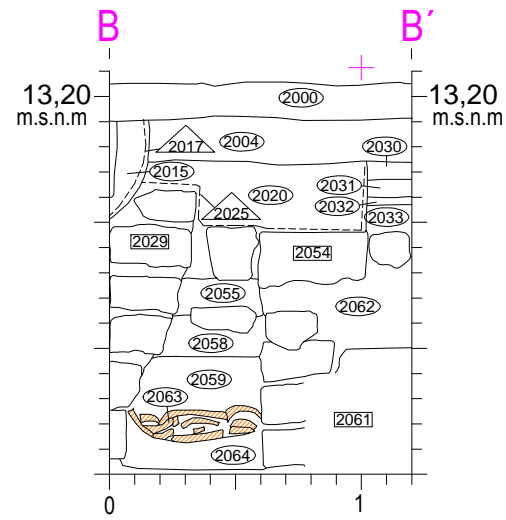
	Col.lector
	Morter taronja
	Maons
	Morter blanc

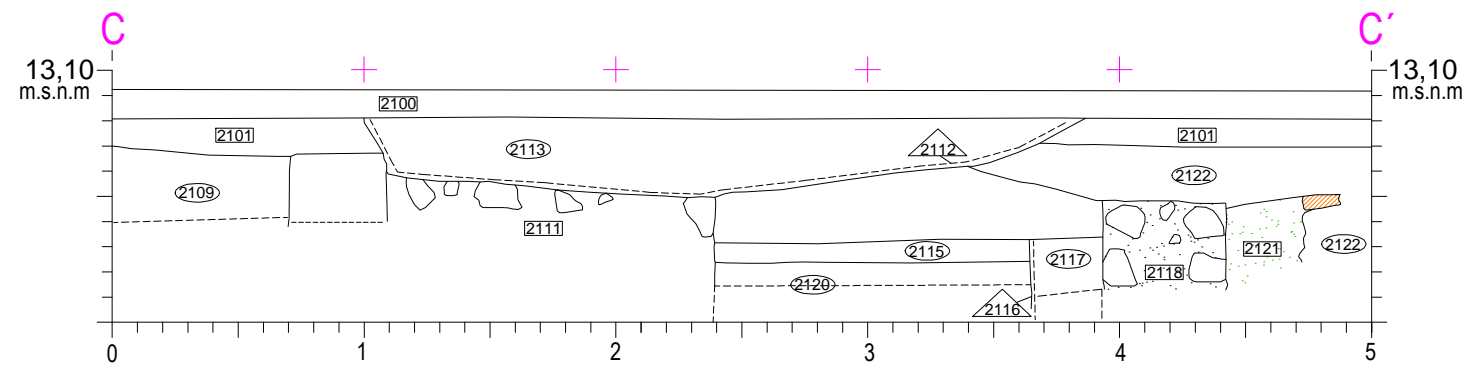
SECCIÓ A-A'

SECCIÓ B-B'

SECCIÓ C-C'

- Mortor taronja
- Mortor verdós
- Mortor blanc
- Maons